

دَ لُوقا پە مُطابق دَ مالک عیسیٰ مسیح

زیرے

دَ تیوفیلوس پە نُوم

۱) ائے خورَ تیوفیلوسه! پیرو خلقو پە دے لاس پورے کرے دے چه دَ هغه واقعاتو ترتیب وار بیان وکری کوم چه زمونبر پە مینخ کبسه تیر شوی دی. ۲) بلکه هغوی مؤنبر ته خبرے حواله کرے دی او چا چه دا واقعات دَ سر نه په خپلو سترگو لیدلی وُو او دَ زیری خادمان وُو. ۳) نو زه هم په خپل وار، ائے خوره تیوفیلوسه! ستا دَ پاره دَ پوره تحقیق نه پس دا ټولے خبرے په ترتیب سره نقل کوم. ۴) دا دَ دے دَ پاره چه تا ته دَ هغه خبرو په حقله صحیح معلومات درکرم دَ کومو نه چه ته خبر کرے شوے یئے.

دَ یحییٰ بیتسمه ورکوونکی دَ پیدایست پيشن گوئی

۵) دَ یهودیه دَ هیرودیس بادشاه په زمانه کبسه یو کاهن وو چه نُوم ئے زکریاه وو. دے دَ ابیاه په فرقه کبسه وو. دَ هغه بنخه هم دَ هارون دَ اولاده وه. دَ هغه نوم الیشبع وو. ۶) دوی دواړه دَ خدائے ربستینی او حکم منونکی وُو او دَ رب ټول حکمونه او قانونونه ئے بے عیب منل. ۷) خو دَ هغوی اولاد نه وو ځکه چه الیشبع شنډه وه او دوی دواړه دَ پیر عمر وُو. ۸) یو ځله چه زکریاه دَ فرقے وار وو او هغه دَ کاهنئ فرض پوره کاوو، ۹) نو دَ کاهنئ دَ دستور په موافق دَ هغه هسک راوختو چه دَ خدائے کور ته ننوزی او خوشبوئ ئے وسیزی. ۱۰) او بهر ټوله جمع په عبادت کبسه مشغوله وه. ۱۱) دا دَ خوشبوئ دَ سیزولو وخت وو چه دَ خدائے یوه فرېسته په دغه وخت دَ

خوشبوئ دَ قُربانگاہ بنی طرف ته ولاړه ښکاره شوه. (۱۲) د دے په لیدلو زکریاه حیران شو اَو ویرے واخستو. (۱۳) خو فرښتے هغه ته ووئیل، ”زکریاه! ویرپره مه! ستا دُعا قبوله شوه، ستا ښځه الیشبع به تا له یو زوئے راوړی اَو تَه به د هغه نُوم یحیی کپړدے. (۱۴) ستا زړه به د خوشحالی نه پک وی اَو پیر به د هغه په پیدایښت خوشحاله شی، (۱۵) ځکه چه هغه به د خدائے په نزد لوئے وی. هغه به مئے ته چرے ګوتے نه وروپی اَو نه به څه نور شراب وڅښی، د مور د ګیډے نه به هغه په رُوحُ القُدس معمور وی، (۱۶) اَو هغه به پیر بنی اسرائیل د رب لارے ته راواړوی. (۱۷) هغه به د مالک وړاندے د الیاس په رُوح اَو د طاقت په شان روان وی چه د پلارونو اَو د زامنو تړون راولی اَو نافرمانه به د رښتینو په لار روان کړی اَو چه د رب د پاره یو فرمانبردار اُمت تیار کړی.“

(۱۸) زکریاه فرښتے ته ووئیل، ”زه څنگه په دے باور کولے شم؟ زه په خپله بُوپا سرے یم اَو زما ښځه هم عُمر خوړلے ده.“

(۱۹) فرښتے جواب ورکړو چه ”زه جبرائیل یم، زه د خدائے په حضور کښے ودرېرم اَو زه ئے ستا سره د خبرو کولو اَو د دے زیری درکولو د پاره رالیږلے یم. (۲۰) خو اوس واوړه چه تَه به د خبرو طاقت بائلے اَو د دے کار د کیدو پورے به ستا ځله بنده وی ځکه چه تا په ما باور ونه کړو. ځکه چه په خپل مُقرر وخت به زما خبره درسته ثابته شی.“

(۲۱) په دے دوران کښے خلق د زکریاه په انتظار وُو اَو حیران وُو چه هغه د خدائے په کور کښے دومره ولے ایسار شو. (۲۲) کله چه هغه راووتو نو د هغوی سره ئے خبرے نه شوے کولے اَو هغوی پوهه شو چه هغه د خدائے په کور کښے څه رویا ولیده. هغه هلته کښے ودریدو اَو هغوی ته ئے اشاره کولے خو ژبه ئے نه چلیده. (۲۳) هر کله چه د هغه د نمه واری وړځے ختمے شوے نو زکریاه کور ته لاړو. (۲۴) د دے نه پس د زکریاه ښځه الیشبع اُمیدواره شوه اَو پینځه میاشتے هغے خپل ځان پټ وساتلو. (۲۵)

دا ئے ووئیل چہ ”دا دَ خُدائے امر دے، آخر هغهٔ په ما نظر وکړو اؤ زهٔ ئے دَ بنی آدمو په وړاندے دَ سپکاوی نه وساتلم!“

دَ عیسیٰ دَ پیدایښت پيشن گوئی

٢٦) بیا په شپږمه میاشت خُدائے جبرائیل فرشته دَ گلیل په ناصرت نومے ښار کښے یوے پیغلے ته راواستوله ٢٧) چه کوژدن ئے دَ داؤد دَ خاندان یوسف نومے سپری سره شوے وه اؤ دَ دے پیغلے نوم مریم وو. ٢٨) فرشته دَ ننه لاره اؤ هغے ته ئے ووئیل، ”په تا سلام چه درباندے پیر فضل شوے دے، رب ستا مل دے!“

٢٩) هغے چه څهٔ ووئیل په هغے پیره فکرمنده شوه اؤ حیرانه وه چه دَ دے مبارکئ څهٔ مطلب دے. ٣٠) بیا فرشته هغے ته ووئیل چه ”مریمے! ویرپزه مه! خُدائے په تا مهربانه شوے دے. ٣١) تهٔ به اُمیدواره شے اؤ یو زوئے به دَ وشي اؤ تهٔ به دَ هغهٔ نوم عیسیٰ کیردے. ٣٢) هغه به لوتے وی اؤ هغه به دَ الاعلیٰ زوئے وبللے شی. مالک خُدائے به هغهٔ ته دَ نیکهٔ داؤد تخت ورکړی. ٣٣) هغه به دَ تل دَ پاره دَ یعقوب په خاندان بادشاهی کوی اؤ بادشاهی به ئے هیڅکله نهٔ ختمیږی!“ ٣٤) مریمے ووئیل چه ”دا څنگه کیدے شی؟ زهٔ خو لا وادهٔ شوے هم نهٔ یم.“

٣٥) فرشته جواب ورکړو، ”رُوحُ القُدس به په تا نازل شی اؤ دَ الاعلیٰ قُدرت به په تا سورے وکړی اؤ په دے وجه به هغه پاک پیدا کیدونکے ماشوم دَ خُدائے زوئے بللے شی. ٣٦) بله دا چه ستا خپلوانه الیشبع هم اُمیدواره ده اؤ په زور عمر به زوئے راوړی اؤ څوک چه په شنډه مشهوره وه، دَ هغے دَ اُمیدواری شپږمه میاشت ده. ٣٧) ځکه چه دَ خُدائے وعدے به هیڅکله بے طاقته پاتے نهٔ شی.“

٣٨) مریم ووئیل چه ”زهٔ دَ رب وینخه یم. تا چه څهٔ وئیلی دی، داسے دَ وشي.“ بیا

فرېشته د هغه نه لاره.

د مريمې د ايشبع سره ملاقات

٣٩ په دغه وخت مريم پاڅيده او نيغه يو كلي ته لاره كوم چه د يهوداه په غريزه علاقه كېښې وو. ٤٠ هغه د زكرياه كره ورغله او ايشبع ته ئې سلام وكړو. ٤١ او هر كله چه ايشبع د مريمې سلام واوريډو نو بچي د هغه په گيډه كېښې ټوپ ووهلو او بيا ايشبع د رُوح القدس نه معموره شوه. ٤٢ او په زوره ئې ووئيل، ”په ټولو ښځو كېښې ته د خدائې په نزد مباركته يئې او دا لوتئې والې ستا د گيډې د ميومې په وسيله دئې! ٤٣ زه څوك يم چه زما د مالک مور د زما ليدو له راشي؟ ٤٤ زه تا ته دا وايم چه څوك هر كله چه ستا سلام زما تر غوږو شو نو زما په گيډه كېښې زما بچي ټوپ ووهلو. ٤٥ څومره بختوره ده هغه چه په دئې ئې ايمان دئې چه د خدائې قول به پوره شي!“

د مريمې د حمد گيت

٤٦ او مريمې ووئيل چه

”ائې زما زړه! د رب لوتئې بيان كړه!

٤٧ ائې زما زړه! خوشحالي وكړه، خوشحالي وكړه!

زما د خلاصونكي خدائې په نوم،

٤٨ چه هغه د خپلې عاجزې وينځې په حال

دومره لوتئې نظر كړئې دئې!

دَ نَن وِرْحَيَّ نَه پَس بَه رَاتْلُونَكَيَّ تُولَيَّ پَيْرِيَّ

مَا تَه بَخْتُورَه وَائِي.

٤٩ هَغَهْ زَمَا دَ پَارَه دُومَرَه لُؤَيَّ كَارُونَه كِرِي دِي.

دَ هَغَهْ نُوم پَاك دِي.

٥٠ أَوْ خُوك چَه دَ هَغَهْ نَه وِيْرِيْرِي،

پَه هَغُويَّ دَ هَغَهْ رَحْم پَيْرِيَّ پَه پَيْرِيَّ دِي.

٥١ أَوْ هَغَه كَارُونَه چَه دَ هَغَهْ لَاس كِرِي دِي،

دَ هَغَهْ قُوت خِرْگَنْدُوي.

دَ زِرَهْ أَوْ رُوح كِبْرُژْن ئِي خُوارَهْ وَارَهْ كِرِي دِي.

٥٢ هَغَهْ بَادشَاهَان دَ تَخْتُونُو نَه رَاغُورْزُولِي دِي

خُو غَرِيْبَان ئِي لُويُو مَرْتَبُو تَه رَسُولِي دِي.

٥٣ وِرِي ئِي پَه بِنَهْ خِيْزُونُو مَارَهْ كِرِي دِي

أَوْ مَالْدَار ئِي تَش لَاس بِيْرْتَه لِيْرَلِي دِي.

٥٤ هَغَهْ دَ خِيْل خَادِم إِسْرَائِيل مَدَد كِرِي دِي،

لَكَه چَه زَمُونِر نِيْكُونُو تَه هَغَهْ وَئِيلِي وَو،

٥٥ هغه په ابراهيم او د هغه په اولاد رحم كول

چرې هير نه كړو.

٥٦ مريم د هغه سره درې مياشتې پاتې شوه او بيا كور ته واپس راغله.

د يحيى بيتسمه وركوونكى پيداىست

٥٧ بيا د اليشبع د بچي پيدا كيدو نيټه پوره شوه او د هغه زوئې پيدا شو. ٥٨ هر كله چه د هغه گاونډيانو او خپلوانو دا واوريدل نو پيره زياته خوشحالي ئې ورسره وكړه چه رب پرې دا رحم وكړو.

٥٩ او هغوى په اتمه ورځ بيا راغلل چه ماشوم سنت كړى او هغوى د هغه د پلار نوم پرې زكرياه كينبولو. ٦٠ خو د هغه مور ورته وويل چه ”نه! دا به يحيى بللې شى.“

٦١ خو هغوى وويل چه ”ستا په خاندان كېنې خو د هيچا هم داسې نوم نشته!“ ٦٢ بيا هغوى د هغه د پلار نه په اِشارو تپوس وكړو چه ”د دۀ نوم څۀ په كار دى؟“

٦٣ هغه د ليكلو تختى راوغوښته او په دې ټول حيران شول چه هغه دا وليكل چه ”د دۀ نوم يحيى دى.“ ٦٤ سمدستى د هغه شونډې او ژبه آزاد شول او هغه گويا شو او د خدائې ثنائې وويله. ٦٥ ټول گاونډيان په دې هيبت واخستل او دا خبرې د يهوديه په غريزه علاقه كېنې هر پلو خورې شولې. ٦٦ چا چه دا واوريدل په هغوى پير اثر وشو او وئې وئيل چه ”د دې ماشوم نه به څۀ جوړېږى؟“ ځكه چه د خدائې لاس د دۀ په سر دى.

دَ زكْرِيَاہ نُبُوت

٦٧ دَ هَغَهٗ پَلار زكْرِيَاہ پَه رُوحُ الْقُدُسِ مَعْمُورِ شَو اَوُ دا پيشن گُوئى ئى و كِرِه،

٦٨ ”ثنا ده دَ اِسْرَائِيلَ دَ خُدائى!

حُكّه چَه هَغَهٗ پَه خپل اُمّت نظر و كِرُو،

هَغَهٗ ئى بچ كِرُو اَوُ آزاد ئى كِرُو.

٦٩ اَوُ دَ خپل خادم داؤد پَه كور كښى ئى دَ خِلاصُون

دَ پارَه طاقتور سرى پيدا كِرُو.

٧٠ اَوُ لكه چَه هَغَهٗ دَ وِرُومبو پاكو نبیانو پَه خُلهٗ

پيرى پَه پيرى و عده كرى وه

٧١ چَه هَغَهٗ به مُونر دَ خپلو دُشمنانو نه خلاص كرى

اَوُ دَ هغو ټولو دَ لاسو نه خوك چَه راسره كينه لرى.

٧٢ اَوُ دا چَه هَغَهٗ به زْمُونر پَه پلارُونو نيكُونو رحم و كرى

اَوُ خپله پاكه و عده به ياده لرى.

٧٣ هم دغه سوگند هَغَهٗ زْمُونر دَ پلار اِبْرَاهِيمِ سره كرى وو

٧٤ چَه هَغَهٗ به مُونر دَ دُشمنانو دَ لاسه بچ ساتى،

٧٥) اَو دَ وِيرِے نِه به امان راکړی

چه مُونږ ټول عُمر په پاکي اَو دَ زړه په صداقت

دَ هغه عبادت وکړو.

٧٦) اَو ائې زما وړوکیه! ته به دَ لوائې الاعلیٰ نبی بللې شې

ځکه چه ته به دَ مالک په وړاندې تیر شې

چه دَ هغه لارې تیارې کړې،

٧٧) اَو دَ هغه په علم به دَ هغه اُمت ته دَ گُناهُونو

معافئ مُوندلو په وسیله هغوی ته دَ خلاصون لار وښائې.

٧٨) ز مُونږ دَ خدائې دَ خالص رحم په وجه

به دَ سحر نمر په مُونږ راوخیږی،

٧٩) اَو په هغو به وځلیري څوک چه په تیاره کښې

اَو دَ مرگ په سُوري کښې ناست وی

اَو چه ز مُونږ قدمونه دَ سلامتئ په لاره سم کړی.“

٨٠) څنگه چه دغه ماشوم لوئیدو نو رُوحانی قوت ئې مُوندو اَو تر هغې ورځې پورې

په بیابان کښې اوسیدو تر څو چه هغه بنی اسرائیلو ته ښکاره راڅرگند شو.

۲ (۱) پہ هغه ورخو کبښے دَ رومی قیصر او گوستوس دَ لوری دا فرمان جاری شو چه په رومی بادشاهئ کبښے دَ ټولو خلقو نومونه ولیکلے شی. (۲) دا وړومبئ مردم شماری وه چه دَ شام دَ حاکم کیرینیوس په وخت کبښے وشوه. (۳) دَ دے غرض دَ پاره هر یو کس خپلے خپلے ښارئے ته لاړو. (۴) او دغه شان یوسف هم دَ گلیل دَ ناصرت نه یهودیه ته لاړو چه دَ داؤد په ښاریه بیت لحم کبښے خپل نوم ولیکی ځکه چه هغه دَ داؤد دَ خاندان دَ اولاده وو. (۵) او دَ هغه سره مریم هم لاړه څوک چه دَ هغه چنغله وه او هغه امیدواره وه. (۶) او هر کله چه هغوی لا هلته کبښے وو نو دَ هغه دَ بجی دَ زیریدو ورخے پوره شوے، (۷) او دَ هغه وړومبے زوئے پیدا شو. هغه هغه په اورنی کبښے ونغښتو او په یو اخور کبښے ئے کیښود ځکه چه په سرائے کبښے دَ هغوی دَ اوسیدو دَ پاره ځائے نه وو.

شپونکی او فرښتے

(۸) هم په دغه وطن کبښے څه شپونکی وو چه په میره کبښے ئے دَ شپے دَ خپلو رمو څوکی کوله، (۹) چه ناڅاپی دَ رب فرښته دَ هغوی په وړاندے ودریده او دَ رب نور دَ هغوی چارچاپیره خور شو او هغوی ویرے واخستل. (۱۰) خو فرښتے ووئیل چه ”ویرپرئ مه! ما تاسو ته یو زیرے راوړے دے چه دَ خلقو دَ پاره به یوه لویه خوشحالی وی، (۱۱) چه نن دَ داؤد په ښار کبښے ستاسو خلاصوونکے پیدا شوے دے چه هغه مسیح مالک دے! (۱۲) او ستاسو دَ پاره دَ هغه دا نخښه ده چه یو ماشوم به په اورنی کبښے نغښتے په اخور کبښے پروت ومومئ.“ (۱۳) ناڅاپه دَ هغه فرښتے سره دَ آسمانی لښکر یوه ډله راڅرگنده شوه او دَ رب دا ثنا ئے ووئیله چه (۱۴) ”دَ ځدائے حمد دَ وی پاس په آسمان کبښے، او په مزکه دَ دَ هغه خلقو دَ پاره سلامتی وی په چا چه هغه

مهربان دے!“ (۱۵) هر کله چه فربسته د هغه خايه آسمان پلو رخصت شوي نو شپونکو يو تر بله ووي، ”خئ چه اوس سمدستی بيت لحم ته لار شو او دا شوي کار ووينو کوم چه رب مونږ ته خرگند کړي دے.“ (۱۶) هغوي په منډه لارل او د مريمي او يوسف پته ئي ولگوله او ماشوم چه په اخور کبسي پروت وو. (۱۷) کله چه هغوي د ئي وليدو نو هغه خبره ئي رايا ده کړه چه د دے ماشوم په حقله هغوي ته وئيلي شوي وه. (۱۸) او د دے شپونکو خبره چه چا واوريده، ټول حق حيران شول. (۱۹) خو مريمي دا ټولي خبري زړه ته واچولي او سوچ ئي پرې کاوو. (۲۰) په دے دوران کبسي شپونکي بيرته لارل او خه چه ئي ليدلي او اوريدلي وو په هغه ئي د خدائي ثنا وئيله لکه څنگه چه هغوي ته وئيلي شوي وو.

د عيسي نوم ايسودل

(۲۱) اته ورځي پس هغه سنت شو او د هغه نوم ئي عيسي کيسودو. دا هغه نوم وو چه د هغه په گيډه کيدو نه مخکبسي فربسته په هغه ايسني وو.

د عيسي د خدائي په کور کبسي پيش گول

(۲۲) او د موسي د شريعت په مطابق چه د هغوي د پاکيدو ورځي پوره شوي نو بيت المقدس ته ئي بوتلو چه رب ته ئي پيش کړي، (۲۳) لکه چه د رب په شريعت کبسي ليکلي دي چه ”هر وړومبي نر ماشوم چه پيدا شي هغه به رب ته مخصوص شي.“ (۲۴) او دا هم چه د رب د شريعت په مطابق قرباني وکړي يعنې يوه د کرکورو جوړه يا د کونټرو دوه بچي. (۲۵) په هغه ورځو کبسي د خدائي په لويي بنا کبسي شمعون نومې يو سرې وو. دا سرې ربتيني او ايماندار وو، دا هغه سرې وو چه د اسرائيل په خائي کولو په انتظار وو او روح القدس په هغه نازل وو. (۲۶) روح القدس هغه ته دا وئيلي وو چه تر څو چه هغه مسيح ليدلي نه وي تر هغه به هغه نه مري. (۲۷) نو هغه د

رُوحُ الْقُدْسِ پِه لَار بِنُودَنه دَ خُدَائِي كُور تِه رَاغِي اُو هِر كَلِه چِه دَ عِيسِي مُور پَلَار هَغِه
مَاشُومُ عِيسِي دَ نَنه رَاوِرُو چِه دَ هَغِه دَ پَارِه دَ شَرِيعَتِ پِه لَارِي عَمَلِ وِكْرِي، (٢٨) هَغِه
هَغِه پِه غِيرِه كِنْبِي وَاخَسْتُو اُو دَ خُدَائِي ثِنَائِي وِوئِيلِه، اُو دَاسِي ئِي وِوئِيلِ چِه

(٢٩) ”اُنِي مَالِكِه! نِن تَه خِيَلِ غُلَامِ

دَ خِيَلِ قَوْلِ پِه مُطَابِقِ پِه سَلَامَتِي رُخَسْتُوِي،

(٣٠) خُكِه چِه مَا پِه خِيَلُو سَتْرِكُو سَتَا هَغِه خَلَاصُونِ وِلِيدَلُو

(٣١) چِه تَا دَ تُولُو قَوْمُونُو پِه وِرَانْدِي تِيَارِ كِرِي دِي،

(٣٢) هَغِه نُورِ چِه دَ نُورُو قَوْمُونُو دَ پَارِه رِيَا وِي

اُو سَتَا دَ اُمْتِ اِسْرَائِيلِ لُؤِي.“

(٣٣) دَ مَاشُومُ مُورِ اُو پَلَارِ هَغِه خَبِرُو تِه گُوتِه پِه خُلُه حَقِ حِيرَانِ وُو كُومِي خَبِرِي چِه دَ

هَغِه پِه حَقْلِه وِئِيلِي كِيدِي. (٣٤) شَمْعُونِ دَ هَغِه دَ پَارِه بَرَكْتِ وِغُوبَسْتُو اُو دَ هَغِه مُورِ
مَرِيْمِي تِه ئِي وِوئِيلِ چِه ”دَا پِه بِنِي اِسْرَائِيلُو كِنْبِي دَ پِيرُو دَ هَلَاكْتِ اُو دَ خَلَاصُونِ دَ
پَارِه مُقَرَّرِ شُوي دِي، اُو هَغِه بِه دَ خُدَائِي لِه طَرَفِه دَاسِي نَخْبِه وِي چِه پِيرِ خَلْقِ بِه دَ
هَغِه مُخَالَفْتِ وِكْرِي (٣٥) چِه دَ هَغُوي دَ زِرُونُو پِتِ خِيَالُونِه بَشْكَارِه شِي. اُو دَ غَمِ پِه وَجِه
بِه سَتَا حَالِ دَاسِي وِي لَكِه چِه سَتَا زِرُه پِه تُورِي سُورِي شُوي وِي.“

(٣٦) پِه دَغِه وِرْحُو كِنْبِي دَ اَشِيرِ پِه خِيَلِ كِنْبِي حِنَاهِ نُومِي يُوِه نَبِيِه وَه خُوكِ چِه دَ

فَنَوَائِلِ لُورِ وَه. هَغِه پِيرِه بُويئِ بَشْخِه وَه اُو دَ پِيغَلْتُوبِ نِه پَسِ هَغِي دَ خِيَلِ خَاوَنْدِ سِرِه

اُوَوُه كَالِه تِيرِ كِرِي وُو، (٣٧) اُو بِيَا دَ خَلُورُو اَتِيَاؤُ كَالُو پُورِي كُونِدِه اُو يُوَاخِي وَه. هَغِه دَ

خُدَائِي دَ كُورِ نِه چَرِي هَمِ بَهْرِ نَه وَه وَتِي خُو شِپِه اُو وِرْعِ بِه ئِي عِبَادَتِ اُو دُعَا كُولِه اُو

روژے به ئے ساتلے. (۳۸) نو په هغه ساعت هلته راغله او د خدائے شکر ئے وکړو. هغه ټولو خلقو ته ئے چه د بيت المقدس د آزادئ په انتظار ؤو، د هغه ماشوم په حقله خبرے وکړے.

ناصرت ته واپسی

(۳۹) هر کله چه هغوی د رب د شریعت په مطابق هر څه پوره کړل نو بیرته په گلیل کښے خپلے ښارئے ناصرت ته واپس شول. (۴۰) هلک لوئیدو، حکمت او طاقت ئے موندو او د خدائے فضل ورسره وو.

هلک عیسی د خدائے په کور کښے

(۴۱) د عیسی مور پلار به هر کال بیت المقدس ته د فسح اختر له تلل. (۴۲) او چه هغه د دولسو کالو شو نو هغوی لکه د نور کله د اختر د پاره لاپل. (۴۳) نو چه د میلے ورځے پوره شوے او هغوی کورته روان شول نو هلک عیسی په بیت المقدس کښے ایسار شو خو مور پلار ته ئے پته نه وه. (۴۴) او هغوی ټوله ورځ په دے خیال سفر وکړو چه گنی هغه به په قافله کښے چرته وی او بیا ئے په خپلو خپلوانو او واقفانو کښے د هغه لټون شروع کړو. (۴۵) چه وئے نه موندلو نو بیت المقدس ته راستانه شول چه هلته ئے ولټوی. (۴۶) په دریمه ورځ ئے هغه د خدائے په کور کښے ناست وموندلو چه اُستازان ترے راتاؤ ؤو او د هغوی خبرے ئے اوریدے او ټپوسونه ئے ترے کول. (۴۷) او د ټولو خلقو چه هغه ته غوږ وو، د هغه په پوهه او په ځوابونو اریان دریان ؤو. (۴۸) مور پلار د هغه په لیدو حیران شول او د هغه مور ورته ووئیل چه ”زویه! تا مونږ سره داسے ولے وکړل؟ ستا پلار او ما ته ډیر په فکر مندئ سره لټولے.“

(۴۹) هغه ورته ووئیل چه ”تاسو زه ولے لتولم؟ تاسو ته دا نه وه معلومه چه ما ته د خپل

پلار په کور کبښے پاتے کیدل په کار وُو؟“ ﴿٥٠﴾ خو هغوی د هغه د خبرے په مطلب ونه رسیدل. ﴿٥١﴾ بیا هغه د هغوی سره ناصرت ته لاړو او د هغوی د حکم لاندے ئے وخت تیرولو. مور ئے دا ټولے خبرے په زړه کبښے پتے وساتلے. ﴿٥٢﴾ او د عیسی حکمت او ونه لوئے شول او د خدائے او د بنی آدمو په نظر کبښے ئے قبولیت وموندو.

د یحیی پیتسمه ور کوونکی وعظ کول

متی ٣ : ١ - ١٢، مرقوس ١ : ١ - ٨، یوحنا ١ : ١٩ - ٢٨

٣ ﴿١﴾ د قیصر تیبریوس د حکومت په پنخلم کال کبښے پطوس پیلطوس د یهودیه گورنر وو او هیرودیس د گلیل شهزاده، د هغه ورور فیلیپوس د اتوریه او تراخونیتیس او لیسانیاس د ابیلینے والیان وو. ﴿٢﴾ د مشرانو کاہنانو حناہ او کائفا په وخت کبښے د زکریاه په زوی یحیی باندے په بیابان کبښے د خدائے کلام نازل شو. ﴿٣﴾ او هغه د اردن په وادی کبښے گیر چاپیر وگرزیدو او د گناہونو د معافی د پارہ ئے د توبے د پیتسمے وعظ کولو. ﴿٤﴾ لکه چه یسعیاہ نبی د پیشن گویو په صحیفو کبښے لیکلی دی چه :

”په بیابان کبښے د نعرے وھونکی آواز دے،

د مالک لار جوړه کړی، هغه ته سپرک نیغ کړی!

﴿٥﴾ هرہ درہ به پکه شی، هرہ غونډی او غر به هوار شی.

کاره به نیغ کړے شی، او ناھموار به هوار کړے شی.

﴿٦﴾ او ټول مخلوق به د خدائے خلاصون وینی!

﴿٧﴾ گنِ خلق بھر راوتل چہ دَ یحییٰ نہ بیتسمہ واخلی اُو هغه هغویٰ تہ ووئیل چہ ”ائے دَ مارانو بچو! تاسو چا خبر کریئ چہ دَ راتلونکی غضب نہ وتبستی؟“ ﴿٨﴾ نو دَ تویے لایقہ میوہ پیدا کریئ اُو پہ زړونو کبے دا مه راولی چہ گنی ابراهیم زمونږ پلار دے. زه تاسو تہ دا وایم چہ خدائے دلته دَ دے کانو نہ هم دَ ابراهیم دَ پارہ اُولاد پیدا کولے شی! ﴿٩﴾ تبر خو دَ ونو پہ جرړو ایسے شوے دے اُو هرہ ونه چہ بنه میوہ نه راوړی، به پریکړے شی اُو اور تہ به وغورزولے شی.“ ﴿١٠﴾ خلقو ترے تپوس وکړو، ”نو بیا مونږ څه وکړو؟“

﴿١١﴾ هغه جواب ورکړو چہ ”دَ کوم سپری سره چہ دوه کمیسونه وی، یو د هغه له ورکړی دَ چا سره چہ یو هم نه وی اُو دَ چا سره چہ خوراک وی هغه دَ هم داسے وکړی.“

﴿١٢﴾ څوک چہ بیتسمے له راغلی وُو په هغویٰ کبے محصُولچیان هم وُو چہ هغه تہ ئے ووئیل چہ ”اُستازہ! مونږ څه وکړو؟“

﴿١٣﴾ هغه ورته ووئیل چہ ”ستاسو دَ پارہ چہ څه مقرر شوی دی دَ هغے نه زیات مه اخلی.“

﴿١٤﴾ سپاهیانو هم ترے دا تپوس وکړو چہ ”مونږ څه وکړو؟“ هغویٰ تہ ئے ووئیل چہ ”په چا ظلم مه کوئ، دَ چا نه په زوره څه مه اخلی اُو په چا دَ دروغو تهمت مه لگوئ، په خپله تنخواه صبر کوئ.“

﴿١٥﴾ هغه خلق چہ په انتظار وُو اُو دَ یحییٰ په حقله ئے په خپلو زړونو کبے سوچ کولو چہ گنی هغه به مسیح وی. ﴿١٦﴾ خو هغه هغویٰ ټولو تہ ووئیل چہ ”زه تاسو تہ په اوبو بیتسمه درکوم خو داسے کس راتلونکے دے چہ هغه زما نه ډیر طاقتور دے اُو زه دَ هغه دَ پیزار دَ تسمو دَ پرانستلو جوگه هم نه یم. هغه به تاسو تہ په رُوْح القدس اُو اور

١٧) د هغه چچ د هغه په لاس كېښي دې چه خپل درمند به په ښه شان صفا كړي او غنم به خپلې خمبې ته واچوي، خو بوس به ئې هغه اور ته واچوي كوم چه هيڅكله نه مري.

١٨) په دې شان او نورو ډيرو طريقو ئې خلقو ته وعظ كاوو او زيرې ئې ورته واوړولو. ١٩) خو هغه هيروديس والي د خپلې ورنډارې هيرودياس سره په ناجائز تعلق او په نورو بدو كارونو ملامت كړو. ٢٠) خو د دې ټولو كارونو د پاسه ئې يحيى گرفتار كړو او په قيد خانه كېښي ئې واچولو.

د عيسى پېتسمه

متي ٣ : ١٣ - ١٧، مرقوس ١ : ٩ - ١١

٢١) د خلقو د پېتسمې په وخت چه عيسى له هم پېتسمه وركړې شوې وه او دُعا ئې كوله نو آسمان پرانستې شو، ٢٢) او رُوح القدس د يوه كونترې په شكل په عيسى نازل شو او د آسمان نه يو آواز راغې چه ”ته زما زوئې ئې، زما محبوب يئې. زه ستا نه رضا يم.“

د عيسى نسب نامه

متي ١ : ١ - ١٧

٢٣) څه وخت چه عيسى خپل كار شروع كړو نو د ديرشو كالو وو او د خلقو په خيال دې د يوسف زوئې وو، زوئې د عيلي. ٢٤) زوئې د متات، زوئې د ليوي، زوئې د ملكي، زوئې د ينای، زوئې د يوسف، ٢٥) زوئې د متتيا، زوئې د اموس، زوئې د نحوم، زوئې د اسليا، زوئې د نكي، ٢٦) زوئې د ماعت، زوئې د متتيا، زوئې د شمعي، زوئې د يوسينخ، زوئې د يوداه، ٢٧) زوئې د يوحنا، زوئې د ريسا، زوئې د

زُرُوبَابِل، زوئے دَ شَلتئِ ایل، زوئے دَ نیری، ﴿٢٨﴾ زوئے دَ مَلکی، زوئے دَ ادی، زوئے دَ
 قوسام، زوئے دَ المدام، زوئے دَ عیر، ﴿٢٩﴾ زوئے دَ یشوع، زوئے دَ العازار، زوئے دَ
 یوریم، زوئے دَ متات، زوئے دَ لیوی، ﴿٣٠﴾ زوئے دَ شمعون، زوئے دَ یهوداه، زوئے دَ
 یوسف، زوئے دَ یونان، زوئے دَ الیاقیم، ﴿٣١﴾ زوئے دَ ملیاه، زوئے دَ مناه، زوئے دَ
 متاه، زوئے دَ ناتان، زوئے دَ داؤد، ﴿٣٢﴾ زوئے دَ یشی، زوئے دَ عبید، زوئے دَ بوعز،
 زوئے دَ سلمون، زوئے دَ نحشون، ﴿٣٣﴾ زوئے دَ عمیناداب، زوئے دَ ادمین، زوئے دَ
 ارنی، زوئے دَ حصرون، زوئے دَ فرص، زوئے دَ یهوداه، ﴿٣٤﴾ زوئے دَ یعقوب، زوئے
 دَ إسحاق، زوئے دَ ابراهیم، زوئے دَ تره، زوئے دَ ناحور، ﴿٣٥﴾ زوئے دَ سروگ، زوئے دَ
 رعو، زوئے دَ فلگ، زوئے دَ عبیر، زوئے دَ شله، ﴿٣٦﴾ زوئے دَ قینان، زوئے دَ ارفکشد،
 زوئے دَ شیم، زوئے دَ نُوح، زوئے دَ لمک، ﴿٣٧﴾ زوئے دَ متهوشله، زوئے دَ حنوک،
 زوئے دَ یارد، زوئے دَ مهلل ایل، زوئے دَ قینان، ﴿٣٨﴾ زوئے دَ انوش، زوئے دَ شیت،
 زوئے دَ آدم چه دَ خُدائے له طرفه وو.

دَ عیسیٰ لمسُون

متی ٤ : ١ - ١١، مرقوس ١ : ١٢ - ١٣

﴿١﴾ عیسیٰ چه دَ رُوحُ الْقُدس نه معمور دَ اُردن سیند نه واپس شو اُو رُوحُ الْقُدس
 هغه بیابان ته بوتلو، ﴿٢﴾ اُو تر خلوپبستو ورخو پورے په بیابان کبښے دَ اِبلیس په لمسُون
 کبښے وو. په دے دوران کبښے هغه هیخ نه وُو خوړلی اُو په آخر کبښے هغه وږے شو.

﴿٣﴾ اِبلیس هغه ته ووئیل چه ”که ته دَ خُدائے زوئے یئے نو دے کانی ته ووايه چه
 پوږی شی.“

﴿٤﴾ عیسیٰ جواب ورکړو چه ”صحیفے وائی چه، ”انسان تش په پوږی نه پائی.““

٥٥) بيا اِبلِيس هغه په لوږه وڅيژولو او د دُنيا ټول بادشاهتونه ئې د سترگو په رڼا كېښې وربنكاره كړل. ٥٦) او ورته ئې ووئيل چه ”زَه به د دې ټولو اِختيار تا له دركوم او هغه شان او شوكت هم چه د دې سره تړلى وى ځكه چه دا زما په اِختيار كېښې راکړى شوى دى او زَه چه چا ته غواړم دا وركولې شم. ٥٧) كه ته ما ته تشه سجده وكړې نو دا هر څه به ستا شى.“

٥٨) عيسى هغه ته جواب وركړو ”صحيفې وائى چه، ”ته تش خدائې ته سجده كوه او يواځې د هغه عبادت كوه!“

٥٩) بيا شيطان هغه بيت المقدس ته بوتلو او د خدائې د كور په مناره ئې ودرولو او ورته ئې ووئيل چه ”كه ته د خدائې زوئې يئې نو ځان بنكته گزار كړه، ٦٠) ځكه چه صحيفې وائى چه، ”هغه به خپلو فرښتو ته حكم وركړى چه ستا حفاظت وكړى.“ ٦١) او ”هغوى به د په خپلو لاسونو كېښې د دې ويرې پورته كړى چه هسې نه چه ستا پښه په كايو غوڅه شى.“

٦٢) عيسى هغه ته ځواب وركړو، ”دا وئيلى شوى دى چه، ”ته خپل مال ك خدائې مه لمسوه.“

٦٣) دغه شان چه د اِبلِيس ټول لمسون ختم شو نو د څه وخت د پاره ترې نه لاړو.

په گليل كېښې خدمت شروع كول

متى ٤ : ١٢ - ١٧، مرقوس ١ : ١٤ - ١٥

٦٤) بيا عيسى د رُوح القدس په قُدرت گليل ته واپس شو او په ټول وطن كېښې د هغه آواز ه گير چاپيره خوره شوه. ٦٥) او هغه د هغوى په عبادت خانې كېښې وعظ كولو او ټولو خلقو د هغه لوى بيانوله.

په ناصرت كېسې د عيسیٰ ناقبلیدل

متی ۱۳ : ۵۳ - ۵۸، مرقوس ۶ : ۱ - ۶

۱۶) بیا هغه ناصرت ته راغی چرته چه هغه لوتی شوی وو او د سبت په ورځ عبادت خانې ته د خپل دستور په مطابق لاړو. هغه د سبق لوستو د پاره ودریدلو، ۱۷) او ورته د ישعياہ نبی کتاب ورکړی شو. هغه کتاب پرانستو او هغه پانې ئی راواړولې چه په کبسي ليکلی وو چه :

۱۸) ”د رب روح په ما نازل دی ځکه چه زه هغه مسح کړی یم،

او دی له ئی را استولی یم چه عاجزانو ته زیری ورکړم،

چه قیدیانو ته د آزادی او رندو ته د بینائی اعلان وکړم،

او چه ژوبل شوی مظلومان آزاد کړم،

۱۹) او د رب د قبول شوی کال وعظ وکړم.“

۲۰) هغه کتاب بند کړو، خادم ته ئی واپس ورکړو او کبسيناستو او په عبادت خانې

کبسي د ټولو خلقو سترگې په هغه باندې وې. ۲۱) هغه بیا خبری شروع کړی او وئې وئیل، ”نن چه تاسو دا کلام واؤریدو، دا پوره شو.“ ۲۲) هلته ټولو خلقو په جمع د هغه شاهدی وکړه او په دی حیران شول چه داسی د فضل خبری د هغه د شونیدو نه راووتلی. هغوی ټپوس وکړو، ”آیا دا د یوسف زوئی نه دی؟“

۲۳) بیا عيسیٰ ووئیل، ”بے شکه چه تاسو به ما ته دا متل ضرور واؤروئ چه حکیمه! خپل ځان روغ کړه او دا به ووايي چه تا چه هر څه په کفرنحوم کبسي کړی دی مونږه هغه اوړیدلی دی، هغه څه دلته په خپله بناریه کبسي هم وکړه. ۲۴) زه تاسو ته دا وایم

چہ یو نبی ہم پہ خپل وطن کبے چا قبول کرے نہ دے. (۲۵) پہ حقیقت کبے دَ ایاس پہ ورخو کبے پہ اسرائیلو کبے پیرے کونڈے وے تاسو ته به معلومه وی چه په هغه زمانه کبے درے نیم کاله باران نه وو شوے او په ټول وطن باندے سخت قحط راغله وو. (۲۶) خو ایاس په دوی کبے هیچا ته وانه ستولے شو بے دَ صیدا دَ ملک په صارفت بناریه کبے دَ یوے کونڈے بنخے نه. (۲۷) او بیا دَ ایسح نبی په زمانه کبے په اسرائیلو کبے پیر جزامیان وو خو دَ نعمان شامی نه بغیر په هغوی کبے یو هم پاک نه کرے شو.

(۲۸) په دے خبرو دَ عبادت خانے ټول خلق قهرژن شول. (۲۹) هغوی پورته شول، هغه ئے دَ بناریئے نه بهر وویستو او دَ هغه غره سر ته ئے بوتلو چه دغه بناریه پرے آباده وه، مطلب ئے دا وو چه دَ هلته نه ئے بنسکته گزار کری. (۳۰) خو هغه دَ هغوی دَ مینخ نه ووتو او لارو.

نا پاک روح نیولے سرے

مرقوس ۱ : ۲۱ - ۲۸

(۳۱) دَ گلیل کفرنحوم بناریئے ته په راگوزیدو عیسی دَ سبت په ورغ خلقو ته تعلیم ورکاوو. (۳۲) او هغوی دَ ده په تعلیم حیران شول حکه چه هغه په پوره اختیار خبرے کولے. (۳۳) دلته په عبادت خانے کبے یو سرے وو چه پیریانو نیولے وو. هغه په زوره چغے کرلے، (۳۴) ”ته زمونږ نه خه غواړے ائے عیسی ناصری؟ ته راغله چه مونږ هلاک کرے خه؟ زه دَ پیژنم چه ته خوک یئے ته دَ خدائے قدوس یئے.“

(۳۵) عیسی هغه ورتلو او وئے وئیل چه ”غله شه او دَ ده نه راوزه!“ بیا پیری هغه سرے دَ خلقو په مینخ کبے په مزکه راوویستو او بغیر دَ خه نقصانه ئے هغه پرېښودو.

(۳۶) ټول حق حیران شول او یو بل ته ئے وئیل، ”دَ دے سرے په ژبه کبے خه کمال

دے؟ هغه پوره په اختيار پيريانو ته حُكم وركوي اؤ هغوى وځي!“ (۳۷) دغه شان دا خبره په ټول وطن كېنې خوره شوه اؤ خلقو پرې بحث كوو.

د پيرو خلقو روغول

متى ۸ : ۱۴ - ۱۷، مرقوس ۱ : ۲۹ - ۳۴

(۳۸) د عبادت خانې نه په وتو هغه د شمعون كره لارو، د شمعون خواښې سختې تېرې نيولې وه اؤ هغوى هغه ته سوال وكړو چه مدد ئې وكړه. (۳۹) هغه ورغې اؤ د هغې په خوا كېنې ودريدلو اؤ تبه ئې ورتله، هغه تېرې پريښوده، سمدستي پورته شوه اؤ د هغه خدمت ته ودریده.

(۴۰) د نمر پريوتو په وخت ټولو خلقو خپل دوستان خپلوان چه په مختلفو رنځونو آخته وو، هغه ته راوستل اؤ هغه په يو يو باندې خپل لاسونه كيښودل اؤ روغ ئې كړل. (۴۱) د پيرو نه پيريان هم پاڅيدل اؤ دا چغې ئې وهلې چه ”ته د خدائې زوئې يئې!“

خو هغه هغوى ورتل اؤ د خبرو نه ئې منع كړل ځكه چه هغوى ته پته وه چه دې مسيح دې.

تبليغى دوره

مرقوس ۱ : ۳۵ - ۳۹

(۴۲) چه صبا شو نو عيسى بهر يو خوشى خائې ته لارو خو خلق د هغه په لټون پسې ووتل اؤ چه وئې موندلو په ټينگه ئې ورته ووييل چه ”مونږ نه مه ځه.“ (۴۳) خو هغه ورته ووييل، ”په كار دى چه زه د خدائې د بادشاهى زيرې نورو ښارونو ته هم ورسوم ځكه چه زه د دې د پارو راليرلې شوې يم.“

﴿٤٤﴾ دغه شان د يهوديه په عبادت خانو كېسې ئې وعظ كاوو.

د اولنو مريدانو بلل

متی ٤ : ١٨ - ٢٢، مرقوس ١ : ١٦ - ٢٠

﴿١﴾ يوه ورځ چه عيسى د گنيسريت سيند په غاړه ولاړ وو او خلق پرې راپنډ شوى و او چه د ده كلام واورى، ﴿٢﴾ نو هغه دوه كشتى د اوبو په غاړه وليدلې چه ماهى گيران ترې غاړې ته راكوز شوى و او خپل جالونه ئې وينځل. ﴿٣﴾ هغه يوې كشتى ته وروختو كومه چه د شمعون وه او هغه ته ئې ووييل چه ”د غاړې نه لږه ورايسته كړه.“ بيا هغه په كشتى كېسې په ناسته باندې خلقو ته وعظ شروع كړو.

﴿٤﴾ هر كله چه هغه خبرې بس كړې نو شمعون ته ئې ووييل چه ”ژورو اوبو ته لاړ شه او د بنكار د پارو خپل جالونه واچوه.“

﴿٥﴾ شمعون ورته جواب وركړو، ”استازه! مونږ ټوله شپه خوارى وكړه خو هيڅ مو ونه نيول خو چه ته داسې وائې نو زه به جالونه وراچوم.“ ﴿٦﴾ هغوى داسې وكړل او پير ماهيان ئې راو نيول او د هغوى جالونه په شليدو شول. ﴿٧﴾ نو هغوى د بلې كشتى ملگرو ته چغې كړې چه ”راشئ او زمونږ مدد وكړئ!“ هغوى داسې وكړل او دواړه كشتى ئې داسې پكې كړې چه پوييدو له راغلي. ﴿٨﴾ هر كله چه شمعون دا نظاره وليده نو د عيسى په پښو پريوتو او وئې وئيل چه ”ائې مالكه! له ما نه لاړ شه ځكه چه زه گناه كار سرې يم!“ ﴿٩﴾ هغه او د هغه ټول ملگرى د كبانو په ليدو سخت حيران شوى وو، ﴿١٠﴾ او دغه شان د زبدي زامن يعقوب او يوحنا چه شمعون ملگرى هم وو. عيسى شمعون ته ووييل چه ”مه وپرېره، د دې نه پس به ته د بنى آدمو لټون كوې.“

﴿١١﴾ هر كله چه هغوى كشتى غاړې ته راوسته نو هر څه ئې پريښودل او په هغه پسې

دَ یو جُذامی پاکول

متی ۸ : ۱ - ۴، مرقوس ۱ : ۴۰ - ۴۵

۱۲ یو خُله هغه په یوه بناریه کبښی وو چه هلته یو سرپے وو چه سخت جُذام پرے لگیدلے وو. هغه چه عیسی ولیدو نو هغه په مزکه سر کینودو او سوال ئے ورته وکړو چه ”مالکه! که چرے ته تش وغواړے نو ما پاکولے شے!“ ۱۳ عیسی خپل لاسونه ور اُوردے کړل، هغه ئے مسح کړو او وئے وئیل چه ”بے شکه چه زه داسے غواړم، پاک شه!“ او د هغه نه جُذام په هغه ساعت لارو. ۱۴ عیسی هغه ته حکم ورکړو چه ”هیچا ته دا حال ونه وائے.“ او ورته ئے ووئیل چه ”لار شه او کاهن ته خپل ځان وښایه او د خپلو جوړیدو د پاره د موسی مقرر کړے شکرانه ورکړه چه دا به د هغوی د پاره شاهدی شی.“

۱۵ خو د هغه په حقله دا خبرے نورے هم خورے شوے. پیر خلق د هغه اُوریدو له راغونډیدل او د خپلو رنځونو نه جوړیدل. ۱۶ او هغه به د دُعا د پاره خوشو ځایونو ته تلو.

دَ یو شل سری روغول

متی ۹ : ۱ - ۸، مرقوس ۲ : ۱ - ۱۲

۱۷ یوه ورځ عیسی تعلیم ور کاوو او فریسیان او د شرعے عالمان ورته هم ناست وُو چه د گلیل، د یهودیه او د بیت المقدس د هر کلی نه راغلی وُو، او د خلقو د روغولو د رب قوت د هغه سره وو. ۱۸ یو څو تنو یو شل سرپے په کت راوړو. هغوی کوشش وکړو چه هغه وردننه کړی او د عیسی په مخکښے ئے کپردی. ۱۹ خو گڼه دومره زیاته

وہ چہ ہیخ لارہ ئے ونهٔ موندہ. نو هغویٔ پاس وختل اؤ د چت د پاسہ نہ ئے پہ برگہ کبئے سُورے وکرو اؤ پہ بانگی کبئے رابنکتہ کرو اؤ د خلقو پہ مینخ کبئے ئے د عیسیٰ پہ مخ کبئے کبئودو. (۲۰) هر کله چہ عیسیٰ د هغویٔ ایمان ولیدو نو وئے وئیل، ”سریه! تا ته ستا گُناهُونه معاف شول.“

(۲۱) نو د شرعے عالمانو اؤ فریسیانو یو بل ته ووئیل چہ ”دا خوک دے چہ کُفر غروی؟ د خُدائے نہ بغیر لا بل خوک هم گُناهُونه معاف کولے شی؟“

(۲۲) خو عیسیٰ پہ دے پوهه وو چہ دویٔ خهٔ خیال کوی نو جواب ئے ورکرو چہ ”تاسو پہ خپلو زړونو کبئے داسے خیالونه ولے کوئ؟ (۲۳) آیا دا آسانه ده چہ خوک ووائی چہ ستا گُناهُونه معاف شو اؤ که دا چہ پاخه اؤ وگرزه؟ (۲۴) خو دا د دے د پارہ چہ تاسو ته معلومه شی چہ ابن آدم په مزکه د گُناهُونو معاف کولو اختیار لری.“ هغهٔ شل سری ته مخ ور واروو اؤ وئے وئیل چہ ”زهٔ تا ته دا وایم چہ ودریره، خپل کت واخله اؤ کورته خه.“

(۲۵) اؤ هغه د هغویٔ په وړاندے سمدستی پاخیدو اؤ هغه کت چہ دئے پرے پروت وو، ئے واخستو اؤ کور پلو روان شو اؤ د خُدائے ثنا ئے ووئيله. (۲۶) هغویٔ ټول سخت حیران شول اؤ د خُدائے ثنا ئے ووئيله اؤ ویرے واخستل اؤ وئے وئیل چہ ”نن مُونر خهٔ عجیبه کارونه ولیدل!“

د لیوی بلنه

متی ۹ : ۹ - ۱۳ ، مرقوس ۲ : ۱۳ - ۱۷

(۲۷) وروستو چہ بیا عیسیٰ بهر لارو نو هغهٔ لیوی نومے یو محصُولچی ولیدو چہ د محصُول په خوکئ کبئے په خپل خائے ناست وو اؤ هغهٔ ته ئے ووئیل چہ ”ما پسے راخه.“ (۲۸) اؤ هغه د خپله خایه پاخیدو، هر خهٔ ئے پرینودل اؤ په هغهٔ پسے روان شو.

۲۹) وروستو لیوی بیا د عیسی لویه میلستیا وکړه. په دے میلنو کبښے گڼ

محصولچیان او نور خلق شریک شوی و. ۳۰) فریسیانو او د هغوی د فرقے د شرعے عالمانو د عیسی مُریدانو ته دا گلہ وکړله چه ”تاسو د محصولچیانو او گُناه گارو سره ولے خورئ او خبښے؟“ ۳۱) عیسی هغوی ته جواب ورکړو چه ”روغو خلقو ته د پاکتر حاجت نه وی خو رنخورانو ته ئے وی. ۳۲) زه د رښتینو خلقو د پاره نه یم راغلے بلکه د گُناه گارو د پاره چه توبه وکړی.“

د روژے په حقله تپوس

متی ۹ : ۱۴ - ۱۷، مرقوس ۲ : ۱۸ - ۲۲

۳۳) بیا هغوی عیسی ته وویل چه ”د یحیی مُریدان خو روژے نیسی او پیرے دعاگانے کوی او دغه شان د فریسیانو مُریدان هم، خوستا مُریدان خوری خبښی.“

۳۴) عیسی جواب ورکړو، ”آیا تاسو په جنجیانو هغه وخت روژه نیولے شی کوم وخت چه چنغول د هغو سره وی؟“ ۳۵) خو یو وخت به راشی چه چنغول به د دوی نه بوتلے شی او دغه وخت به دوی روژے نیسی.“

۳۶) عیسی هغوی ته دا مثال هم ووی چه ”هیڅوک هم د نوے چوغے نه د دے د پاره ټوټه نه شلوی چه زړے پرے وگنډی. که چرے هغه داسے وکړی نو هغه به په نوی چوغے کبښے سورے وکړی او دا نوے ټکړه به د زړے سره هیڅ سمون ونه خوری. ۳۷) او نه څوک نوی شراب په زړو مشکونو کبښے اچوی. او که څوک داسے وکړی نو نوی شراب به دغه مشک وشلوی او شراب به ضائع شی او مشکونه به بے کاره شی. ۳۸) نوی شراب په نوو مشکونو کبښے اچول غواړی. ۳۹) او هر چا چه زارۍ شراب خبښلی وی د نوو شرابو خواهش به نه کوی ځکه چه هغه وائی چه زارۍ شراب ښه دی.“

د سبت په ورځ وږی شو کول

متی ۱۲ : ۱ - ۸، مرقوس ۲ : ۲۳ - ۲۸

۶ (۱) یو ځل د سبت په ورځ عیسی د خپلو مُریدانو سره په پتو تیریدو او د هغه مُریدانو وږی شو کول، هغه ئے په لاسونو کښے مږل او خوړل ئے. (۲) ځنو فریسیانو دا ووئیل چه ”تاسو هغه کار ولے کوی کوم چه د سبت په ورځ روا نه دے؟“ (۳) عیسی جواب ورکړو، ”تاسو دا نه دی لوستی چه هر کله چه داؤد او د هغه ملگری وږی وؤ نو هغوی څه وکړل؟“ (۴) هغه د خدائے کور ته لاړو او د شکرانے ډوډی ئے راواخسته، په خپله ئے هم وخوړه او ملگرو ته ئے هم ورکړه باوجود د دے چه بغیر د کاهنانو نه په بل چا دا روا نه وه.“

(۵) هغه دا ووئیل چه ”ابن آدم هم د سبت مالک دے.“

د یو وچ لاسه سپری روغول

متی ۱۲ : ۹ - ۱۴، مرقوس ۳ : ۱ - ۶

(۶) د یو بل سبت په ورځ عیسی عبادت خانے ته لاړو او تعلیم ئے ور کاوو. هلته په گڼه کښے یو سپرے وو چه بنی لاس ئے وچ شوے وو. (۷) او د شرعے عالمان او فریسیان په دے انتظار وؤ چه آیا عیسی به د سبت په ورځ دئے روغ کړی او که نه؟ د دے د پاره چه په هغه باندے د هغه خلاف څه الزام ولگوی. (۸) خو هغه پوهیدو چه د دوی په زړونو کښے څه دی. نو هغه هغه سپری ته چه لاس ئے وچ وو، ووئیل چه ”پاڅه او دلته ودریږه.“ نو هغه پاڅیدو او هلته ودریدلو. (۹) عیسی بیا هغوی ته ووئیل ”زه له تاسو نه یو سوال کوم چه آیا د سبت په ورځ بنه کول روا دی که بد، ژوند بچ کول که هلاکول؟“ (۱۰) هغه ټولو ته گیر چاپیره وکتل او بیا ئے هغه سپری ته ووئیل چه ”خپل لاس وغزو.“ نو هغه داسے وکړل او د هغه لاس جوړ شو.

﴿١١﴾ خو هغوى د غصے نه سره شول او يو بل ته ئے ووئيل چه ”مؤبر د عيسى سره خه وکړو؟“

د دولسو رسولانو غوره کول

متى ١٠ : ١ - ٤، مرقوس ٣ : ١٣ - ١٩

﴿١٢﴾ هم په دغه ورځو کښے عيسى غرونو ته لاړو چه دُعا وکړى او ټوله شپه ئے له خدائے نه دُعا وغوښتله. ﴿١٣﴾ چه سحر شو نو هغه خپل مُريدان راويلل او د هغوى نه ئے دولس کسه غوره کړل او هغوى ئے رسولان وبلل. ﴿١٤﴾ د شمعون نوم ئے پطروس کيښودلو او د هغه ورور اندرياس او يعقوب او يوحنا او فيليپوس او برتلمائ، ﴿١٥﴾ او متى او توما او د حلفى زوئے يعقوب او شمعون چه ورته ننگياله هم وئيلي شى، ﴿١٦﴾ او د يعقوب زوئے يهوداه او يهوداه اسكريوتى چا چه وروستو د هغه مخبرى وکړله.

د يوه لوه کڼے خدمت کول

متى ٤ : ٢٣ - ٢٥

﴿١٧﴾ عيسى د هغوى سره د غره نه راكوز شو او په هوار ميدان کښے ودريدو. په دغه خائے کښے د هغه گڼ مُريدان او پير خلق چه ټول د يهوديه او بيت المقدس د صور او د صيدا د سمندرى غاړے نه راټول شوى وو او د هغه اوريدو ته راغلى وو او چه دوى د خپلو رنجونو نه شفا ومومى. ﴿١٨﴾ او هغه څوک چه پيريانو نيولى وو، روغ شول. ﴿١٩﴾ ټولو خلقو كوشش كاوو چه لاس وروپى ځكه چه د هغه نه يو طاقت راووتلو او ټول ئے روغ كړل.

برکتونه او غمونه

٢٠) بيا عيسیٰ خپلو مُريدانو ته مخ راواړوو اُو وئې وئيل چه

”تاسو بختور يئ چه غريبان يئ، د خُدائې بادشاهي ستاسو ده!

٢١) تاسو بختور يئ چه وري يئ، ستاسو لوږه به په مږيدو بدله شي!

تاسو بختور يئ چه اوس ژاړئ، ستاسو ژړا به په خدا بدله شي!

٢٢) تاسو بختور يئ چه كله چه خلق تاسو ته په نفرت گوري اُو د خپل مينخ نه مُو شپري اُو تاسو سپكوي اُو ستاسو نُوم په بده آخلي اُو د ابن آدم په وجه ستاسو نُوم د خپل مينخ

نه لرې كوي. ٢٣) نو په هغه ورځ تاسو خوشحالي كوي اُو په بنادي تپووننه وهي ځكه

چه ستاسو د پاره په آسمان كېسې پير لويئ اجر دې. هم په دغه شان د دوي پلارونو هم د نبیانو سره دغه سلوك كړې وو

٢٤) خو ائې مالدارو! په تاسو افسوس دې

ځكه چه تاسو خپل د خوشحالي دور تير كړو!

٢٥) په تاسو افسوس چه نن ماږه يئ

ځكه چه تاسو به اوږي شي!

په تاسو افسوس چه نن خاندئ،

تاسو به په غم آخته شي اُو ژاړئ به!

﴿۲۶﴾ افسوس دے پہ تاسو چه کُوم وخت به ٿول خلق ستاسو په باب کيسے بسے خبرے کوی اؤ هم دغسے د هغوی پلارونو د دروغو نبیانو په باب کيسے وئیل.

د دُښمنانو سره مينه

متی ۵ : ۳۸ - ۴۸

﴿۲۷﴾ خو تاسو چه آوری، زه تاسو ته دا وایم چه د خپل دُښمن سره مينه کوی اؤ هغه څوک چه تاسو سره کينه لری د هغوی سره بسه کوی. ﴿۲۸﴾ د هغوی د پاره برکت غواری څوک چه په تاسو لعنت کوی اؤ د هغوی د پاره دُعا کوی څوک چه په تاسو تهمتونه لگوی. ﴿۲۹﴾ که یو سرے تاسو په یو مخ ووهی نو هغه ته بل مخ هم سیلمه کری. که یو سرے ستاسو چوغه واخلی نو هغه ته خپل کمیس هم ورکری. ﴿۳۰﴾ څوک چه ستاسو نه څه وغواری هغوی له هغه څه ورکری. که چه یو سرے هغه څه د تاسو نه واخلی کوم چه ستاسو دی نو د هغه نه ئے بیرته مه آخلی. ﴿۳۱﴾ د خلقو سره داسے سلوک کوی لکه چه تاسو غواری چه هغوی د تاسو سره وکری. ﴿۳۲﴾ ”که تاسو تش د هغه چا سره مينه کوی څوک چه تاسو سره مينه لری نو ستاسو څه مهربانی ده؟ ځکه چه گناه گار هم د هغه چا سره مينه کوی څوک چه د هغوی سره مينه لری. ﴿۳۳﴾ بیا دا چه که چرے تاسو د هغه چا سره نیکی کوی څوک چه تاسو سره بسیگره کوی نو ستاسو څه مهربانی ده؟ ځکه چه گناه گار خو هم دغسے کوی. ﴿۳۴﴾ اؤ که چرے تاسو تش هغه څائے قرض ورکوی چرته چه ستاسو باور وی چه تاسو ته به پستنه کری شی نو ستاسو څه مهربانی ده؟ ځکه چه گناه گار هم یو بل ته قرض ورکوی اؤ یو بل ته ئے پوره واپس کوی. ﴿۳۵﴾ خو تاسو د خپلو دُښمنانو سره مينه اؤ نیکی کوی اؤ قرض بغیر د څه طمعے ورکوی! نو تاسو به پیر لویے اجر ومومی. تاسو به بیا د الاعلیٰ زامن شی ځکه چه هغه په خپله هم په ناشکرو اؤ په شریرانو مهربانی کوی. ﴿۳۶﴾ ترس ناک شی ځکه چه ستاسو پلار هم ترس کوونکے دے.

نور خلق مُجرم گنځل

متی ۷ : ۱ - ۵

٣٧ غیبت مه کوئ نو ستاسو غیبت به هم ونه کرې شی. بل څوک مه مُجرموی نو تاسو به هم مُجرم ونه گنلې شی. معاف کوئ نو تاسو به هم معاف کړئې شی. ٣٨ ورکوئ نو تاسو ته به هم درکړې شی. ښه پیمانې مندلې دربلې ښه پکه کړئ او تر مورگو مورگو به ستاسو په جولئ کښې واچولې شی او په کومه پیمانې چا تاسو میچ کوئ هم په هغه به تاسو ته میچ وکړې شی.

٣٩ او عیسی هغوی ته یو مثال ووې چې ”آیا یو روند بل روند ته لار ښودې شی څه؟ دواړه به په کنده کښې ونه غورزېږي څه؟ ٤٠ شاگرد د اُستاز نه لوتې نه دې خو هر هغه څوک چې پوره تربیت ئې وشي هغه به د خپل اُستاز په شان شی.

٤١ ته د خپل ورور په سترگه کښې د بُورې خښې ته ولې گورې او په خپله سترگه کښې لوتې غورگې نه وینې؟ ٤٢ ته خپل ورور ته دا څنگه وئیلې شې چې زما خوږه وروره! راشه چې ستا د سترگې نه دا خښې وباسم چې خپله سترگه د په غورگې پنده ده؟ ائې مُناقفه! اول د خپلې سترگې نه غورگې وباسه نو بیا به ته په آسانه د ورور د سترگې نه خښې وپستې شې.

ونه د میوې نه پیژندل

متی ۷ : ۱۶ - ۲۰، ۱۲ : ۳۳ - ۳۵

٤٣ ښه ونه بده میوه هیڅکله نه راوړي او هیڅکله په بده ونه کښې ښه میوه نه پیدا کیږي، ٤٤ ځکه چې هر ه ونه په خپلې میوې پیژندلې کیږي. ته د ازغو نه انځیر نه شې راپولولې او نه د جارو نه انګور راشوکولې شې. ٤٥ ښه سرې به د خپل زړه د

خزانے نہ بنهٔ څيزونه راوباسي اؤ بد سرے به د خپل زړه د بدے خزانے نه بدے خبرے وباسي، ځکه چه کومه خبرے چه په زړه کبښے وي هم هغه په ځله راځي.

دوه بنيادونه

متي ۷ : ۲۴ - ۲۷

٤٤ تاسو ما ته ولے مالک مالک وايئ اؤ هغه کار کله هم نه کوي چه زه ئے درته وایم؟
٤٧ هر هغه څوک چه ما له راځي اؤ زما خبرے اؤري اؤ عمل پرے کوي نو زه به تاسو ته وښایم چه هغه د چا په شان دے. ٤٨ هغه د يو داسے سرې په شان دے چا چه د کور جوړولو د پاره بنهٔ ژور بنيادونه وکنستل اؤ بنياد ئے په پوخ گټ کيښودلو. اؤ هر کله چه سيلاب راغے نو سيند په کور وروختو خو هغه ئے ونهٔ خوزولے شو ځکه چه هغه پوخ ودان کړے شوے وو. ٤٩ خو څوک چه زما خبرے اؤري اؤ عمل پرے نهٔ کوي نو هغه د داسے سرې په شان دے چا چه خپل کور په کچه مزکه باندے بے بنياده جوړ کړو. هر کله چه سيلاب راغے اؤ سيند وختو نو کور ونړيدو اؤ په درز راولويدو.

د صوبه دار د نوکر روغول

متي ۸ : ۵ - ۱۳

٧ هر کله چه ئے ټولے خبرے خلقو ته خلاصے کړلے نو عيسی کفرنحوم ته لاړو. ٨ هلته د يو صوبه دار يو معتبر نوکر وو اؤ هغه په مالک پير گران وو. نوکر مرگی حال ناجوره وو. ٩ هر کله چه هغه د عيسی په حقله واؤريدل نو هغه يو څو يهوديان مشران ورواستول اؤ سوال ئے ورته وکړو چه هغه راشي اؤ د هغه د نوکر ژوند بچ کړي. ١٠ هغوي عيسی ته راغلل اؤ پير په ښه طريقه ئے ورته عرض وړاندے کړو اؤ ورته ئے ووييل چه ”هغه ستا د مهرباني حقدار دے، ١١ ځکه چه هغه زمونږ د خلقو

خوږمن دے اؤ هغه زموږ د پاره عبادت خانه ودانه كړې ده. (٦) عيسى د هغوى سره لاړو. نو چه هغه كور ته نږدې شو نو صوبه دار يو څو دوستان په دے غرض ورواستول چه ”مالكه! نور تكليف مه كوه ځكه چه زما د كور چت د دے جوگه نه دے چه ته وړلاندې راشې. (٧) ځكه خو زه په خپله تاسو ته حاضر نه شوم. خو ته د خله نه يو ټكې ووايه نو زما نوكر به جوړ شى. (٨) ځكه چه زه پوهيږم چه زه په خپله د بل د حكم د لاندې يم. كله چه زما سپاهيان زما د حكم د لاندې دى اؤ چه زه يو ته ووايم چه لاړ شه، نو هغه ځى اؤ بل ته چه ووايم چه دے خوا راشه، نو هغه راځى اؤ خپل نوكر ته چه ووايم چه داسې وكړه، نو هغه ئې كوى.“

(٩) كله چه عيسى دا واؤريدل نو هغه حيران شو، د هغه سړى ئې پير تعريف وكړو اؤ كوم خلق چه ورپسې روان ؤو هغوى ته ئې مخ راواړوو اؤ ورته ئې وويل چه ”زه تاسو ته وايم چه ما عن په اسرائيلو كښې هم داسې ايمان نه وو ليدلې!“

(١٠) اؤ قاصدان چه كور ته واپس راغلل نو هغوى هغه نوكر روغ رمټ وليدو.

د نائن د كونډې ښځې زوئې ژوندې كول

(١١) پس له هغه عيسى نائن نومې ښاريئې ته لاړو. د هغه سره خپل مريدان اؤ نور گڼ خلق ملگرى ؤو. (١٢) كله چه هغه د ښاريئې دروازې ته ورسيدو نو يوه جنازه ئې وليده. دغه مړې د يوې گونډې يو زوئې وو اؤ د دے سره د ښاريئې گڼ خلق ؤو. (١٣) هر كله چه مالک هغه وليده نو زړه ئې پرې وسوزيدلو اؤ وئې وئيل، ”بس نوره ژړا مه كوه.“ (١٤) د دے سره هغه وروړاندې شو اؤ په جنازه ئې لاس كښنودلو اؤ جنازه وړونكى ودرېدل. بيا هغه وويل چه ”پورته شه زلميه!“ (١٥) هغه مړې كښيناستو اؤ خبرې ئې وكړلې اؤ عيسى هغه خپلې مور ته بيا حواله كړو.

(١٦) په هغه ټولو حاضرينو باندې يوه زبردسته ويره خوره شوه اؤ هغوى ټولو د خدائې

ثنا ووئيله اُو وئيه وئيل چه ”په مُونږ کبښه يو لُوئيه نبي راپورته شوې دے اُو خدائے پاک په خپلو خلقو د مهربانۍ نظر کړې دے.“ (۱۷) عيسی چه څه کړی وُو هغه قيصه د يهوديه په ټوله علاقه اُو خوا اُو شا کبښه خوره شوه.

د يحيى استازی

متی ۱۱ : ۲ - ۱۹

(۱۸) د يحيى مُريدانو هغه په دے هر څه خبر کړو. (۱۹) هغه خپل دوه مُريدان راوغوښتل اُو مالک ته ئے واستول چه تپوس وکړی چه ”آيا ته هغه راتلونکے يئے يا دا چه مُونږ د بل چا انتظار ورکړو؟“

(۲۰) هغه استازی عيسی له لاپل اُو ورته ئے ووئيل، ”بيتسمه ورکوونکی يحيى مُونږ تا ته راليرلی يو چه تپوس وکړو چه ته هغه راتلونکے يئے که مُونږ د بل چا انتظار وکړو؟“

(۲۱) بيا هم په هغه ساعت عيسی پير خلق د رنځونو نه روغ کړل، طاعون اُو بد رُوحونه ئے لرے کړل اُو پيرو راندو له ئے بينائی ورکړه. (۲۲) بيا هغه هغه استازو ته جواب ورکړو چه ”لاږ شئ اُو هر څه چه تاسو وليدل اُو واوږيدل په هغے يحيى خبر کړئ اُو دا چه څنگه رانده بينا کيری، شل گززی، جذاميان پاکيری، کانه اُوری، مری بيا ژوندی کيری اُو غريبان ښه زيرے اُوری. (۲۳) اُو بختور دے هغه څوک چه په ما شک نه کوی!“

(۲۴) هر کله چه د يحيى استازی رُخصت شول نو عيسی د هغه په حقله خلقو ته ووئيل چه ”تاسو د څه ليدلو د پاره بيا بان ته تلی وئ؟ يوه لوخه چه باد خوزوله څه؟ (۲۵) نو بيا تاسو د څه په ليدو پسے بهر وتی وئ؟ يو سرے چه رينمينے جامے ئے آغوستے وے؟ يقينًا چه بشکلی جامے اُو د عيش څيزونه تاسو په محلونو کبښه مُوندلے شئ! (۲۶) نو بيا تاسو د څه په ليدو پسے وتی وئ؟ يو نبي ليدو له؟ هو، د نبي نه هم څه پير

لوئے. (۲۷) دا هغه سرے دے چه دَ چا په حقله چه صحیفے وائی چه ”گورئ زه خپل پیغمبر ستا دَ وړاندے لیرم چه ستا دَ پاره ستا نه وړاندے لاره جوړه کری.“ (۲۸) زه تاسو ته وایم چه دَ یحییٰ نه بل مور راوړے لوئے نشته خو بیا هم دَ خدائے په بادشاهئ کبښے دَ ټولو نه وړوکه دَ هغه نه لوئے دے.“

(۲۹) او هم چه هغو ټولو خلقو چه دَ هغه خبرے واوړیدے نو سره دَ محصلوچیانو ئے خدائے رښتینے وگڼلو ځکه چه یحییٰ په بیتسمے ئے بیتسمه آخستے وه. (۳۰) خو بے دَ فریسیانو او دَ شرعے دَ عالمانو نه چا چه دَ هغه دَ بیتسمے نه انکار کړے وو او دَ ځان دَ پاره ئے دَ خدائے دَ حکم نه مخ اړولے وو.

(۳۱) ”دَ دے پیرئ دَ خلقو مثال په څه درکړم؟ (۳۲) هغوی دَ چا په شان دی؟ هغوی په بازار کبښے دَ ناستو هلکانو په شان دی څوک چه یو بل ته چغے وهی او وائی چه مونږ تاسو ته شپیلئ وغږولے او تاسو گڼا ونه کړه! مونږ ژړا انگولا وکړه او تاسو ویر ونه کړو! (۳۳) ځکه چه هر کله چه بیتسمه ور کوونکے یحییٰ راغے چه نه ئے پوږئ خوړه او نه ئے شراب څښل نو تاسو وایئ چه په هغه پیریان ناست دی! (۳۴) او هر کله چه ابن آدم راغے چه خوری څښی نو تاسو وایئ چه ده ته وگورئ! دا گیدور شرابی دَ محصلوچیانو او گناه کارو آشنا دے! (۳۵) خو بیا هم دَ خدائے پاک حکمت دَ خپلو ټولو زامنو په حقله رښتینے ثابت شو.“

یوه گناه گاره ښځه معاف کول

(۳۶) یو فریسی دَ عیسیٰ میلستیا وکړله. هغه دَ فریسی کور ته لاړو او خوراک ته کښیناستو. (۳۷) نو په هغه ښار کبښے یوه گناه گاره ښځه چه دَ عیسیٰ دَ راتلو نه خبر شوه چه دَ یو فریسی په کور کبښے میلمه دے نو په عطر دان کبښے ئے خوشبویه عطر راوړل. (۳۸) هغه دَ عیسیٰ دَ پښو سره وروستو ودریده او په ژړا شوه او دَ هغه پښے دَ

هغه په اوبسکو لمدے شوے اؤ هغه هغه په خپلو ويستو وچے کرے اؤ کبئل ئے کرے اؤ عطر ئے پرے واچول. (۳۹) کله چه د هغه کوربه فريسي دا وليدل نو د خان سره ئے ووئيل، ”که دا سرے چرے رشتينے نبی وئے نو هغه به په دے خبر وئے چه دا لاس وروړونکے بنخه څوک ده اؤ دا د کوم قبيل بنخه ده يعنې يوه گناه گاره.“

(۴۰) عيسى د هغه په زړه پوهه شو اؤ ورته ئے ووئيل چه ”شمعونه! زه تا ته څه وئيل غواړم.“ هغه ووئيل چه ”و فرمايه مالکه!“

(۴۱) عيسى ورته ووئيل چه ”د يو بڼيا دوه قرضداري وؤ. يو ته ئے پينځه سوه ديناره قرض وؤ اؤ بل ئے پنځوس. (۴۲) هر کله چه د دواړو سره د قرض پرے کولو هيڅ نرک نه وؤ نو دواړو ته ئے وبخښل. نو اوس ووايه چه په دے دواړو کبڼے به د هغه سره زياته مينه کوم يو کوی؟“

(۴۳) شمعون جواب ورکړو، ”زما په خيال چه کوم سرې ته ئے زياته وبخښلے.“

عيسى ووئيل چه ”بے شکه ته درست وائے.“ (۴۴) بيا ئے بنخه ته مخ واړوو اؤ شمعون ته ئے ووئيل چه ”ته دا بنخه وينے څه؟ زه ستا کور ته راغلم اؤ تا زما د پښو د پاره اوبه قدرے هم رانه کرلے خو دے بنخه زما پښے په خپلو اوبسکو لمدے کرے اؤ هغه ئے په خپلو ويستو وچے کرے. (۴۵) تا زه کبئل قدرے نه کړم خو د کوم وخت نه چه زه راغله يم هغه لگيا ده زما پښے کبڼلوی. (۴۶) تا زما سر په تيلو غوړ نه کړو اؤ هغه زما په پښو عطر واچول. (۴۷) ځکه زه تا ته دا وایم چه هغه ځکه دومره مينه وکړله چه د هغه ډير گناهونه بخښلي شوی دی. د چا چه لږ بخښلي شوی وی هغه لږه مينه کوی.“

(۴۸) بيا عيسى هغه ته ووئيل چه ”ستا گناهونه وبخښلے شول.“

٤٩ نو میلمنو په خپلو کښې ووئیل چه ”دے لا څوک دے چه گُناهُونه بڅښی؟“

٥٠ خو عیسی هغه ښځے ته ووئیل چه ”تے خپل ایمان بچ کړلے، په خیر لاره شه.“

د یو څو ښځو د عیسی سره ملگرتیا

١ د دے نه پس عیسی ښار په ښار او کلی په کلی گرزیدو، وعظ ئے کاوو او د خدائے د بادشاهئ زیرے ئے آورولو. او د هغه سره هغه دولس تنه وو، (٢) او یو څو ښځے وے څوک چه د پیریانو نه خلاصے کړے او د رنځونو نه جوړے کړے شوے وے : مریم چه د مگدلینی په نوم بللے کیری د چا نه چه اووه پیریان پاڅولے شوی وو، (٣) او یوانه د هیروودیس د خوزه نومے ناظر ښځه او سوسنا او نورے پیرے ښځے چه په خپل مال ئے د هغوی خدمت کاوو.

د کروندے مثال

متی ١٣ : ١ - ٩، مرقوس ٤ : ١ - ٩

٤ او پیر خلق د یو بل ښار نه عیسی ته راجمع کیدل او هغه په دے مثال کښے خبرے وکړلے (٥) ”چه یو زمیندار د تخم کړلو د پاره ووتو او د کروندے تخم څه د لارے په غاړه پریوتو چه هغه خور وور شو او مرغو وڅوړو. (٦) څه تخم په گټه پریوتو او څه وخت پس زرغون شو او وچ شو ځکه چه د نم کمے وو. (٧) او څه تخم په اغزو کښے پریوتو او اغزی لوی شول او هغه ئے لاندے کړو. (٨) او څه تخم په ښه مزکه پریوتو او راوټوکیدو او یو په سل بار ئے وکړو.“

هر کله چه عیسی دا ووئیل نو آواز ئے وکړو، ”که چرے تاسو د آوریډو غوږونه لرئ نو واوری!“

دَ مِثَالُونُو مَطْلَب

⑨ دَ هَغَه مُرِيدَانُو تِپُوس تَرِي وَكِرُو چِه دَ دِي مِثَال مَطْلَب خَه وَو؟ ⑩ نو هَغَه وَوئِيل چِه ”دَا مِثَال خُكِه دِرِكِرِي شُو چِه دَ خُدَائِي دَ بَادشَاهِي پِه رَازُونُو پُوِهه شِي خُو دَ نورو دَ پَارِه دَا تَش مِثَال دِي چِه ”هَغُوئِي وَكُورِي خُو هِيخ وَنَه وَبِنِي، وَؤَرِي خُو هِيخ پَرِي پُوِهه نَه شِي.“

دَ كِرُونْدِي دَ مِثَال تَشْرِيح

متي ١٣ : ١٨ - ٢٣، مرقوس ٤ : ١٣ - ٢٠

⑪ دَ دِي مِثَال مَطْلَب دَا دِي چِه تُخْم دَ خُدَائِي كَلَام دِي. ⑫ اُو دَ لَارِي پِه غَارِه هَغِه خُوك دِي چِه خُوك دَا اُورِي خُو وَرُوسْتُو اِبْلِيَس رَاشِي اُو هَغِه كَلَام دَ هَغُوئِي دَ زِرَه نِه يوسِي، هَسِي نِه چِه اِيْمَان رَاؤِرِي اُو خَلَاصُون بِيَا مُومِي. ⑬ پِه گُتِه دَ كَرَلِي شُوئِي تُخْم مِثَال دَ هَغِه چَا دِي چِه هَر كَلِه چِه كَلَام وَؤَرِي پِه خُوشحَالِي ئِي قَبُول كِرِي خُو جِرِپِي ئِي نَه وَي اُو دَ لَر وَخْت دَ پَارِه پَرِي اِيْمَان رَاؤِرِي نُو دَ اَزْمِيَسْت پِه وَخْت كَبَسِي وَتَبَسْتِي. ⑭ اُو پِه اَغَزُو كَبَسِي دَ پَرِيوتَلِي تُخْم مِثَال دَ هَغِه چَا دِي چِه وَائِي وَرِي خُو نُورِه وَدِه ئِي دَ دَوْلَت اُو سُوْدَا اُو دَ ژُونْد دَ خُوشحَالُو پِه وَجِه وَنِيولِي شِي اُو مِيوِه ئِي نَه پَخِيْرِي. ⑮ خُو دَ بَسِي مَزَكِي مِثَال دَ هَغِه چَا دِي خُوك چِه پِه بِنَه اُو پَاك زِرَه سَرِه كَلَام وَؤَرِي اُو پَرِي مُضْبُوط شِي اُو پِه دِي دَ صَبْر مِيوِه رَاؤِرِي.

دَ لُوبِنِي دَ لَانْدِي دِيوِه

مرقوس ٤ : ٢١ - ٢٥

⑯ دَاَسِي هِيخُوك نِشْتِه چِه دِيوِه بَلِه كِرِي اُو بِيَا ئِي دَ لُوبِنِي دَ لَانْدِي پَتِه كِرِي اُو يَا ئِي دَ كِط لَانْدِي كِيْرِدِي بَلَكِه هَغِه ئِي پِه دِيوِط رِدِي چِه دَ نَنِه رَاْتَلُونَكِي ئِي رِيَا وَوِينِي.

١٧) داسے ہیخ خیز پتِ نِشته چه بِنکاره به نَه شى اَو داسے هیخ خیز په پرده کبَسے
نِشته چه خِرگند به نَه شى.

١٨) خو خبردار شى چه تاسو خنگه اَو رى حُكه چه دَ چا سِرى سره چه خَه وى هغه له
به زیات ورکړے شى اَو دَ چا سِرى سره چه خَه نَه وى نو دَ هغه نه به چه خَه ورسره
وى هغه به هم ترے واخستے شى.

دَ عیسیٰ مور اَو وروپه

متی ١٢ : ٤٦ - ٥٠، مرقوس ٣ : ٣١ - ٣٥

١٩) دَ عیسیٰ مور اَو وروپه راغلل خو دَ گنپے له کبله هغه ته ور ونه رسیدل. (٢٠) چا
هغه ته ووئیل چه ”ستا مور اَو وروپه بهر ولاړ دی اَو تا لیدل غواړی.“

٢١) هغه جواب ورکړو، ”زما مور اَو زما وروپه هغه خوک دی چه دَ خدائے کلام اَو رى
اَو عمل پرے کوی.“

دَ طوفان قلارول

متی ٨ : ٢٣ - ٢٧، مرقوس ٤ : ٣٥ - ٤١

٢٢) یوه ورخ عیسیٰ دَ خپلو مُریدانو سره کِشتی ته وختلو اَو ورته ئے ووئیل، ”راخئ چه
دَ دریاب بلے غاړے ته پورے وزو.“ نو هغوی روان شول. (٢٣) اَو کله چه هغوی په
کِشتی کبَسے روان وُو، نو دَ هغه سترگے ورغلے. په دریاب کبَسے یو زبردست طوفان
راغے، کِشتی چپو واخسته اَو هغوی په سخته خطره کبَسے گیر وُو. (٢٤) هغوی هغه له
ورغلل اَو په دے چغو ئے رابیدار کړو، ”مالکه! مالکه! مونږ غرقیږو!“

عیسیٰ بیدار شو اَو سیلئ اَو دَ اوبو طوفان ئے ورتلو. طوفان ودریدلو اَو قلاره قلاری

شوه. (۲۵) هغه ٽپوس وکړو، ”ستاسو ايمان چرته دے؟“ هغوی په ویره او حیرانتیا یو بل ته ووئیل، ”دا څوک دے چه بادونو او چپو ته حکم ورکوی او هغوی ئے منی؟“

په گراسینیانو کښے د پیرو پیریانو نیولی سړی روغول

متی ۸ : ۲۸ - ۳۴، مرقوس ۵ : ۱ - ۲۰

(۲۶) دغه شان عیسی د خپلو مريدانو سره د گراسینیانو وطن ته ورسیدلو کوم چه د گلیل په بله غاړه وو. (۲۷) چه عیسی وچے ته کوز شو نو هلته ئے یو سړے ولیدو چه پیریانو نیولے وو او د پیر وخت نه ئے نه خو جامے آغوستے وے او نه ئے کور لیدلے وو خو په مقبره کښے پیره وو. (۲۸) کله چه هغه عیسی ولیدلو نو چغے ئے کړے او د هغه په پښو پریوتو او دا نعرے ئے وهلے، ”ائے د الاعلی زویه عیسی! ته زما نه څه غواړے؟ زه درته زاری کوم چه ما مه په عذابوه!“ (۲۹) ځکه چه عیسی پیریانو ته حکم کړے وو چه دغه سړی نه راوزئ. پیر ځله ئے هغه نیولے وو او د حفاظت د کبله به په زنځیرونو کښے وتړلے شو او زولنی به ورواچولے شوے خو هر وار به هغه ځان خلاص کړو او پیریانو به هغه بیابان ته بوتلو. (۳۰) عیسی د هغه نه پتوس وکړو، ”نوم د څه دے؟“

هغه ووئیل چه ”لښکر.“ دا ځکه چه هغه پیرو پیریانو نیولے وو. (۳۱) هغوی پیره زاری ورته وکړه چه دا حکم مه راکوه چه تاترین ته ولویږئ.

(۳۲) هلته نزدے د خنزیرانو یوه لویه رمه وه چه په غره کښے خریده او پیریانو خواست ورته وکړو چه ”مونږ پریږده چه په دوی کښے ورننوزو.“ هغه هغوی ته اجازت ورکړو. (۳۳) پیریان د سړی نه ووتل او په خنزیرانو کښے ورننوتل او ټوله رمه د کمر نه کښته په دؤ شوه او په دریاب کښے غرقه شوه.

(۳۴) شپونکو چه دا ولیدل نو وتښتیدل. هغوی ښاریو او بانډو ته دا خبر ورسولو. (۳۵) او

خلق د دے تماشے د پاره بهر راووتل. كله چه هغوى عيسى له راغلل او هغه پيريانو نيولے سرے ئے جك جوړ وليدو چه جامے ئے آغوستے سم دم د عيسى په پښو كښے ناست وه نو هغوى ويريدل. (۳۶) كومو خلقو چه دا كار ليدلے وو هغوى نورو ته حال ووي چه دا پيريانو نيولے سرے څنگه جوړ شو. (۳۷) نو د گراسينيانو د وطن ټولو خلقو عيسى ته خواست وكړو چه د دے ځائے نه لار شه ځكه چه هغوى پير ويرے آخستى وو. نو هغه كښتئ ته وختلو او واپس لاړو. (۳۸) د كوم سرې نه چه پيريان پاڅيدلى وو هغه دا اجازت وغوښتو چه د هغه ملگرے شى. خو عيسى هغه رخصت كړو او ورته ئے ووييل چه (۳۹) ”ځه، كورته واپس لار شه او هغوى ته هغه هر څه بيان كړه چه ځدائے ستا د پاره كړى دى.“ هغه سرے په ښار كښے هر پلو وگرزيدلو او عيسى چه د هغه د پاره څه كړى وو هغه ئے خلقو ته بيان كړل.

د يائير لور او هغه ښځه روغول چه د عيسى چوغے له ئے لاس وروپے

وو

متى ۹ : ۱۸ - ۲۶، مرقوس ۵ : ۲۱ - ۴۳

(۴۰) هر كله چه عيسى بيرته راستون شو نو خلقو ورته هر كلے ووي چه هغوى ټول ورته په انتظار وو. (۴۱) بيا گوره يائير نومے يو سرے راغے او هغه د يوي عبادت ځائے مشر وو. هغه د عيسى په پښو پريوتو او زارى ئے ورته وكړه چه ”ما سره لار شه. (۴۲) ځكه چه زما د دولسو كالو يكي يوه لور ده چه مرگى حاله پرته ده.“

كله چه عيسى تلو نو د خلقو د گڼے له كبله ورته تلل گران وو. (۴۳) په هغوى كښے يوه ښځه وه چه د دولسو كالو راسے ئے وينه بهيدله او هيچا ئے علاج نه شو كولے. (۴۴) هغه د شا نه راغله او د هغه د چوغے لمنے له ئے لاس وروپو او سمدستى ئے وينه ودريده.

٤٥ عيسی ووتیل، ”دا څوک ده چه ما ته ئے لاس راوړو؟“

٤٦ ټول مُنکر شول او پطروس او د هغه ملگرو ووتیل، ”مالکه! گڼه درباندي راتوله ده او خلق درته راجختيري.“

٤٧ خو عيسی ووتیل چه ”چا خو ما ته لاس راوړے دے ځکه چه زه پوهه شوم چه له ما نه يو قوت بهر وتلے دے.“ (٤٧) بيا بنځه پوهه شوه چه هغه پيژندلے شوے ده، نو په لړزیدو راغله او د هغه په پښو کښے پريوته او د ټولو خلقو په وړاندے ئے د دے اقرار وکړو چه هغے ولے هغه له لاس وروړو او څنگه هغه سمدستی جوړه شوه. (٤٨) هغه هغے ته ووتیل چه ”زما لورے! ته خپل يقين جوړه کړے، په خير لاره شه.“

٤٩ عيسی لا دا خبرے کولے چه د عبادت خانے د مشر د کوره يو سرے راغے او دا خبر ئے راوړو چه ”ستا لور مره ده او اُستاز له نور تکليف مه ورکوه.“

٥٠ خو عيسی چه دا واوړيدل نو هغه ته ئے ووتیل چه ”ويريره مه! تش ايمان لره او هغه به بچ شی.“

٥١ کور ته په رسيدو هغه د پطروس، يوحنا، يعقوب او د جينئ د مور پلار نه علاوه نور ټول خلق کور ته د ننوتلو نه منع کړل. (٥٢) هغو ټولو د هغے جينئ د پاره ژړا انگولا کوله. هغه ووتیل چه ”نور مه ژاړئ، هغه مره نه ده، هغه خو اوده ده!“

٥٣ او هغوئ وروپورے خندا جوړه کړه ځکه چه بنه خبر وُو چه هغه مره ده. (٥٤) خو عيسی هغه د لاسه ونيوه او ورته ئے ووتیل چه ”پاخه زما بچئ!“ (٥٥) د هغے روح بيرته راغے، هغه سمدستی پاڅيده او هغه هغوئ ته ووتیل چه هغے ته خوړلو له څه ورکړئ. (٥٦) د هغے مور پلار حق حيران شول خو هغه هغوئ ته حکم ورکړو چه ”هر څه چه شوی دی د دے حال چاته مه وايئ.“

دَ دولسو رسُولانو ليرل

متی ۱۰ : ۵ - ۱۵، مرقوس ۶ : ۷ - ۱۳

۹ (۱) عیسیٰ بیا هغه دولس تنه راوبلل او هغوی له ئے اختیار ورکړو چه پیریان ویاسی او رنحونه روغوی. (۲) او هغوی ئے د خدائے د بادشاهے د وعظ کولو او د رنحورانو د روغولو د پاره واستول. (۳) او هغوی ته ئے ووئیل چه ”د خان سره هیخ مه آخلی، نه لښته، نه بتوے، نه پوپئ او نه پیسے او نه به د خان سره بل کمیس وړئ. (۴) او هر کله چه تاسو یو کور ته ورشئ نو په هغه کښے پاتے شی او هم د هغه خائے نه رخصت شی. (۵) او کوم خلق چه تاسو قبول نه کړی نو هر کله چه تاسو د هغوی بنار پرېردئ نو د خپلو پښو نه دُورے وڅنډئ چه په هغوی گواهی شی. (۶) نو هغوی روان شول، کلی په کلی گرزیدل او په هر خائے کښے ئے دغه زیرے خور کړو او رنحوران ئے روغ کړل.

د هیرودیس پریشانی

متی ۱۴ : ۱ - ۱۲، مرقوس ۶ : ۱۴ - ۲۹

(۷) والی هیردیس هم د دے ټول هر څه نه خبر شو او په هیخ بود بے بود ئے نه رسیدو ځکه چه ځنو به وئیل چه یحییٰ له مرو نه بیا ژوندے شوے دے. (۸) او نورو به وئیل چه الیاس راپیدا شوے دے او نورو به وئیل چه د زارو پیغمبرانو نه یو بیا راژوندے شوے دے. (۹) هیرودیس ووئیل چه ”د یحییٰ سر ما په خپله پرېکړے دے خو دا لا څوک دے چه دا دومره خبرے ئے کیږی؟“ او هغه د عیسیٰ لیدو ته لیوا له وو.

پنځو زرو خلقو ته خوراک ورکول

متی ۱۴ : ۱۳ - ۲۱، مرقوس ۶ : ۳۰ - ۴۴، یوحنا ۶ : ۱ - ۱۴

١٠) هر کله چه رسُولان بیره راغلل نو عیسیٰ ته ئے خپله کار گزاری تیره کړه او هغه هغوی د ځان سره روان کړل او بیت صیدا نومے ښاریئے ته ځان له لاپل. ١١) خو خلق خبر شول او ورپسے لاپل. هغه خلقو ته هر کله ووی او هغوی ته ئے د خدائے د بادشاهۍ په حقله خبرے وکړے او څوک چه د علاج حاجتمند وو، هغوی ئے روغ کړل.

١٢) کله چه ماښام شو نو هغه دولس تنه هغه له راغلل او ورته ئے ووئیل، ”دا خلق رخصت کړه چه خوا او شا کلو او بانډو ته لاپل شی او ځان ته د شپے تیرولو او خوراک غور وکړی ځکه چه مونږ دلته په خوشی بیابان کښے یو.“ ١٣) عیسیٰ جواب ورکړو چه ”دوی ته له ځانه څه ورکړی چه وخورۍ.“ نو هغوی ووئیل چه ”مونږ سره خو صرف پنځه پوډی او دوه کبان دی، نور هیڅ نشته، تر څو چه مونږ په خپله لاپل نه شو او د دوی د پاره د خوراک څښاک څیزونه وانه څلو.“ ١٤) دا خوا او شا پینځه زره سپری وو. هغه خپلو مريدانو ته ووئیل چه ”دوی د پنځوسو پنځوسو په قطارونو کښے کښینوی.“ ١٥) هغوی داسے وکړل او ټول ئے کښینول. ١٦) بیا عیسیٰ هغه پنځه پوډی او دوه کبان واخستل او آسمان ته ئے پورته وکتل، په هغه ئے شکر وویستو، ماتے ئے کړے او مريدانو له ئے ورکړے چه په خلقو ئے وویسی. ١٧) هغوی ټولو ښه په مره گیده پوډی وخوره او کله چه پاتے شوے ټکړے راجمع کړے شوے نو دولس شکرئ ترے پکے شوے.

د عیسیٰ په باره کښے د پطروس اقرار

متی ١٦ : ١٣ - ١٩، مرقوس ٨ : ٢٧ - ٢٩

١٨) یوه ورغ چه عیسیٰ یواځے دُعا کوله او د هغه مريدان هم حاضر وو نو هغه د هغوی نه تپوس وکړو چه ”خلق څه وائی چه زه څوک یم؟“

١٩) هغوى جواب وركړو، ”څوك خو وائى چه بپتسمه وركوونكې يحيى دى، نور د
 الياس گنى او ځنې دا وائى چه د پخوانو نبیانو نه څوك بيا ژوندې شوې دى.“ (٢٠)
 نو هغه ورته ووييل چه ”تاسو څه وايئ چه زه څوك يم؟“ پطروس جواب وركړو، ”د
 خدائې مسيح.“

د عيسى د خپل مرگ او بيا ژوندې كيدلو په باره كېنې پيشن گوئى

متى ١٦ : ٢٠ - ٢٨، مرقوس ٨ : ٣٠ - ٩ : ١

٢١) بيا عيسى هغوى په كلكه منع كړل چه ”دا حال به گورې چا ته نه وايئ.“ (٢٢) او
 هغه ووييل چه ”ابن آدم به خامخا پيرې سختې زغمى چه مشران، كاهنان او د شرعې
 عالمان به ئې رد كوي، چه قتل كړې شي او بيا به په دريمه ورځ ژوندې پاڅولې
 شي.“ (٢٣) او هغه ټولو ته ووييل، ”كه څوك زما مريدى خوښوى نو هغه د خپل
 خواهشات شاته وغورزوى او هره ورځ د هغه خپله سولې پورته كوي او په ما پسې د
 راځي. (٢٤) څوك چه خپل ژوندون بچ كول غواړي هغه به ورك شي، خو چه كوم
 سرې زما د خاطرې ځان وركول غواړي هغه به بچ شي. (٢٥) كه بنى آدم دا ټوله دنيا د
 خپل ځان په بدل حاصله كړي نو څه به ومومي؟ (٢٦) ځكه چه هر هغه څوك چه په ما
 يا زما په كلام وشرمپړي نو ابن آدم به د هغه نه وشرمپړي، هر كله چه هغه په خپله او د
 خپل پلار او د پاكو فرښتو د شان و شوكت سره راشي. (٢٧) او زه تاسو ته دا وايم چه
 دلته ځنې داسې كسان ولاړ دي چه هغوى به مرگ تر هغې ونه ويني تر څو ئې چه د
 خدائې بادشاهى ليدلې نه وي.“

د عيسى شكل بدليدل

متى ١٧ : ١ - ٨، مرقوس ٩ : ٢ - ٨

٢٨) د دې خبرو نه اته ورځې پس هغه پطروس، يوحنا او يعقوب د ځان سره كړل او د

دُعا دَ پاره غرّه ته لاپل. (۲۹) هر کله چه هغه دُعا کوله نو د هغه شکل بدل شو اُو جامے ئے سپینے وځلیدلے. (۳۰) اُو وگورئ دوه سپری ورسره په خبرو وُو چه دا الیاس اُو مُوسی وُو (۳۱) چه هغوی په جلال کبښے ښکاره شول اُو د هغه د مرگ په حقله ئے خبرے وکړے چه هغه په بیت المقدس کبښے پوره کیدونکے وے. (۳۲) په دے وخت کبښے پطروس اُو د هغه ملگری په ښه خوب ورغلی وُو، خو هر کله چه هغوی بیدار شو نو هغوی د ده شان ولیدو اُو ورسره ئے هغه دوه سپری هم په څنگ کبښے ولاړ ولیدل. (۳۳) اُو کله چه هغوی د عیسی نه جُدا کیدل نو پطروس هغه ته ووئیل، ”مالکه! زموږ د پاره دلته پاتے کیدل ښه دی! نو موږ به درے کوټگئ، یوه ستا د پاره، یوه د موسی اُو یوه د الیاس د پاره جوړے کړو.“ خو هغه چه څه وئیل په هغه نه پوهیدو.

(۳۴) دا خبرے لا د هغه په شونډو وے چه په دے کبښے یوه وریغ راغله اُو په دوی سورے شو. هغوی چه په وریغ کبښے راگیر شول نو ویرے واخستل. (۳۵) اُو د دے وریغے نه یو آواز راغے، ”دا زما زوئے دے، زما غوره کړے. ده ته غوږ ونیسئ!“ (۳۶) هر کله چه آواز وشو نو عیسی ئے یواځے ولیدو. نو مُریدان غلی پاتے شول اُو هر څه چه ئے لیدلی وُو، په هغه وخت کبښے ئے هیچا ته هم حال ونه وے.

یو د پیریانو نیولے هلک روغول

متی ۱۷ : ۱۴ - ۱۸ ، مرقوس ۹ : ۱۴ - ۲۷

(۳۷) بله ورغ چه هغوی د غرّه نه راكوز شول نو پیره لویه گڼه ورته راټوله شوه. (۳۸) په گڼه کبښے ناڅاپی یو سپری چغه کړه، ”استاده! زاری درته کوم چه زما په یکی یو زوی نظر وکړه! (۳۹) وخت په وخت ئے رُوح نیسی، چغه ترے ویاسی، تاو راتاؤ ئے کړی اُو وئے غورزوی اُو په خُله ئے ځگونه رامات کړی اُو چه بد بد ئے ژویل کړی نو ایله ترے لاپر شی! (۴۰) ما ستا مُریدانو ته خواست وکړو چه ترے ئے ویاسئ خو هغوی پاتے راغلل.“ (۴۱) عیسی جواب ورکړو، ”ائے بد راه اُو بے ایمانه پیړئ! زه به تر څو

تاسو سره یم اؤ ستاسو ناکردے به زغم؟ خپل زوئے دلته راوله. (۴۲) خو د راورستو نه مخکبښے ناپاک رُوح هغه ماشوم راورپرزوو اؤ تاؤ راتاؤ ئے کرو. عیسیٰ ناپاک رُوح ورتلو، هلک ئے روغ کرو اؤ پلار ته ئے بیرته حواله کرو. (۴۳) اؤ هغوی د خدائے په لوی اؤ شان ویرے واخستل.

د عیسیٰ په دویم ځل د خپل مرگ په حقله پيشن گوئی

متی ۱۷ : ۲۲ - ۲۳، مرقوس ۹ : ۳۰ - ۳۲

ټول خلق د دة په دے ټولو کارونو حیران شول اؤ عیسیٰ په دے حال کبښے خپلو مُريدانو ته ووئیل، (۴۴) ”زه چه اوس څه وئیل غواړم په هغه خبرو غور وکړئ ځکه چه دا ستاسو د پاره دی! ابن آدم به د بنی آدمو په واک کبښے ورکړے شی.“ (۴۵) خو هغوی د هغه په دے وینا پوهه نه شول ځکه چه د دے مطلب د هغوی نه پت وو د دے د پاره چه هغوی په دے ونه رسی اؤ هغوی په دے حقله د هغه نه د تپوس کولو نه هم ویریدل.

د ټولو نه لوی څوک دے؟

متی ۱۸ : ۱ - ۵، مرقوس ۹ : ۳۳ - ۳۸

(۴۶) د هغوی په مینځ کبښے تکرار وشو چه په دوی کبښے څوک لوی دے. (۴۷) عیسیٰ په دے پوهه وو چه د دوی په زړونو کبښے څه تیریری نو هغه یو ماشوم د لاسه ونيولو اؤ په خپله خوا کبښے ئے ودرولو (۴۸) اؤ وے وئیل، ”هغه څوک چه زما په نوم دا ماشوم قبول کړی هغه ما قبلوی، اؤ هغه څوک چه ما قبلوی هغه هغه څوک قبلوی چه زه ئے را آستولے یم. ځکه چه په تاسو ټولو کبښے ورکوئے په تاسو ټولو کبښے لوی دے.“

هغه څوک چه ستا مُخالف نه دے، ستا طرفدار دے

مرقوس ۹ : ۲۸ - ۴۰

۴۹ یوحنا ووئیل، ”مالکه! مونږ یو سرے ولیدو چه ستا په نوم ئے پیریان ایستل خو چه هغه زمونږ نه نه وو نو له دے کبله مونږ د هغه د منع کولو کوشش وکړو.“ ۵۰ عیسیٰ هغه ته ووئیل، ”هغه مه منع کوئ ځکه چه کوم سرے چه ستاسو مُخالف نه دے، هغه ستاسو طرفدار دے.“

د سامریه د یو کلی د عیسیٰ د قبلولو نه انکار

۵۱ هر کله چه هغه وخت رانزدے شو چه عیسیٰ پاس آسمان ته بوتلونکے وو نو هغه بیت المقدس ته په پخه اراده مخه وکړه. ۵۲ او د ځان نه ئے وړاندے آستازی واستول. هغوی لارل او د سامریه یو کلی ته ورغلل چه د هغه د پاره تیاری وکړی. ۵۳ خو د کلی خالقو هغه قبول نه کړو چه د هغه مخه د بیت المقدس په لور وه. ۵۴ هر کله چه د هغه مُریدانو یعقوب او یوحنا دا ولیدل نو وئے وئیل، ”مالکه! مونږ د آسمان نه د دے کلی د سوزولو د پاره اور وغواړو څه؟“

۵۵ خو هغه ورته مخ ور واپړوو او وئے رتل. ۵۶ نو بیا هغوی بل کلی ته لارل.

د عیسیٰ د مُریدان کیدلو امکان

متی ۸ : ۱۹ - ۲۲

۵۷ کله چه هغوی په لاره روان وو نو یو سرې هغه ته ووئیل، ”ته چه هر چرته ځے، زه به دریسے یم.“

۵۸ عیسیٰ جواب ورکړو، ”د لومبرو غارونه شته او د مارغانو جالے، خو د ابن آدم

دومره قدرِ خائے هم نسته چه خپل سر پرے ولگوى.

٥٩ بل چا ته هغه ووئيل، ”په ما پسے راځه.“

خو سرى جواب وركړو، ”ما ته اجازت راكړه چه اول خپل پلار بنځ كړم.“

٦٠ خو عيسى ورته ووئيل، ”مړى پرېردئ چه مړى بنځوى خو ته خامخا لار شه او د خدائے د بادشاهى زيرے خور كړه.“

٦١ او بيا يو بل ووئيل، ”مالكه! زه به درپسے يم خو دومره اجازت راكړه چه د خپل كور د خلقو نه رخصت واخلم.“

٦٢ عيسى هغه ته ووئيل، ”كوم سرے چه د يوى په مويئ لاس كيږدى او بيا شاته گورى هغه د خدائے د بادشاهى لائق نه دے.“

دوه اويا مريدان ليرل

١٠ پس له هغے بيا مالک نور دوه اويا مقرر كړل او هغوى ئے دوه دوه مختلفو كلو او بانډو ته د ځان نه وړاندے واستول، كومو ته چه د هغه د ورتلو اراده وه. (٢)

هغه هغوى ته ووئيل، ”فصل پير دے خو مزدوران كم دى. د دے د پاره تاسو د فصل خاوند ته سوال وكړئ چه د خپل فصل د پاره مزدوران راوليږى. (٣) په خپله لاره ځئ او گورئ، زه تاسو لكه گډے د شرمخانو په مينځ كښې ليرم. (٤) مه د ځان سره پيسے وړئ، نه بتوے او نه پيزار. په لاره په هيچا په سلام او دعا باندے وخت مه ضائع كوئ. (٥) او هر كله چه يو كور ته ننوزئ نو تاسو اول داسے ووايئ، په دے كور كښے د خير وى! (٦) كه چرے هلته يو كس خير خواه وى نو ستاسو سلامتى به د هغه د پاره وى او كه نه، نو هغه به تاسو ته بيرته راشى. (٧) هم په هغه يو كور كښے پاتے شئ او د

هغوی په خوراک خښاک کښه شریک شی ځکه چه مزدور د مزدوری حقدار وی. د یو کور نه بل کور ته مه ځی. (۸) هر کله چه تاسو یوې ښارې ته ورشی او هغوی تاسو ته هر کلې ووائی نو کوم خوراک چه تاسو ته کیښودې شی، هغه وخورئ. (۹) هلته رنحوران روغ کړی او ووائی چه د خدای بادشاهی ستاسو په سر راغلی ده. (۱۰) هر کله چه تاسو یوې ښارې ته د ننه شی او هغوی درته هر کلې ونه وائی نو د دې کلی بهر کوڅو ته ووزی او ووائی، (۱۱) ستاسو د ښاریتې دا دوره چه زمونږ په پښو پورې نښتی ده، مونږ ئې ستاسو خلاف څنډو. خو دا خبره یاده لری چه د خدای بادشاهی رانزدې ده! (۱۲) زه تاسو ته دا وایم چه په لویه ورځ به د صدوم حال د دغه ښار نه زیات د زغملو وی!

په ناتوبه گار ښار باندې افسوس

متی ۱۱ : ۲۰ - ۲۴

(۱۳) ائې خورازینه! په تا د افسوس وی! ائې بیت صیدا! په تا د افسوس وی! که چرې دا معجزې کومې چه په تاسو کښه څرگندې کړې شوې په صور او صیدا کښه څرگندې کړې شوې وئې نو هغوی به د دې نه پیر پخوا چه د تباهی او بربادئ سره مخامخ شوی و، پات لنگ کړې او په ایرو کښه ناست توبه گار شوی و! (۱۴) خو د قیامت په ورځ به د صور او صیدا حالت ستاسو نه پیر غوره وی. (۱۵) او ائې کفرنحومه! آیا ته دا گنې چه ته به تر آسمانه پورته کړې شه څه؟ نه، ته به تاترین ته وغورزولې شه!

(۱۶) هر څوک چه تاسو ته غوږ نیسی، هغه ما ته غوږ نیسی او هر څوک چه تاسو رد کوی، هغه ما رد کوی او څوک چه ما رد کوی، هغه هم هغه رد کوی چه زه ئې را استولې یم.

دَ دَوُّ اَوِيَاؤُ مُرِيدَانُو وَاپس رَاتَلل

١٧) بيا هغه دوه اويا كسان خوشحاله واپس راغلل او وئى وئيل چه ”ائى مالكه! ستا په نوم پيريان هم زمونږ تابعدارى كوى.“

١٨) هغه ځواب وركړو، ”ما دا وليدل چه څنگه شيطان د بريښنا په شان د آسمان نه راكوز شو. ١٩) اوس تاسو گورئ چه اختيار مې تاسو ته دركړو چه په لړمانو او مارانو پښې ږدئ او د دښمن طاقت هم د پښو لاندې كوي او هيڅ شئى هم چرې تاسو ته نقصان نه شى دركولى. ٢٠) خو په دې يواځې مه خوشحاليږئ چه روهونه ستاسو تابعدارى كوى بلكه په دې چه ستاسو نومونه په آسمان كښې وليكلې شول.“

دَ عيسى خوشحاليدل

متى ١١ : ٢٥ - ٢٧، ١٣ : ١٦ - ١٧

٢١) هم په دغه وخت عيسى په رُوح القدس لويه خوشحالى وكړه او عيسى ووئيل، ”ائى پلاره! د آسمان او مزكې مالكه! زه ستا شكر كوم چه دا خبرې د د هوبسيارانو او پوهانو نه پتې كړلې او ماشومانو ته د ښكاره كړلې. ائى پلاره! دا ستا رضا وه.“

٢٢) زما پلار ما ته هر څه راسپارلى دى او هيڅوك په دې نه دې پوهه چه زوئى ئې څوك دې بې له پلاره، او پلار څوك دې بې له زويه او د هغه سپرى نه چه زوئى ئې پرې ظاهرول غواړي.“

٢٣) بيا هغه خپلو مُريدانو ته راوگرزيدلو او جدا ئې ورته ووئيل، ”هغه سترگې بختورې دى چه هغه څه ليدې شى چه تاسو ئې وينئ! ٢٤) زه تاسو ته وايم چه پيرو نبيانو او بادشاهانو دا غوښتل چه هغه څه وويني چه تاسو ئې وينئ خو چرې ئې ونه ليدل او هغه څه واورى چه تاسو ئې اورئ خو چرې ئې وانه وريدل.“

۲۵) په یوه موقعه یو د شرعے عالم راغے او په عیسیٰ ئے د آزمیښت د پاره دا سوال وکړو، ”مالکه! زه داسے څه کار وکړم چه د تل ژوندون وارث شم؟“

۲۶) عیسیٰ ورته وویل، ”په شریعت کښے ئے څه لیکلی دی؟ ته ئے څنگه لولے؟“

۲۷) هغه ورته جواب ورکړو، ”د خپل خدائے سره د زړه په راستۍ او پوره په روح او پوره په طاقت او پوره په عقل مینه لره“ او ”د خپل گاوندۍ سره د خپل ځان په شان مینه کوه.“

۲۸) عیسیٰ ورته وویل چه ”هم دغه صحیح جواب دے. دغه شان کوه نو ژوندے به اوسے.“

۲۹) خو هغه خپل ځان رښتونے کولو، نو عیسیٰ ته ئے وویل، ”زما گاوندۍ څوک دے؟“

۳۰) عیسیٰ ورته جواب ورکړو چه ”یو سرے د بیت المقدس نه یریحو ته روان وو چه په لارے پاکوانو گیر کړو، جامے ئے ترے وویستے، وئے وهلو او مرگی حال ئے پریښودلو او ترے لارل. ۳۱) اتفاقی یو کاهن په دغه لار تیریدو چه هغه ئے ولیدو نو ږډه ئے ترے وکړه او داسے پرے تیر شو. ۳۲) دغه شان یو لیوی هغه ځائے ته راغے او چه ئے ولیدو نو ږډه ئے ترے وکړه او لارو. ۳۳) خو یو سامری مسافر چه هغه ته راغے او چه هغه ئے ولیدو نو زړه ئے پرے وسوزیدو. ۳۴) هغه ورغے، په هغه ئے پتۍ ولگوله او په زخمونو ئے ورته تیل او شراب پورے کړل او بیا ئے په خپل څاروی سور کړو او یو سرائے ته ئے راوستو او هلته ئے د هغه خدمت وکړو. ۳۵) بله ورځ هغه دوه دیناره راوویستل، د سرائے مالک ته ئے ورکړل او ورته ئے وویل چه د ده خدمت کوه

اُو که نور خرڅ پرې راغې نو په واپسې به ئې درکړم.

٣٦) ستا څه خیال دې چه په دې درې واړو کښې د هغه سپری کوم چه د غلو په لاس کښې کښیوتې وو، گاوندی څوک دې؟“

٣٧) هغه جواب ورکړو، ”هغه څوک چا چه په هغه رحم وکړو.“

عیسی ورته ووئیل، ”لار شه اُو دغسې کوه لکه چه هغه وکړل.“

د عیسی مرتا اُو مریم سره ملاقات

٣٨) هر کله چه هغوی په لاره تلل نو عیسی یو کلی ته راغې چرته چه مرتا نومې یوې ښځې په خپل کور کښې میلمه کړو. ٣٩) د هغې یوه خور وه چه نوم ئې مریم وو. هغه د عیسی په پښو کښې کښیناستله اُو د هغه کلام ئې آوریډلو. ٤٠) خو چه مرتا د پیر کار له کبله زیاته سترې شوه نو ورغله اُو ورته ئې ووئیل، ”مالکه! ته دا خیال نه کوې چه زما خور زه خدمت ته یواځې پریښودلې یم؟ هغې ته ووايه چه راشی اُو زما مدد وکړی.“

٤١) مالک په جواب کښې ورته ووئیل، ”مرتتا! مرتتا! د ته پيرو څیزونو فکر آخستې یئې اُو هله گله جوړوې. ٤٢) خو یو څیز ضروری دې اُو مریمې چه کومه حصه خوښه کړې ده، هغه غوره ده اُو دا به د هغې نه هیڅکله وانه خستې شی.“

د دعا په حق کښې تعلیم

متی ٦ : ٩ - ١٣، ٧ : ٧ - ١١

١١) داسې وشول چه عیسی په یو ځای کښې دعا کوله. هغه چه دعا خلاصه

کره نو د هغه په مُريدانو کښې يو تن ورته ووئيل، ”مالکه! مُونږ ته د دُعا چل وښايه لکه څنگه چه يحيى خپلو مُريدانو ته ښودلى ؤو.“

❷ عيسى جواب ورکړو چه ”هر کله چه تاسو دُعا کوئ نو داسې وايئ:

أئې پلاره!

ستا نوم د پاک شى او ستا بادشاهى د راشى.

❸ زمونږ د هرې ورځې رزق مونږ له راکړې.

❹ او مونږ ته زمونږ گناهونه وبخښې،

ځکه چه مونږ هم خپل قصور وار بخښو،

او مونږ په آزمېښت کښې مه اچوه.“

❺ بيا عيسى هغوى ته ووئيل، ”فرض کړئ چه په تاسو کښې د يو سړى يو ملگرې

وى څوک چه په نيمه شپه کښې ورله راشى او ورته وواى زما ملگرېه! ما له درې

ډوډئ پور راکړه. ❻ ځکه چه زما يو ملگرې د سفر نه راغلى دى او ما کره هغه ته د

ورکولو د پاره هيڅ نشته. ❼ او هغه ورته د ننه نه په جواب کښې وواى چه ما مه

تنگوه! د شپې له کبله ورونه بند دى او زما بچى او مونږ ملاست يو او زه تا ته د څه

درکولو د پاره نه شم پاڅيدلې. ❽ زه تاسو ته وایم، که چرې د دوستى له مخه ورله

څه ورنه کړى خو د هغه د سوالونو د شرمه به هغه پاڅى او هغه له به هر څه ورکړى.

❾ او دغه شان زه تاسو ته وایم چه وغواړئ نو تاسو ته به درکړې شى، ولټوى نو

تاسو به ئې ومومئ، وډبوى او دروازه به درته لرې کړې شى. ❿ ځکه چه هر څوک

چه وغواړى، هغه ئې آخلى او څوک ئې چه لټوى، هغه ئې مومى او څوک چه ور

ٲكوى؁ هغهٲ ته دروازه بـرته كـڀرى. (١١) په تاسو كـښـى داسـى يو پلار هم شته چه زوئـى ترى نه ماهى وغوډرى او دى ورله مار وركړى؟ (١٢) او يا چه هغه اگى وغوډرى نو دئـى ورله لرم وركړى؟ (١٣) ځكه چه كه تاسو هر څومره بد يى خو په دى پوهيرى چه خپلو بچو له بـښـه څيزونه وركړى نو ستاسو آسمانى پلار به څومره زيات هغوى ته رُوْحُ الْقُدْس وركړى چه څوك ئـى غوښتنه كوى!

عيسى او بعزبول

متى ١٢ : ٢٢ - ٣٠؁ مرقوس ٣ : ٢٠ - ٢٧

(١٤) عيسى د يو داسى سړى نه پيرى لرى كړو چه هغه چارا وو او هر كله چه دغه پيرى ووتو نو هغه چارا سړى په خبرو شو. خلق په دى حيران شول؁ (١٥) خو ځنو پكښى ووئيل چه ”دئـى خو د پيريانو د سردار بعزبول په مدد پيريان وباسى.“

(١٦) او نورو د آزمـيـښـت په طور ترى نه څه آسمانى نخبـه وغوښتله. (١٧) خو هغه د هغوى په نيتونو پوهيدو او ورته ئـى ووئيل چه ”په هره بادشاهى كښى چه د ننه مخالفت را اوچت شى نو هغه بربادېرى او په بى اتفاقى كور ړنگيږى. (١٨) هم دغه شان كه چرى شيطان د خپل ځان نه خلاف شى نو بادشاهى به ئـى څنگه پاتى شى؟ او لكه چه تاسو وايئ چه زه د بعزبول په مدد پيريان وباسم؁ (١٩) نو كه چرى زه د بعزبول په مدد پيريان وباسم نو ستاسو زامن ئـى د چا په مدد وباسى؟ ځكه هم هغوى به ستاسو مُنصفان شى (٢٠) خو كه چرى زه د خدائى په قُدرت پيريان وباسم نو بيا پوهه شى چه د خدائى بادشاهى تاسو ته نږدى ده.

(٢١) هر كله چه يو زورور وسله كړى سړى د خپل كور ساتنه كوى نو د هغه كور به په حفاظت وى. (٢٢) خو هر كله چه د هغه نه زيات زورور سړى په هغه راشى او دئـى د قابو لاندې كړى نو هغه د هغه وسله واخلى چه د ده پرې توكل وى او هر څه ئـى تالا

کری اُو د لُوټ مال ئے وویشی.

٢٣ هغه څوک چه ماسره نه دے، زما مخالف دے اُو څوک چه ئے زما سره نه جمع کوی نو هغه ئے تالترغه کوی.

د یو پیری واپس راتل

متی ١٢ : ٤٣ - ٤٥

٢٤ هر کله چه د بنی آدم نه یو پیرے راوژی نو هغه په صحراگانو کبښے ناقلاره گرځی اُو د آرام ځائے لټوی اُو هر کله چه هغه داسے ځائے ونه مومی نو وائی چه څه یره هغه کورته به لار شم چه د کوم نه راوتے یم. ٢٥ دغه شان هغه بیرته لار شی اُو هغه کور صفا اُو جارو کړے بیا مومی. ٢٦ بیا دئے لار شی اُو د ځان سره نور اووه پیریان د ځانه زیات خراب راوی اُو هغه ټول راشی، ورننوزی اُو هلته ډیره شی اُو په آخر کبښے د هغه سپری حال د اول نه هم زیات خراب شی.

د رښتونی برکت

٢٧ هر کله چه عیسی دا خبره کوله په گڼه کبښے یوے ښځے چغے کړے، ”بختوره ده هغه گپه چه ته په کبښے پاتے شوے ئے اُو هغه سینه بختوره ده چه تا وروډله!“ ٢٨ نو هغه جواب ورکړو، ”نه، بختوره هغه دے څوک چه د ځدائے کلام آوری اُو پرے عمل کوی!“

نخبه غوښتل

متی ١٢ : ٣٨ - ٤٢

﴿٢٩﴾ هر کله چه خلق عیسی ته راتولیدل نو هغه داسه ووئیل، ”دا یوه بده پیړی ده! دوی نخبه غواړی خو یکی یوه نخبه چه دوی ته ورکیدے شی، هغه د یونس نخبه ده. ﴿٣٠﴾ لکه څنگه چه یونس د نینوا د خلقو د پاره نخبه شو، دغه شان به ابن آدم د دے پیړی د پاره نخبه شی. ﴿٣١﴾ او هر کله چه به د قیامت په ورځ د سهیل ملکه د دے پیړی د خلقو په خلاف گواهی کوی او دوی به مجرمان ثابت کړی، ځکه چه هغه خو د سلیمان د حکمت د اوریدو د پاره د دنیا د بل سر نه راغله وه، او چه دلته دے، هغه د سلیمان نه هم پیر لوتے دے. ﴿٣٢﴾ د نینوا خلق به هم د دے زمانے د خلقو سره د قیامت په ورځ ودریږی او دا پیړی به مجرمه ثابته کړی ځکه چه هغوی د یونس په وعظ توبه گار شول، او څوک چه دلته دے، هغه د یونس نه هم پیر لوتے دے.

د وجود رڼا

متی ۵ : ۱۵، ۶ : ۲۲ - ۲۳

﴿٣٣﴾ هیڅوک هم پيوه په دے غرض نه بلوی چه د اوړی د لاندے ئے کړی خو د دے د پاره چه په پيوټ ئے کيږدی چه هر راتلونکے سرے رڼا لیدے شی. ﴿٣٤﴾ ستا د وجود پيوه ستا سترگه ده. هر کله چه ستا سترگه جوړه وی نو ستا ټول وجود به هم رڼا وی. هر کله چه سترگه خرابه وی نو ستا په وجود کبښے به تورتم وی. ﴿٣٥﴾ نو بیا پام کوه چه کومه رڼا په تا کبښے ده چه هغه تورتم نه وی ﴿٣٦﴾ که چرے ستا په ټول وجود کبښے رڼا وی او یو اندام هم په تورتم کبښے نه وی نو درته به داسه رڼا وی لکه چه یوه پيوه ستا په وړاندے بلیږی.

د فریسی او د شرعے عالم ملامتول

متی ۲۳ : ۱ - ۲۶، مرقوس ۱۲ : ۲۸ - ۴۰

﴿٣٧﴾ هر کله چه عیسی خبرے ختمے کړے نو یو فریسی هغه پوږی ته وبللو. هغه د ننه

ورغے اؤ کبشیناستو. (۳۸) فریسی پہ دے لیدو حیران شو کله چه هغه د ناوینخلو لاسونو سره خوراک ته کبشیناستو. (۳۹) خو مالک هغه ته ووئیل، ”تاسو فریسیان د کنډول اؤ رکابئ تش بھر مخ وینئئ خو د ننه تاسو د حرص اؤ بد کاری نه پک یئ. (۴۰) ائے کم عقلو! چا چه بھرنئ حصه جوړه کړے ده، آیا هغه د ننه حصه نه ده جوړه کړے څه؟ (۴۱) خو څئ، هر څه چه په کبشے دی هغه د خیراتی ورکړے شی. گوری، هر څه ستاسو د پاره پاک دی.

(۴۲) ائے فریسیانو! په تاسو د افسوس وی! تاسو د باغ د ویلنی اؤ سپیلنی اؤ د هر قسم سبزیئ عشر خو ورکوی خو نه د انصاف خیال ساتی اؤ نه درسره د خدائے مینه شته. په اصل کبشے په کار دا وؤ چه تاسو په دے هم عمل کولے اؤ هغه مو هم نه پریښولے.

(۴۳) ائے فریسیانو! په تاسو د افسوس وی! تاسو په عبادت خانو کبشے د مشرئ کړسئ خوبسوی اؤ په بازارونو کبشے په سلامونو خوشحالیرئ. (۴۴) افسوس! چه تاسو د هغه قبرونو په شان یئ چه نخشه ئے نه معلومیږی اؤ خلق پرے په بے خیالی کبشے د پاسه گرځی.

(۴۵) د دے په جواب کبشے یو د شرعے عالم ووئیل، ”استاذه! ته چه داسے خبرے کوے نو دا زمونږه سپکاوے کوے.“ (۴۶) عیسی ورته ووئیل، ”بے شکه د شرعے عالمانو! ستاسو هم دغه حال دے! ځکه چه تاسو په خلقو بے اندازے بوج وراچوی ولے په خپله د دے د اوجتولو د پاره یوه گوته قدر هم نه وروپئ. (۴۷) افسوس چه تاسو د هغه نیبانو گنبدونه جوړوی چه ستاسو پلارونو نیکونو وژلی وؤ. (۴۸) اؤ تاسو په خپله د خپلو پلارونو نیکونو په کارونو گواهی کوئ، هغوی قتلونه وکړل اؤ تاسو پرے گنبدونه جوړ کړل.

(۴۹) ځکه خو د خدائے حکمت ویلی دی چه زه به نبیان اؤ رسولان درلیرم اؤ په دوی

کبڻسے به ځنی رږولے شی او ځنی به ووژلے شی. (۵۰) دغه شان به د دنیا د پیدایښت نه د ټولو نبیانو د توئے شوو وینو جواب د دے پیرئ نه وغوښتلے شی، (۵۱) د هابیل د وینے نه د زکریاه تر وینے پورے څوک چه د قربانگاه او د خدائے د کور د کوټے په مینځ کبڻسے ووژلے شو. زه تاسو ته وایم چه دا پیرئ به د دے ټولو جواب ورکوی.

(۵۲) آئے د شرعے عالمانو! په تاسو د افسوس وی! تاسو د علم کُنجانے قبضه کړی دی، تاسو په خپله هم داخل نه شوئ او څوک چه داخلیدل، هغه مو هم نه پریښول!

(۵۳) کله چه عیسی د کوره بهر شو نو فریسیانو او د شرعے عالمانو دا کوشش وکړو چه سخت تیل جوړ کړی او د ده نه به واره به واره تپوسونه وکړی. (۵۴) او په دے انتظار وو چه هغه په خپلو خبرو کبڻسے راگیر کړی.

د منافقت خلاف خبردارۍ

متی ۱۰: ۲۶-۲۷

۱۲ (۱) په دے دوران کبڻسے د زرگونو خلقو گڼه جوړه شوې وه او داسے جقه شوی وه چه خلق په یو بل ورختل. نو عیسی اول خپلو مريدانو ته خبرے شروع کړے چه ”د فریسیانو د خمبیرے نه ځان ساتئ! زما مطلب د هغوی د منافقت نه دے. (۲) داسے هیڅ پټ شئې نشته چه هغه به څرگند نه کړے شی او داسے هیڅ څیز نامعلومه نشته چه هغه به ونه پیژندلے شی. (۳) نو هر هغه څه چه تاسو په تورتم کبڻسے وایئ، هغه به په رڼا ورغ واوریدلے شی او هغه څه چه تاسو په بندو دروازو یو بل ته په غور کبڻسے وئیلی دی، هغه به د کوټے د چته په چغه واورولی شی.

د چا نه ویریدل

﴿۴﴾ آئے زما دوستانو! زۀ تاسو ته دا وایم، د هغه چا نه مه ویریرئ څوک چه وجود وژنی خو د هغه نه پس نور هیخ نه شی کولے. ﴿۵﴾ زۀ به تاسو خبردار کړم چه د چا نه ویره په کار ده. د هغه نه ویریرئ څوک چه د وژلو نه پس دوزخ ته د اچولو طاقت هم لری. زۀ تاسو ته وایم چه له هغه نه ویره کوی!

﴿۶﴾ ولے پینخۀ چنچنۍ په دوؤ پیسو نه خرڅیرئ څۀ؟ او بیا هم خدائے په دوئ کبښے یوه هم نه هیروی. ﴿۷﴾ لا د دے نه سیوا ستاسو د سر ټول وینسته هم شمارلی شوی دی. هیخ ویره مه کوی، تاسو د بے شماره چنچنو نه زیات قیمتی یئ!

د بنی آدمو په مخ کبښے د عیسیٰ اقرار

متی ۱۰ : ۳۲ - ۳۳، ۱۲ : ۳۲، ۱۰ : ۱۹ - ۲۰

﴿۸﴾ زۀ تاسو ته دا وایم چه هر هغه څوک چه د خلقو په مخکبښے زما اقرار کوی نو ابن آدم به هم د خدائے د فرښتو په مخکبښے د هغه اقرار کوی. ﴿۹﴾ خو څوک چه د بنی آدمو په وړاندے زما نه منکریرئ نو د خدائے د فرښتو په مخکبښے به د هغه نه انکار وشي.

﴿۱۰﴾ هر هغه څوک چه د ابن آدم بر خلاف څۀ خبره وکړی نو هغه به معاف کړے شی، خو څوک چه د رُوح القدس بر خلاف کفر ووائی نو د هغه د پاره به هیخ معافی نه وی.

﴿۱۱﴾ هر کله چه تاسو د عبادت خانو او د حاکمانو او د اختیار د خاوندانو په وړاندے راوستے شی نو په دے اندیښنه مه کوی چه تاسو به د دوئ په وړاندے په خپله صفائی کبښے څۀ وایی. ﴿۱۲﴾ کله چه وخت راشی نو رُوح القدس به په خپله تاسو ته په هغه ساعت وښائی چه څۀ وئیل په کار دی.

د نادان مالدار مثال

١٣) په گڼه کښې یو سپری عیسیٰ ته ووئیل، ”اُستاده! زما ورور ته ووايه چه زما سره د میراث ویش وکړی.“ ١٤) هغه جواب ورکړو چه ”سړیه! زه چا ستاسو مُنصف او ثالث مُقرر کړې یم؟“ ١٥) بیا هغه خلقو ته ووئیل، ”خبردار شی! د هر قسم حرص نه ځان ساتی ځکه چه که د یو سپری سره پیر زیات مال هم وی خو دولت د هغه ژوند نه شی زیاتولې.“

١٦) او بیا ورته عیسیٰ دا مثال پیش کړو چه ”یو مالدار سپرې وو چه په مزکه کښې ئې ښه فصل وشو. ١٧) هغه د ځان سره ووئیل، ما ته څه کول پکار دی؟ ما سره خو دومره ځائې هم نشته چه دا غله په کښې انبار کړم. ١٨) هغه ووئیل چه زه به داسې وکړم چه خپلې خمبې به ونروم او لوتې به ئې جوړې کړم او په هغې کښې به خپله ټوله غله او نور څیزونه سمبال کړم. ١٩) او بیا به ځان ته ووايم، سړیه! پیر ښه ښه څیزونه دومره چه د کلونو پورې د پرې گزاره کيږی د جمع کړل، اوس د آرام ژوند تیره، خوره څښه او مزې کوه! ٢٠) خو خدائې هغه ته ووئیل، ائې کم عقله! هم په دې شپه به د ساه وخیژی. تا چه خپل دولت جمع کړو، دا به اوس د چا شی؟

٢١) دا د هغه سپری مثال دې چه د ځان د پاره دنیا راټوله کړی خو د خدائې په نزد غنی نه دې.“

انديښنه او پریشانی

متی ٦ : ٢٥ - ٣٤ ، ١٩ : ٦ - ٢١

٢٢) هغه خپلو مُريدانو ته ووئیل، ”ځکه زه تاسو ته دا وایم چه د ځان د پاره دا انديښنه مه کوئ چه څه به خورو يا څه به آغوندو. ٢٣) ځکه چه ژوندون د پوډی او وجود د

جامے نه غوره دے. (۲۴) مارغانو ته لږ پام وکړئ چه نه خو کړی او نه ریبی، نه ئے کوټے شته، نه خمبے، خو بیا ئے هم خدائے ساتی! تاسو د مارغانو نه پیر زیات غوره یئ! (۲۵) په تاسو کبښے داسے یو هم څوک شته چه تش په اندیښنو خپل عمر لږ ساعت زیاتولے شی؟ (۲۶) که چرے تاسو په ټولو کبښے یو معمولی کار هم نه شئے کولے نو بیا د نورو سودا ولے آخستی یئ؟ (۲۷) سوسنو ته پام وکړئ، هغوی نه خو خواری کوی او نه وریشی، خو بیا هم زه تاسو ته وایم چه سلیمان سره د خپلے ټولے ددبے د هغوی په شان ښایسته جامه نه وه آغوستے. (۲۸) خو که خدائے د میدان وښو ته دا قسم جامه ورکوی کوم چه نن په پټو کبښے راټوکړی او صبا په تنور کبښے اچولے شی، نو آئے کم ایمانو، هغه به تاسو په څومره ښایسته لباس پټوی.

(۲۹) آئے کم ایمانو! نو ځکه تاسو د خوراک څښاک د پاره لټون مه کوی، تاسو دا فکر مه کوی. (۳۰) ځکه چه د دنیا نور قومونه د دے څیزونو لټون کوی خو ستاسو داسے پلار دے چه هغه ستاسو د حاجتونو نه ښه خبر دے. (۳۱) تاسو د هغه د بادشاهت لټون کوی نو دا څیزونه به هم ومومی.

(۳۲) آئے ورکوټے رمے! مه ویرپړئ! ځکه چه ستاسو د پلار دا خوښه ده چه تاسو له بادشاهی درکړی. (۳۳) خپل هر څه خرڅ کړئ او خیرات ورکړئ او د ځان د پاره داسے بټوے تیارے کړئ چه هیڅکله نه زړپړی او په آسمان کبښے داسے خزانه چه نه تمامپړی، چرته چه غل ورنزدے کیدے نه شی او نه ئے چینجی خوری. (۳۴) ځکه چه چرته چه ستاسو خزانه وی هلته به ستاسو زړه هم وی.

بیدار نوکران

(۳۵) ملاگانے ترلے او ډیوے بلے، (۳۶) د هغو سپرو په شان شی څوک چه د خپل مالک د واده د پوپئ نه بیرته د راتلو په انتظار وی د دے د پاره چه هغه څه وخت

راشی، ور وٽڪوى نو ڇه ئے سمدستی ورته بیرته ڪری. (۳۷) هغه خادمان بختور دی ڇه مالک ئے د راتلو په وخت بیدار څوکیدار ووینی! زه تاسو ته دا وایم، هغه به خپله ملا وتری، دوی به خوراک ته کبښنوی او هغه به راشی د دوی خدمت به ڪوی. (۳۸) خو که هغه نیمه شبه وی او که د سحر صبا کیدو وخت، هر کله ڇه هغه راشی او دغسه بیدار ئے ووینی نو دوی بختور دی! (۳۹) او یاد لرئ که ڇرے د کور مالک د دے نه خبر وئے ڇه غل به څه وخت راځی نو هغه به هیڅکله هم دئے په خپل کور کبښے کنڊر کولو ته پریښے نه وو. (۴۰) بیا نو ځان تیار ساتئ ځکه ڇه ابن آدم به په داسے وخت کبښے راځی ڇه ستاسو په گمان کبښے به هم نه وی.

(۴۱) پطروس ووئیل ڇه ”مالکه! ته دا مثال یواځے مونږ ته وائے او که دا ٿولو ته؟“ (۴۲) مالک ورته ووئیل ڇه ”بښه، بیا هغه ایماندار او هوبښیار سرے کوم یو دے، ڇه مالک ئے خپل ناظر مقرر ڪری ڇه د خدمت گارانو انتظام په لاس کبښے واخلی او په مقرر وخت هغوی ته د غلے برخه ورکوی؟ (۴۳) بختور دے هغه نوکر ڇه د مالک د راتلو په وخت په خپل کار آخته وی! (۴۴) زه تاسو ته دا وایم ڇه مالک به هغه د خپل ټول جائیداد مختار ڪری. (۴۵) خو که هغه نوکر د ځان سره دا ووائی ڇه بویه ڇه مالک راځی او د نوکرانو او وینځو په وهلو ٽکولو لاس پورے ڪری او خوری څښی او په نشه کبښے وی، (۴۶) نو بیا به ئے مالک په داسے ورغ راشی ڇه د هغه په خیال کبښے به هم نه وی او په داسے وخت کبښے ڇه هغه ته به نه وی معلوم او هغه ته به سخته سزا ورکری او دغه شان به هغه په بے ایمانانو کبښے شمار لے شی.

(۴۷) خو هغه نوکر ڇه د خپل مالک په طبیعت پوهیری خو بیا هم د هغه په مرضی عمل ونه ڪری، هغه به بدے بدے ڪروږے وخوری. (۴۸) خو هغه په دے نه وو خبر او د وهلو لایق کارونه ئے وکړل هغه به هم ووهلے شی خو دومره زیات نه. کوم سږی ته ڇه زیات څه ورکړے شوی وی د هغه نه به زیات غوښتلے ڪیری او څومره زیات ڇه چاته څه سپارلی شوی وی، هومره زیات به د هغه نه غوښتلے شی.

د عیسیٰ په وجه بیلټون

متی ۱۰ : ۲۴ - ۳۶

٤٩ زه دے له راغله یم چه په مزکه اور پورے کرم او زه دا غواړم چه دا د مخکې نه بل وی! ٥٠ زه به د یوے بیتسمے نه تیریرم او په ما تر هغه وخته خومره لوئے بوج دے تر خو چه زه د دے نه تیر شوے نه یم! ٥١ ولے تاسو دا فرض کری دی چه زه په دے دنیا امن خورولو له راغله یم؟ نه، بے شکه زه دلته بیلټون راوستو له راغله یم. ٥٢ حکه چه د دے نه پس به په یو کور کبے پینځه تنه بیل بیل شی، درے د دوؤ خلاف او دوه د دریو خلاف، ٥٣ پلار د زوئے خلاف او زوئے د پلار، مور د لور خلاف او لور د مور، خوابسے د ابرور خلاف او ابرور به د خوابسے خلاف وی.

وخت پیژندل

متی ۱۶ : ۲ - ۳

٥٤ عیسیٰ خلقو ته دا هم ووئیل، ”هر کله چه تاسو نمر پریواته طرف ته ورخے په راپورته کیدو وینئ نو تاسو سمدستی وایئ چه باران راتلونکے دے او باران کیږی. ٥٥ او هر کله چه باد د سهیل د طرفه وی نو تاسو وایئ چه د گرمی چه راتلونکے ده او هم دغسے وشئ. ٥٦ تاسو خومره منافقان یئ! تاسو د مزکے او د آسمان دا بنکاره نخبے پیژنئ نو بیا تاسو خرنکه د هغه مقرر کرے وخت نه پیژنئ؟

د خپل مدعی سره صلح

متی ۵ : ۲۵ - ۲۶

٥٧ او بیا تاسو په خپله د ځان د پاره سمے فیصلے ولے نه شی کولے چه تاسو له څه کول پکار دی؟ ٥٨ هر کله چه تاسو د خپل مدعی سره عدالت ته روان یئ نو دا

کوشش کوئی چه په لاره لاره د هغه سره صلح وکړی. گنی هغه به تاسو مُنصف ته پیش کړی او مُنصف به تاسو سپاهی ته حواله کړی او سپاهی به مو قید ته واچوی. (۵۹) زه تاسو ته دا وایم چه تاسو به تر هغه خلاص نه شی تر څو چه مو پیسه پیسه پور پرې کړی نه وی.

توبه گار کیدل یا هلاک کیدل

۱۳ (۱) هم په دغه وخت کښې ځنې داسې کسان موجود وو چه هغه ئې د گلیلیانو په باب کښې خبر کړو د چا وینه چه پیلاطوس په قربانو کښې گډه کړې وه. (۲) عیسی هغوی ته جواب ورکړو، ”ولې ستاسو دا خیال دې چه په کومو گلیلیانو چه دا زیاتې وشو، هغوی د نورو گلیلیانو نه زیات گناه گار وو څه؟ (۳) زه تاسو ته وایم چه هغوی نه وو خو که تاسو هم توبه گار نه شی نو ستاسو ټولو به دغه انجام وی! (۴) یا هغه اتلس کسان چه په شیلوخ کښې پرې برج راوږیدو او دوی ترې لاندې مړه شول، ستاسو دا خیال دې چه هغوی په بیت المقدس کښې د اوسیدونکو ټولو خلقو نه زیات گناه گار وو؟ (۵) زه تاسو ته دا وایم چه دوی نه وو خو که تاسو توبه گار نه شوئ نو ستاسو د ټولو به هم دغه انجام وی!“

د بې میوې اینځر د ونې مثال

(۶) عیسی دا مثال ووئیلو چه ”د یو سړی د انگورو په باغ کښې د اینځر یوه ونه ولاړه وه. هغه په دې کښې میوې لټولو له راغې خو هیڅ ئې په کښې ونه موندل. (۷) نو هغه باغوان ته ووئیل، گوره، د تیرو دریو کالو راسه زه په دې اینځر کښې د میوې په طمع راځم خو هیڅ په کښې نه وی. پرې ئې کړه! دې هسې مزکه ولې نیولې ده؟ (۸) خو هغه جواب ورکړو، صاحبه! سړ کال ئې پرېږده چه زه ورته ځائې جوړ کړم او سره ورله ورکړم. (۹) که په راتلونکی موسم کښې ئې میوه نیوله نو بښه په بښه،

د سبت په ورخ د یوے تیتے بنخے روغول

①① د سبت په یوه ورخ عیسیٰ په عبادت خانے کبښے تعلیم ورکولو. ①② نو یوه بنخه وه چه د اتلسو کالو راسے پیریانو نیولی وه او بے حاله کړے ئے وه او ملا ئے ورله داسے کږه کړے وه چه نیغیدے نه شوه. ①③ هر کله چه عیسیٰ هغه ولیده نورا وئے بلله او ورته ئے ووئیل، ”ته د خپل تکلیف نه خلاصه شوے!“ ①④ او بیا ئے خپل لاسونه په هغه کینبول، نو سمدستی هغه نیغه شوه او د خدائے ثنا ئے ووئله.

①⑤ خو د عبادت خانے مشر د سبت په ورخ د عیسیٰ د روغولو په عمل خفه شو او موجودو خلقو ته ئے ووئیل چه ”د کار د پاره شپږ ورخے مقررے وی. راختی او په هغه کبښے صحت مومی خو د سبت په ورخ نه!“

①⑥ مالک هغه ته په جواب کبښے ووئیل، ”تاسو خه منافقان یئ! په تاسو کبښے یو بندی کس هم داسے شته څوک چه د سبت په ورخ خپل غوائی یا خر د اخور نه نه پرازی او ابو له ئے نه بیائی. ①⑦ او دلته دا بنخه د ابراهیم لور ده چه د اتلسو کالو راسے شیطان ترلے وه نو د هغه د پاره دا بده خبره وه چه د سبت په ورخ د هغه قید نه خلاصه کړے شی؟“ ①⑧ د هغه په دے خبرو د هغه ټول مخالفین لولپه شول او د خلقو هغه گڼه د ده په دے عجیبه کارونو پیره خوشحاله شوه.

د شړشمو د تخم او د خمبیرے مثالونه

متی ۱۳ : ۳۱ - ۳۲، مرقوس ۴ : ۳۰ - ۳۲، متی ۱۳ : ۳۳

①⑨ عیسیٰ ووئیل چه ”د خدائے بادشاهی په خه شان ده؟ زه د دے تشبیه د خه سره ورکړم؟ ①⑩ دا د شړشمو د تخم په مثال ده چه یو سپری واخستو او په خپل باغ کبښے

ئے وکرلو اُو چہ بُوتے ئے راوتوکیدو نو لکہ دَ ونے پہ رنگ لوتے شو اُو مرغیٰ بہ راتلے اُو پہ خانگو کبے بہ ئے کبیناستے۔“

﴿۲۰﴾ هغه بیا دا ووئیل، ”دَ خدائے دَ بادشاهیٰ مثال زهَ دَ خهَ سره ورکرم؟ ﴿۲۱﴾ دا پہ مثال دَ خمبیرے ده چہ یوے بنخے واخسته اُو پہ دريو اوږو اوږو کبے ئے واچوله اُو ټول ئے پرے خمبیره کرل.“

تنګه دروازه

متی ۷: ۱۳ - ۱۴، ۲۱ - ۲۳

﴿۲۲﴾ عیسیٰ په کلو اُو بناړیو تیریدو اُو بیتُ المقدس ته په لاره ئے خلقو ته خائے په خائے تعلیم ورکوو. ﴿۲۳﴾ یو کس ترے تیوس وکړو، ”مالکه! ولے صرف یو خو تنه به بچ کولے شی؟“

نو هغه ورته په جواب کبے ووئیل، ﴿۲۴﴾ ”زور ولگوئ چہ له تنګے دروازے نه ور دَ ننه شی خکه چہ زهَ درته دا وایم چہ پیر به دَ ننوتو کوشش کوی خو دَ دے جوګه به نه وی. ﴿۲۵﴾ خو هر کله چہ دَ کورمالک یو خُل پورته شو اُو دروازه ئے بند کړه نو که تاسو بهر ولاړ یی اُو دروازه ټکوی اُو دا وایی چہ مالکه! مونږ دَ ننه پریږده! خو هغه به تش دغه جواب درکړی چہ زهَ خبر نه یم چہ تاسو دَ کوم خائے یی! ﴿۲۶﴾ نو بیا به تاسو دا وایی چہ مونږ تا سره خوړلی خبلی دی اُو زمونږ په کوڅو کبے دَ تعلیم ورکړے دے! ﴿۲۷﴾ خو هغه به دا سر دوباره وائی چہ زهَ تاسو ته دا وایم چہ زهَ خبر نه یم چہ تاسو دَ کوم خائے یی. تاسو ټول زما نه لرے شی! تاسو ټول بد کاران یی! ﴿۲۸﴾ هلته به بیا ژاړی اُو غابښونه به چیچئ خکه چہ تاسو به وینی چہ ابراهیم، اسحاق اُو یعقوب اُو نور ټول پیغمبران دَ خدائے په بادشاهیٰ کبے دی خو تاسو بهر غورزولی شوی یی! ﴿۲۹﴾ خلق به دَ نمر خاتہ، نمر پریواته اُو قطب اُو سهیل نه راخی چہ دَ خدائے دَ بادشاهیٰ په دعوت

کښې شریک شی. (۳۰) اُو حنی هغه چه اوس خو وروستی دی، هغوی به د ټولو نه ورومبی وی اُو هغه چه اوس مخکښې دی هغوی به د ټولو د وروستو وی.“

د بیت المقدس په باب کښې ویر

متی ۲۳ : ۲۷ - ۳۹

(۳۱) په هم دغه وخت یو خو فریسیان راغلل اُو عیسی ته ئې ووئیل چه ”ته د دے خایه ووزه اُو لار شه حکه چه هیرودیس ستا د وژلو نیت کړې دے.“

(۳۲) خو هغه جواب ورکړو، ”لار شی اُو هغه لومبرې ته ووايي چه واوره! نن اُو صبا به زه پیریان وباسم اُو د روغولو کار به کوم اُو په دریمه ورغ به خپل کمال ته ورسم. (۳۳) بیا هم پکار دی چه زه نن اُو صبا په خپله لاره یون وکړم اُو په بله ورغ هم، حکه چه د نبی د پاره دا ناممکنه ده چه هغه د بیت المقدس نه بغیر په بل خائے کښې مړ شی.

(۳۴) ائې بیت المقدسه، بیت المقدسه! هغه بنارئې چه نبیان وژنې اُو رسولان سنگساروې چه تا ته رالیرلې کیری! خومره خله ما دا وغوښتل چه ستا بچی داسے راغونډ کړم خنگه چه یوه چرگه خپل چرگوړی د خپلو وزرو لاندې کوی، خو تا زه دے ته پرې نه بنودلم! (۳۵) وگوره! وگوره! ستا کور تا ته خوشے پاتے کیری اُو زه تا ته دا وایم چه ته به ما تر هغے ونه وینے تر خو چه ته دا ونه وایئے چه ”مبارک د وی هغه چه د خدائے په نوم راخی.““

د جهوله مرض سرې روغول

۱۴ (۳۶) د سبت په ورغ عیسی د یو مشر فریسی په کور کښې ږوپی خورلو له ورغے اُو هغوی هغه ته په غور کتل. (۳۷) هلته د هغه په وړاندے یو سرې وو چه ورته

جهوله مرض وو. (۳) عیسی د شرعی د عالمانو او فریسیانو نه پوښتنه وکړه چه ”د سبت په ورځ روغول روا دی او که نه؟“

(۴) هغوی هیڅ ونه وئیل نو عیسی هغه سرې بوتلو، روغ ئے کړو او رخصت ئے کړو.
(۵) بیا عیسی هغوی ته مخ راواړولو او وئے وئیل، ”که چرې په تاسو کښې د یو سرې خر وی یا ئے یو غوائی وی او هغه په کوهی کښې پریوزی، ولے هغه به ئے د سبت په ورځ سمدستی نه راوباسی؟“

(۶) نو د هغوی سره د دے هیڅ جواب نه وو.

د کوربه او میلنو د پاره نصحیت

(۷) کله چه عیسی دا وکتل چه میلنو څنگه د عزت ځایونه لټول نو هغه هغوی ته دا مثال تیر کړو، (۸) ”که چرې تاسو څوک د واده پوپی ته وغواړی نو د عزت په ځائے مه کښینئ. کیدے شی چه ستاسو نه څوک زیات عزتمند رابللے شوے وی. (۹) نو کوربه به راشی او تاسو ته به ووائی چه دے سرې ته خپل ځائے پرېرده او بیا به ته په هغه وخت ډیر کچه شے کله چه ته د ټولو نه وروستو کښینئ. (۱۰) هر کله چه تا ته بلنه درکړے شی نو لار شه او د ټولو نه وروستو کښینه ځکه چه کله چه کوربه راشی نو هغه به درته ووائی، زما آشنا! وړاندے راشه. نو ستا ټول ملگری میلمانه به ستا د هغه عزت تماشا وکړی، کوم چه تا ته درکړے شو. (۱۱) ځکه چه هر هغه څوک چه ځان اوچتوی، هغه به غریب کړے شی او هر هغه څوک چه ځان غریب کړی، هغه به اوچت کړے شی.“

(۱۲) بیا عیسی خپل کوربه ته ووئیل، ”هر کله چه ته د غرمے یا ماښام د پوپی د پاره څوک راغواړے نو خپلو دوستانو، وروڼو، عزیزانو او مارو گاونډیانو ته بلنه مه ورکوه ځکه چه هغوی به هم بیا تا ته بلنه درکړی او بدل به د خلاص کړی. (۱۳) خو هر کله چه

تہ دعوت کوئے نو غریبان، شل گوډ اوړانده راوبله، (۱۴) او دغه شان خوشحالی مومه،
 ځکه چه د هغوی سره د بدل د راگرزولو هیڅ ذریعه نشته، خو د صادقانو په قیامت
 کبسه به ته خپل اجر مومے.

د لوتی میلستیا مثال

متی ۲۲: ۱-۱۰

(۱۵) په موجودو خلقو کبسه یو کس د دے په اوړیدو عیسی ته ووئیل، ”بختور دی هغه
 څوک چه د خدای په بادشاهی کبسه به په میلستیا کبسه گډون وکړی!“

(۱۶) عیسی جواب ورکړو، ”یو سړی د یوے لوتی میلستیا بندوبست کړے وو او گڼ
 خلق ئے رابلی وو. (۱۷) د پوپی په وخت هغه خپل نوکر په میلنو پسے واستولو او
 ورته ئے ووئیل، مهربانی وکړی، هر څیز تیار دے، راشی! (۱۸) خو هغوی هر یو څه نه
 څه بهانه وکړه. وړومی ووئیل، ما څه لږه غوندے مزکه آخستے ده، زه ځم چه هغه
 وگورم. نو مهربانی وکړه، ما به معاف کړے. (۱۹) دویم ووئیل، ما پینځه قلبے غویان
 آخستی دی، زه ځم چه هغوی جوت کړم. نو مهربانی وکړه، ما معاف کړه. (۲۰) بل
 ووئیل، ما اوس اوس واده کړے دے، په دے وجه درتلے نه شم.

(۲۱) کله چه نوکر بیرته راغے نو دا هر څه ئے مالک ته ووئیل. د کور مالک په غصه
 شو او هغه ته ئے ووئیل چه زر د بشار کوڅو او بازارونو ته ووزه او خواران، مسکینان،
 شل گوډ اوړانده راټول کړه او رائے وله. (۲۲) نوکر ووئیل، صاحبه! ستا حکم په ځای
 کړے شو خو بیا هم ځای شته. (۲۳) مالک ورته جواب ورکړو چه لاړ شه او لویو لارو
 کوڅو ته ووزه او خلق په منت سره راوله ځکه چه زه خپل کور پک لیدل غواړم. (۲۴)
 خو دا درته وایم چه هغه چه رابلی شوی وو په هغو کبسه به یو تن هم دا پوپی ونه
 ځکی.“

دَ عيسی دَ مُريدی قیمت

متی ۱۰ : ۲۷ - ۳۸

۲۵) یو خُل چه یوه لویه گڼه دَ عيسی سره وه، هغه هغوی ته مخ راواړولو اؤ ورته ئے وویل، ۲۶) ”هغه څوک چه ما له راځی اؤ که هغه دَ خپل مور، پلار، بنځے، بچو، وړونو، خویندو اؤ دَ خپل ځان سره کینه نه لری نو هغه زما مُريد کيدے نه شی. ۲۷) اؤ کوم سرے چه خپله سولے په خپله نه پورته کوی اؤ په ما پسے نه راځی، هغه زما مُريد کيدے نه شی.

۲۸) آیا په تاسو کبڼے داسے څوک شته چه هغه به یو بُرج ودانول غواړی اؤ دَ خرڅ دا اندازه به دَ آگاهو نه نه لگوی چه هغه ئے سر ته رسولے شی اؤ که نه؟ ۲۹) گنی که چرے هغه دَ دے بنیادونه ایښی وی اؤ بیا ئے سر ته نه شی رسولے نو ټول لیدونکی به ورپورے خندا گانے کوی. ۳۰) هغوی به وائی چه ده ته گورئ چه کار ئے شروع کړو اؤ سر ته ئے ونه رسولو!

۳۱) یا کوم بادشاه به داسے وی چه هغه به دَ بل بادشاه سره دَ جنگیدو نه وړاندے دا اندازه نه لگوی چه دَ لسو زرو کسانو سره زه دَ هغه بادشاه مُقابله کولے شم څوک چه دَ شلو زرو کسانو سره په ما حمله کوی؟ ۳۲) اؤ که هغه نه شی کولے نو دَ حمله نه پیر مخکښے به هغه خپل قاصد واستوی اؤ دَ صلح په شرطونو به فیصله وکړی. ۳۳) هم دغه شان په تاسو کبڼے یو کس هم تر هغے زما مُريد کيدے نه شی تر څو چه هغه خپل هر څه پریښے نه وی.

بے خونده مالگه

متی ۳ : ۱۵، مرقوس ۹ : ۵۰

٣٤ مالګه بښه څيز دے، خو که مالګه په خپله بے خونده شي نو بيا به د هغه خوند په څه راولي؟ ٣٥ بيا دا نه په مزکه او نه په پيران په کارپړي، دا بس د عبث غورزولو ده. که د چا غوړونه د اوريدو وي نو هغه د واوري!

د ورکې شوي گڼې مثال

متي ١٨ : ١٢ - ١٤

١٥ ١ ټول محصُولچيان او نور بدکاره خلق راغونډ وُو چه د عيسى خبرې واوري. ٢ خو فريسيانو او د شرع عالمانو په خپلو کښې گوريدل شروع کړل او وئې وئيل، ”دا سرې خو گناه گارانو ته هر کله وائي او ورسره خوراک هم کوي!“ ٣ نو عيسى ورته دا مثال تير کړو،

٤ ”که چرې په تاسو کښې د يو تن سره سل گڼې وي او يوه ترې ورکه شي نو ولې هغه به دغه نورې يو کم سل صرف تر هغه په ورشو کښې خوشې پرې نه ردي تر څو چه ئې هغه يوه موندلې نه وي؟ ٥ او په هغه وخت به هغه څومره خوشحاله وي او هغه به دا خپلو اوږو ته پورته کړي، ٦ او کور ته به لاړ شي چه خپل دوستان او گاونډيان راغونډ کړي او ورته په چغه ووائي، ماسره په خوشحالي کښې شريک شي! ما خپله ورکه گڼه بيا موندله! ٧ دغه شان زه تاسو ته وایم چه په آسمان کښې هم دا رنگ د يو گناه گار په توبه گار کيدو بے حساب خوشحالي کيږي، په نسبت د هغه يو کم سلو صادقانو چه د توبې حاجت نه لري.

د ورکې شوي سکې مثال

٨ يا دا چه که د يوي بښې سره لس د سپينو زرو سکې وي او يوه ترې ورکه شي. آيا هغه پيوه نه بلوي، کور نه جارو کوي او د کور گوت گوت تر هغه نه لټوي تر څو

چه ئے مُوندلے نە وی؟ ﴿٩﴾ هر کله چه ئے ومومی نو خپلے سهیلئ اؤ گاونډیانے راتولے کړی اؤ ورته وائی چه زما سره خوشحالی وکړئ ځکه چه ما خپله ورکه سکه بیا مُونده! ﴿١٠﴾ هم په دغه جوړ زه تاسو ته وایم چه د یو گناه گار په توبه گار کیدو د خدائے په فرستو کبښے هم دغه شان خوشحالی کپړی.

د ورک شوی زوی مثال

﴿١١﴾ عیسیٰ بیا ووئیل چه ”د یو سپری دوه زامن وو. ﴿١٢﴾ اؤ کشر ئے خپل پلار ته ووئیل، پلاره! زما برخه جائیداد ما ته راوسپاره. نو پلار خپل جائیداد په هغو ویشلو. ﴿١٣﴾ لږه موده پس هغه کشر زوی ئے خپل ټول جائیداد خرڅ کړو، پیسے ئے پرے نغده کړے اؤ چرته لرے وطن ته لاړو اؤ هلته ئے خپل مال په بد چلنئ دُوره کړو، ﴿١٤﴾ اؤ هر څه ئے ضائع کړل. کله چه په هغه وطن سخت قحط راغے اؤ هغه ته ئے هم تاؤ ور ورسیدو، ﴿١٥﴾ نو هغه لاړو اؤ د هغه ملک د یو زمیندار سره نوکر شو اؤ هغه هغه خپل پتی ته واستولو چه خنزیران وڅروی. ﴿١٦﴾ د هغه پیر زړه کیدو چه د هغه پلو نه گپه پکه کړی کوم چه به دے خنزیرانو خوړل خو هیچا هم هغه ته دا نه ورکول. ﴿١٧﴾ بیا هغه په هوش کبښے شو اؤ وئے وئیل، زما د پلار څومره نوکران د خپل ضرورت نه زیاته پوږئ لری اؤ زه یم چه دلته د لوږے مرم! ﴿١٨﴾ زه به لاړ شم خپل پلار ته به ووايم چه پلاره! زه هم د خدائے اؤ ستا په مخکبښے گناه گار یم. ﴿١٩﴾ نور زه د دے قابل نه یم چه ته ما ته خپل زوئے ووائے، ما ته د خپلو نوکرانو په شان شماره. ﴿٢٠﴾ اؤ په دے نیت هغه د خپل پلار کور ته روان شو.

خو لا هغه پیر لرے وو چه د پلار نظر پرے پریوتو اؤ زړه ئے پرے وسوزیدلو. هغه وردو کړو اؤ ور تر غاړه وتو اؤ کبښل ئے کړو. ﴿٢١﴾ خو زوی ووئیل، پلاره! زه د خدائے اؤ ستا په مخکبښے گناه گار یم. پس د دے زه ستا د زوی بللو لایق نه یم. ﴿٢٢﴾ خو پلار ئے خپلو نوکرانو ته ووئیل، زر شی! زما غوره چوغه راوړئ اؤ ده ته ئے ورواغوندئ اؤ

گوتہ ور پہ لاس کړئ اؤ خپلئ ور پہ پښو کړئ. (۲۳) یو خورب سخے راولئ اؤ حلال ئے کړئ اؤ راخئ چه خوشحالی وکړو! (۲۴) حُکَه چه زما دا مړ زوئے بیا راژوندے شو، دئے خو ورک شوے وو اؤ بیا موندے شو. اؤ دغه شان خوشحالی شروع شوه.

(۲۵) مشر زوے ئے په دغه وخت کښے په پتی کښے وو اؤ چه واپس راتلو اؤ کور ته رانزدے شو نو هغه د ساز اؤ گډا آواز واؤریدلو. (۲۶) هغه یو نوکر راوبللو اؤ تپوس ئے ترے وکړو چه دا څه چل دے؟ (۲۷) نوکر ورته ووئیل، ستا ورور کورته راغلی دے اؤ ستا پلار خورب سخے حلال کړے دے حُکَه چه هغه ئے روغ رمټ بیا موندلے دے.

(۲۸) خو مشر زوے غصه شو اؤ کور ته د نوتو نه ئے انکار وکړو. د هغه پلار بهر راغے اؤ هغه ئے په خبره پوهه کړو. (۲۹) خو هغه ورته په جواب کښے ووئیل، دا دومره کالونه ما ستا څومره تابعداری کړے ده اؤ کله مے هم ستا د حکم نه مخ نه دے اړولے اؤ تا ما ته کله هم یو ورغومے قدر نه دے راکړے چه ما پرے خپلو دوستانو ته میلستیا کړے وئے! (۳۰) خو چه اوس ستا دا زوئے راغے چه ستا مال ئے په پمو والوزوو نو تا هغه ته خورب سخے حلال کړو! (۳۱) پلار ئے ووئیل، زما زویه! ته خو مُدام ما سره یئے اؤ څه چه زما دی هغه ټول ستا دی. (۳۲) نو په دے ښه ورځ به مونږ خوشحالی ولے نه کوو؟ ستا دا ورور مړ وو اؤ بیا راژوندے شو، دئے ورک وو اؤ بیا وموندے شو.

د بد دیانتہ ناظر مثال

۱۶ (۱) عیسیٰ خپلو مريدانو ته ووئیل چه ”یو دولتمند سړی ته د هغه د ناظر په سر چا شکایت وکړو چه هغه ستا مال بربادوی. (۲) نو هغه هغه راوبللو اؤ ورته ئے ووئیل، دا ستا په حقله زه څه خبرے آؤرم؟ خپل حساب کتاب راؤړه حُکَه چه د دے نه پس به ته زما ناظر نه یئے. (۳) ناظر د خان سره ووئیل، زما دا نائیک چه مے د نوکړئ نه

وباسی نو اوس به زه خه کوم؟ زه خو دومره تکړه نه يم چه خاورې وکنم او نه خیر غوښتې شم ځکه چه شرمیرم. (۴) اوس پوهه شوم چه ما ته خه کول په کار دی! کله چه مې دئې د نوکړې نه لرې کړې نو داسې څوک به وی چه ما په کور کښې وساتې. (۵) هغه د خپل مالک قرضدارى ځان ځان له راوېلل او وړومبى ته ئې ووئیل چه زما د مالک په تا څومره قرض دې؟ (۶) هغه جواب ورکړو، د ښونه سل اوږې تیل. هغه ورته ووئیل چه دا ستا کهاته ده، کښینه او زر ئې پنځوس ولیکه. (۷) بیا ئې بل ته ووئیل، او په تا څومره پور پاتې دې؟ هغه ورته ووئیل، سل بوجى غنم. هغه ورته ووئیل، خپله کهاته واخله او اويا بوجى ولیکه.

(۸) او مالک د خپل بد دیانته ناظر د دې هوبښیارتیا ستائنه وکړه ځکه چه د دې دُنیا خلق د رڼا له زامنو نه د خپلې پېړۍ د پاره زیات هوبښیار دی.

(۹) نو ځکه زه تاسو ته وایم چه د دُنیا ناجائز دولت د دوستانو جوړولو د پاره ولگوى ځکه چه هر کله چه دولت ستاسو سره نه وی نو تاسو به د تل په کوټو کښې قبول کړې شې. (۱۰) کوم سرې چه په وړو وړو څیزونو کښې دیانتدار وی، هغه به په لویو لویو څیزونو کښې هم دیانتدار وی او کوم سرې چه په وړو وړو څیزونو کښې بد دیانته وی، هغه به په لویو څیزونو کښې هم بد دیانته وی. (۱۱) نو که چرې تاسو ځان د دې دُنیا په دولت کښې دیانتداره ثابت نه کړو نو په حقیقی دولت کښې به په تاسو باندې څوک اِتبار وکړی؟ (۱۲) او که چرې تاسو په پردی څیز کښې ځان بد دیانته ثابت کړې وی نو بیا به داسې څوک وی چه تاسو له به ستاسو څیز درکړی؟

(۱۳) یو نوکر هم د دوو مالکانو خدمت نه شی کولې ځکه چه یا به هغه د وړومبى نه کرکه کوی او دویم سره به مینه لری او یا به د وړومبى وفادار وی او دویم به په خه کښې نه شماری. ته په یو ځای د خدائې او دولت سره مینه نه شې کولې.

شریعت اَو دَ خُدائے بادشاہت

متی ۱۱ : ۱۲ - ۱۳ ، ۵ : ۳۱ - ۳۲ ، مرقوس ۱۰ : ۱۱ - ۱۲

﴿۱۴﴾ اَو فریسیان خوک چه په مال مین وُو هغوی چه دا خبرے واؤریدے نو په عیسی پورے ئے خندا وکړه. ﴿۱۵﴾ عیسی ورته وویل، ”هم تاسو خلق خپل اولس په دے غلوی چه گنی تاسو صادقان یی خو خُدائے ستاسو زړونه بنه پیژنی. خککه چه کوم خیزونه چه د خلقو په نظر کبیسے د ستائینے وی، هغه د خُدائے په نظر کبیسے لعنت وی.

﴿۱۶﴾ د یحیی تر وخته شریعت اَو نبیان راتلل. د هغوی نه پس د خُدائے د بادشاهی د زیری وعظ اؤرولے شو اَو هر سرپے په هغه کبیسے په زوره داخلیدل غواړی. ﴿۱۷﴾ د مزکے اَو آسمان ختمیدل آسان دی خو دا خبره آسانه نه ده چه د شریعت یوه نقطه هم وړانه شی.

﴿۱۸﴾ کوم سرپے چه خپله بنخه طلاقه کړی اَو د بلے سره واده وکړی نو هغه زنا کوی اَو هغه سرپے چه خوک د طلاقے شوے بنخه سره واده وکړی نو هغه هم زنا کار دے.

مالدار سرپے اَو لعزر

﴿۱۹﴾ یو مالدار سرپے وو چه ریشمینے جامے ئے آغوستے وے اَو هره ورغ به ئے پیر په شان شوکت دعوتونه کول. ﴿۲۰﴾ اَو یو عاجز سرپے چه لعزر نوم ئے وو اَو په وجود ئے پیر دانه راختلے وے، د هغه په دروازه کبیسے پروت وو. ﴿۲۱﴾ اَو پیر په خوشحالی به ئے هغه ټکړے خوړے کومے چه به د دے مالدار سرپے نه پاتے شوے وے، بلکه سپی به هم راتلل اَو د هغه زخمونه به ئے خټل. ﴿۲۲﴾ آخر یوه ورغ هغه عاجز سرپے مړ شو اَو فرشتو یورو اَو د ابراهیم په جولئ کبیسے ئے کینبودو. هغه مالدار

سڀڙي هم مڙ شو اُو بئخ ڪڙي شو، (۲۳) اُو په عالم ارواح ڪئسي په عذاب ڪئسي ڪير شو. هغه چه پورته وڪتل نو لڙي ئي لعزر د ابراهيم سره وليدلو. (۲۴) هغه چغئي ڪڙي، ائي ابراهيمه! زما پلاره! په ما رحم وڪڙه! دا لعزر راواستوه چه خيل د گوتي سر په اوبو ڪئسي اوند ڪڙي چه زما ڙبه يخه شي حڪه چه زهه په دئي اور ڪئسي پير په عذاب ڪئسي يم! (۲۵) خو ابراهيم ورته ووييل چه واوره زويه! په دنيا ڪئسي ٽول نعمتونه ستا په نصيب وُو اُو ٽولي بد بختي د لعزر په برخه وي. اوس هغه دلته په آرام دئي اُو ته په عذاب ڪئسي يئي. (۲۶) خوبله خبره دا ده چه زمونڙ اُو ستا تر مينځه يوه لويه ڪنده ده چه د هغئي نه نه څوڪ درپور وي وئي شي اُو نه تره څوڪ دئي خوا راپور وي وئي شي. (۲۷) مالدار سڙي جواب وركڙو چه بيا نو پلاره! ته به دئي زما د پلار ڪڙه واستوي (۲۸) چرته چه زما پينځه وروپه دي چه هغوي خبردار ڪڙي، هسي نه چه هغوي هم د عذاب حائي ته راشي. (۲۹) خو ابراهيم ورته ووييل چه د هغوي سره موسي اُو نور نبيان شته، په ڪار دي چه د هغوي واوري. (۳۰) خو هغه جواب وركڙو چه نه، ابراهيمه پلاره! ڪه د مڙو نه څوڪ هغوي ته لار شي نو هغوي به هله توبه ڪار شي. (۳۱) ابراهيم جواب وركڙو، ڪه چري هغوي د موسي اُو نورو نبيانو خبري ته غور نه ردي نو ڪه څوڪ د قبر نه ورياخ ي هم نو هغوي به ئي هيڃ پرواه ونه ڪري.

د عيسيٰ مسيح يو څو خبري

متي ۱۸ : ۶ - ۷، ۲۱ - ۲۲، مرقوس ۹ : ۴۲

۱۷ (۱) عيسيٰ خپلو مريدانو ته ووييل، ”تيدنگونه به خامخا راځي خو چه د چا د لاسه دا راځي، د هغه په حال افسوس دئي! (۲) د هغه د پاره به دا بنه وي چه د هغه په غاره ڪئسي د ڙندي پل واپولي شي اُو په درياب ڪئسي وغورزولي شي، په حائي د دئي چه په دئي وڙو ڪئسي يو له تيدنگ وركڙي. (۳) خپل ځان ساتي!

که چرے ستاسو ورور خه گناه وکړی نو وئې رتې او که هغه پښیمانه شی نو وئې
 بڅښئ. (۴) او که چرې هغه په ورغ کښې اووه خله ستا خلاف گناه وکړی او بیا اووه
 خله درته راشی او داسې ووائی چه زه توبه کوم نو ته ئې معاف کړه.

(۵) مريدانو مالک ته ووييل چه ”زمونږ ايمان زيات کړه!“

(۶) او مالک ورته جواب ورکړو، ”که چرې ستاسو ايمان د شرمو د دانې هومره
 وی نو که تاسو د توت دې ونې ته ووائی چه د بيخه ووزه او په سمندر کښې نهاله شه!
 نو دا به سمدستی ستاسو حکم ومنی.

(۷) فرض کړئ چه د چا يو نوکر وی چه یوی کوی یا گډې سنبالوی. او هر کله چه
 هغه د پتی نه بیرته راځی نو ولې دئې به ورته دا وائی چه دې خوا راشه او خوراک ته
 کښینه؟ (۸) ولې هغه به ورته دا نه وائی چه زما پوډی تیاره کړه، ملا تړلې ودرېره او
 زما د پوډی خوړو پورې زما خدمت کوه او چه زه پوډی وخورم نو پس له هغې به ته
 هم وخورې؟ (۹) ولې هغه په دې وجه د نوکر شکر گزار وی چه د ده د حکم تعميل
 ئې کړې دې خه؟ (۱۰) دغه حال ستاسو هم دې. هر کله چه تاسو خپل ټول کارونه چه
 حکم ئې درته شوې دې، پوره کړئ نو ايله ووائی چه مونږ د شاباش لائق نه یو ځکه
 چه مونږ خو تش خپل فرض پوره کړې دې.

د لسو جزاميانو روغول

(۱۱) کله چه عیسی بیت المقدس ته روان وو نو هغه د سامریه او د گلیل په حد راتیریدو.

(۱۲) کله چه هغه یو کلی ته ور د ننه کیدو نو لس کسان جزامیان ئې ولیدل. هغوی په

خه فاصله ودریدل، (۱۳) او عیسی ته ئې نعرې کړې، ”ائې مالکه! په مونږ رحم

وکړه.“ (۱۴) هر کله چه هغه هغوی ولیدل نو وئې وئیل، ”لار شی او خپل ځان کاھنانو ته

وښایئ.“

اَو کله چه هغوی په خپله لاره روان ؤو نو هغوی پاک کړې شول. (۱۵) په هغوی کښې چه یو تن خپل ځان روغ ولیدو نو راستون شو اَو په چغو چغو ئې د خُدائې ثنا ووئېله. (۱۶) هغه د عیسی په پښو کښې پریوتو اَو د هغه شکر یې ادا کړه. اَو هغه یو سامری وو. (۱۷) په دې سره عیسی ووئیل چه ”ولې لس واړه پاک نه کړې شول؟ نو هغه نور نهه څه شول؟ (۱۸) بې له دې یو مسافر نه بل یو هم داسې نه وو چه هغه راغلی وې اَو د خُدائې ثنا ئې وئیلې وې؟“ (۱۹) اَو عیسی هغه سپری ته ووئیل، ”پاخه اَو لاړ شه، خپل ایمان ته جوړ کړې.“

بادشاهت راتلل

متی ۲۴ : ۲۳ - ۲۸، ۳۷ - ۴۱

(۲۰) فریسیانو د عیسی نه تپوس وکړو چه ”د خُدائې بادشاهی به کله راځي؟“ هغه ووئیل چه ”تاسو په لیدلو دا نه شی وئیلې چه د خُدائې بادشاهی به کله راځي. (۲۱) داسې هم نه شئ وئیلې چه گورئ دلته ده! یا هلته ده! ولې چه گورئ، د خُدائې بادشاهی ستاسو په مینځ کښې ده.“

(۲۲) عیسی مُریدانو ته ووئیل چه ”وخت به راشي چه تاسو به د ابن آدم د ورځو نه د یوې ورځې د لیدو شوق لرئ خو تاسو به ئې لیدې نه شی. (۲۳) هغوی به تاسو ته وائی چه وگورئ هغه هلته دے! وگورئ دلته دے! خو هلته لاړ نه شی اَو مه په هغوی پسې منډې وهی. (۲۴) لکه د آسمان بریښنا چه د مزکې د یو سر نه تر بل سره رسی، دغه شان به ابن آدم په خپله ورغ وی. (۲۵) خو اول به هغه خامخا پیر مصیبت وزغمی اَو دا پیرئ به ئې رد کوی (۲۶) اَو لکه چه د نوح په زمانه کښې څنگه شوی ؤو، هم هغه شان به د ابن آدم په ورځو کښې وشي. (۲۷) هغوی تر هغې ورځې پورې خوړل څښل اَو وادونه ئې کول تر څو چه نوح په خپله کښتئ کښې ونه ختلو اَو طوفان رانه غې اَو دوی ئې ټول غرق نه کړل. (۲۸) اَو لکه چه د لوط په زمانه کښې شوی ؤو هغوی هم

خوپل خُبنل اُو سوداگری ئے کوله اُو بُوتی ئے کرل اُو ودائی ئے کولے. (۲۹) خو په کومه ورغ چه لوط د صدوم نه ووتو نو د آسمان نه اور اُو گوگر وریدل شروع شول اُو دوئ ئے پول هلاک کرل. (۳۰) هم دغسه به د ابن آدم د ظهور په ورغ وشی.

(۳۱) په هغه ورغ هر خوک چه د کوتی د پاسه وی اُو سامان ئے بشکته وی نو هغه د سامان اوجتولو د پاره هیخ کله هم بشکته رانه شی اُو هغه خوک هم چه په پتی کبسه وی هغه د بیرته کور ته لار نه شی. (۳۲) د لوط بنخه رایاده کری! (۳۳) هر خوک چه خپل خان ساتی، هغه به خان بائیلی اُو هر خوک چه خان بائیلی، هغه به خان بیا وساتی. (۳۴) زه تاسو ته وایم چه په هغه شپه به په یو کت کبسه دوه سړی وی، یو به واخستلے شی اُو بل به پرېبنودلے شی. (۳۵) اُو دوه بنخه به په یو خائے مینچن کوی، یو به واخستلے شی اُو بل به پرېبنودلے شی. (۳۶) دوه سړی به په پتی کبسه وی، یو به واخستلے شی اُو بل به پرېبنودلے شی.

(۳۷) هغوی چه دا واؤریدل نو تپوس ئے وکړو، ”کوم خوا مالکه؟“

عیسی ورته وویل، ”چرته چه مرداره وی هلته به گنجی راتولیری.“

د یوے کنډے اُو د یو قاضی مثال

۱۸ عیسی هغوی ته یو مثال وویل، اُو ورته ئے دا وبنودل چه هغوی د تل دعا غواری اُو زړه د نه بائیلی. (۱) وئے ویل چه ”په یو ښار کبسه یو مُنصف وو چه نه ورسره د خدائے ویره وه اُو نه د بنده پرواه دار وو. (۲) اُو هم په دغه ښار کبسه یو کنډه وه چه هغه به بیا بیا هغه ته راتله اُو ورته به ئے ویل چه زما د مخالفینو اُو زما تر مینخه انصاف وکړه! (۳) پیره موده به هغه انکار کوو خو آخر ئے په زړه کبسه وویل، حقه خو دا ده چه زه نه خو د خدائے نه ویریرم اُو نه د بنده پرواه دار یم، (۴) خو دا

کُنڊه زما دَ پاره داسے بلا جوړه شوے ده اَو زه به د دے حق دے له ورکړم، داسے نه چه په آخر کښے ما تر پوزو راوولی.

٦ بیا مالک عیسیٰ ووئیل، ”تاسو واؤریدل چه دے بے انصافه مُنصف خه ووئیل.
 ٧ نو ولے خدائے د خپلو غوره شوو بدل وانه خلی څوک چه ورته شپه اَو ورغ په زاری وی اَو هغه ئے پیر په صبر آوری؟ ٨ زه تاسو ته وایم، هغه به پیر زر د هغوی نه بدل واخلي. خو هر کله چه ابن آدم راځی، نو ولے هغه به په مزکه ایمان مومی خه؟“

د فریسی اَو یو محصُولچی مثال

٩ عیسیٰ هغه خلقو ته چه په خپل ځان ئے توکل کاوو چه مونږ صادقان یو اَو نور ئے سپک گڼل، دا مثال ووئیلو، ١٠ ”دوه سپری د دُعا د پاره د خدائے کور ته لارل، یو فریسی وو اَو بل محصُولچی. ١١ فریسی ودریدلو اَو داسے دُعا ئے وکړه، ائے خدایه! ستا شکر دے چه زه د نورو خلقو په شان نه خو حِرسناک، نه بد دیانته، نه زناکار اَو نه لکه د دے محصُولچی په شان یم. ١٢ زه په هفته کښے دوه ځله روژے نیسم اَو خه چه گټم د هغے نه لسمه ورکوم. ١٣ خو محصُولچی لرے ولاړ وو اَو پاس آسمان ته ئے ونه کتل خو خپله سینه ئے وهله اَو وئیل ئے، ائے خدایه! په ما رحم وکړه! زه پیر گناه گار یم! ١٤ زه تاسو ته وایم چه هم هغه سپرے د هغه وړومی نه زیات صادق شوے کور ته بیرته لاړو، ځکه هر څوک چه ځان اُوچتوی، هغه به غریب کړے شی اَو څوک چه ځان غریبوی، هغه به اُوچت کړے شی.“

ماشومانو له برکت ورکول

متی ١٩ : ١٣ - ١٥، مرقوس ١٠ : ١٣ - ١٦

١٥ هغوی عیسیٰ ته خپل ماشومان راوستل چه هغه پرے لاس کیردی. کله چه مُریدانو دوی ولیدل نو وئے رتل. ١٦ خو عیسیٰ هغه ماشومان راوبلل اَو وئے وئیل، ”ماشومان

ما ته راپريږدئ، دوى مه منع كوى ځكه چه د خدائے بادشاهى د دغسے خلقو ده. (۱۷)
 تاسو ته رښتيا وايم، هر څوك چه د خدائے بادشاهى لكه د ماشوم قبوله نه كړى، هغوى
 به هيڅكله په دے كښے داخل نه شي.“

مالدار حاكم

متى ۱۹ : ۱۶ - ۳۰، مرقوس ۱۰ : ۱۷ - ۳۱

(۱۸) د حاكمانو نه يو حاكم عيسى نه دا تپوس وكړو، ”نيكه اُستازده! د تل ژوندون گټلو د
 پاره ما ته څه كول په كار دى؟“

(۱۹) عيسى هغه ته وويل، ”ته ما ته نيك ولے وائے؟ د يو خدائے نه بغير بل هيڅوك
 نيك نشته. (۲۰) تا ته حكْمونه معلوم دى، ”زنا مه كوه، قتل مه كوه، غلامه كوه، د
 دروغو شاهدى مه كوه او د خپل مور پلار عزت كوه.“

(۲۱) سړى جواب وركړو چه ”ما د هلكوالى نه په دے هر څه عمل كړے دے.“

(۲۲) د دے په اورېدو عيسى ورته وويل چه ”په تا كښے اوس هم د يو څيز كمے لا
 شته. هر څه چه درسره دى، هغه خرڅ كړه او په خوارانو ئے وويشه، او ته به په آسمان
 كښے خزانه ومومے. بيا راشه او په ما پسے شه.“ (۲۳) په دے خبرو د هغه زړه په
 ډوبيدو شو ځكه چه هغه پير مالدار سړے وو.

(۲۴) عيسى چه دا وليدل نو وئے وئيل، ”د دولت مند سړى د پاره د خدائے په بادشاهى
 كښے داخليدل څومره گران كار دے! (۲۵) د يو اوبن د پاره د ستنې په سوم كښے
 ننوتل په نسبت د يو مالدار سړى د خدائے په بادشاهى كښے داخليدل آسان دى.“

(۲۶) چا چه دا واؤريدل نو تپوس ئے وكړو، ”نو بيا به څوك خلاصون مومي؟“

٢٧ عيسی جواب ورکړو، ”څه څه د بنی آدم د پاره ناممکن وی هغه خدائے ته ممکن وی.“

٢٨ پطروس ووئیل، ”مُونږ خپل هر څه د دے د پاره پریښی دی چه ستا مُریدان شو.“

٢٩ عيسی ووئیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چه هیڅوک داسے نښته چا چه د خدائے د بادشاهے د پاره خپل کور، خپله ښځه، خپل وروڼه، خپل مور پلار او خپل بچی پریښی دی (٣٠) چه هغه به په دے دنیا کښے په څو چنده ومومی او په بل جهان کښے به د تل ژوندون بیا مومی.“

دریم ځل د عيسی د مرگ او د بیا ژوندی کیدلو پیشن گوئی

متی ٢٠ : ١٧ - ١٩، مرقوس ١٠ : ٣٢ - ٣٤

٣١ عيسی دولس مُریدان یوے ډډے ته کړل او ورته ئے ووئیل، ”مُونږ اوس بیت المقدس ته حو او د ابن آدم په حق کښے هر څه چه د نبیانو په وسیله لیکلی شوی دی، هغه به پوره کیری. (٣٢) هغه به غیر قومونو ته حواله کړے شی، هغوی به په هغه پورے تویقے وکړی او بد سلوکی به ورسره وکړی او لارے به پرے وتوکی. (٣٣) هغوی به ئے په بینتونو وهی او مږ به ئے کړی او په دریمه ورغ به هغه بیا ژوندے راپاخی.“

٣٤ خو هغوی په دے هیڅ ونه رسیدل او څه چه وئیلے شوی وو، معنی ئے د هغو نه پتے وے ځکه چه هغوی ئے مطلب ته نه رسیدل.

په یریحو کښے د یو رُوند سړی بینا کول

متی ٢٠ : ٢٩ - ٣٤، مرقوس ١٠ : ٤٦ - ٥٢

٣٥ کله چه عيسی یریحو ته نزدے شو نو یو رُوند د لارے په غاړه ناست وو او خیر ئے

غوښتو. ۳۶ هغه چه د گڼو خلقو د تيريدو ښکالو واؤريده نو تپوس ئے وکړو چه ”دا خه چل دے؟“

۳۷ هغوى خبر کړو چه ”عيسى ناصرى په دے لار تيرېږي.“

۳۸ نو هغه چغے کړے، ”آئے عيسى د داؤد زويه! په ما رحم وکړه!“

۳۹ مخکښے چه کوم خلق روان ؤو، هغوى ورته ووئيل چه ”چپ شه.“ خو هغه لا نورے هم چغے ايستلے چه ”آئے د داؤد زويه! په ما رحم وکړه!“

۴۰ عيسى ودرېدو او سپړو له ئے حکم ورکړو چه ”دے ما ته راولئ.“ کله چه هغه راغے نو تپوس ئے ترے وکړو، ۴۱ ”ته خه غواړے چه زه ستا د پاره خه وکړم؟“ هغه ووئيل، ”مالکه! چه زه بيا بينا شم.“

۴۲ عيسى هغه ته ووئيل چه ”بينا شه! ته خپل ايمان بچ کړلے.“

۴۳ سمدستی د هغه سترگے وغړيدے او هغه په عيسى پسے روان شو او د خدائے ثنا ئے وئيله. او ټولو خلقو چه دا ننداره وليده نو د خدائے ثنا ئے ووئيله.

عيسى او زکائی

۱۹ ۱۱ عيسى ږيحو ته ننوتو او د ښار په مينځ کښے تيريدو. ۲ هلته زکائی نومے يو سرے وو. دئے د محصلو لچيانو سردار او ښه مالدار وو. ۳ د هغه دا تلوسه وه چه عيسى به څنگه سرے وي، خو په قد مندرے وو او د گڼو خلقو له وجے ئے ليدلے نه شو. ۴ نو هغه دؤ کړو او د اينځر يوے ونے ته وختلو چه هغه ووينی، ځکه چه هغه

هم په دغه طرف روان وو. (۵) او چه عیسی هغه خائے ته راورسیدو او پورته ئے وکتل نو وئے وئیل چه ”ائے زکایه! زر راگوز شه! زه نن خامخا ستا په کور کبئے پاتے کیرم.“

(۶) هغه زر راگوز شو او پیر په مینه ئے ورته هر کله ووی. (۷) هغوی چه دا ولیدل نو ټول وگوریدل او وئے وئیل، ”هغه د یو گناه گار سری کره ورغے چه د هغه میلمه شی.“

(۸) خو زکائی ودریدلو او مالک ته ئے ووئیل، ”مالکه! هم په دے خائے زه خپل نیم مال خوارانو له ورکوم او که ما له چا نه په دوکه باندے خه اخستی وی نو هغه ته ئے هم یو په خلور ورکوم.“

(۹) عیسی هغه ته ووئیل چه ”هم نن دے کور ته خلاصون راغله دے خکه چه دے هم د ابراهیم زوئے دے. (۱۰) او ابن آدم دے له راغله دے چه ورک شوی ولټوی او بچ ئے کری.“

د لسو سکو مثال

متی ۲۵ : ۱۴ - ۳۰

(۱۱) د هغو لا دے ته غور وُو چه عیسی ورته یو مثال ووی خکه چه هغه اوس بیت المقدس ته رانزدے وُو او د هغوی دا گمان وُو چه د خدائے بادشاهی اوس په ښکاره کیدو ده. (۱۲) هغه ووئیل، ”د یوے لوائے کورنئ یو سرے په اوږد سفر یو بل ملک ته لاړو د دے د پاره چه هغه بادشاهت حاصل کری او بیا بیرته راشی. (۱۳) خو اول هغه خپل لس نوکران راوبلل او هر یو ته ئے په دے وینا د سرو زرو یوه سکه ورکړله چه دوی سوداگری کوی تر خو چه زه رانه شم. (۱۴) خو د هغه وطن خلقو ورسره کینه کوله او په هغه پسے ئے یوه جرگه سمدستی په دے وینا واستوله چه مونږ دا سرے

۱۵) خو بیا هم هغه د بادشاہ په حیثیت بیرته راغی او کومو نوکرانو ته چه ئی پیسے ورکړی وی هغوی ته ئی سوال جواب ولیږو چه دا معلومه کړی چه په دوی کبیسے هر یو خومره گټه کړی ده. ۱۶) وړومبے راغے او وئی، وئیل، صاحبه! ستا د سرو زرو سکے لس نورے گټلے دی. ۱۷) هغه جواب ورکړو، شاباش! تے پیر بڼه نوکر یئے! تا په پیر واړه څیز کبیسے خپل ځان دیانتدار ثابت کړو، تے د لسو بڼارونو حاکم شه. ۱۸) بیا دویم راغے او وئی وئیل چه ستا د سرو زرو سکو پینځه نورے گټلی دی. ۱۹) او هغه ته ئی هم ووئیل چه تے هم د پنځو بڼارونو حاکم شه! ۲۰) بیا بل نوکر راغے او وئی وئیل، مالکه! دا ستا د سرو زرو سکے ده. ما دا په رومال کبیسے نغبتے وه او سمباله کړی مے وه. ۲۱) زه ستا نه ویریدم ځکه چه تے یو سخت سرے یئے او هغه څه حاصلوی کوم چه تا چرے نه وی ورکړی او هغه څه ریبه چه کوم د نه وی کرلی. ۲۲) هغه جواب ورکړو، آئے بد تمیزه! زه به هم ستا په ځله ستا سره انصاف وکړم! تا ته دا معلومه وه چه زه یو سخت سرے یم او هغه څه وصولوم چه کوم ما نه وی ورکړی او هغه څه ریبه چه کوم ما نه وی کرلی؟ ۲۳) نو بیا تا ولے زما د سرو زرو سکے د صرافانو سره نه ده ایبیسے چه بیا ما په واپس راتلو کبیسے سره د سود آخستے وی. ۲۴) هغه حاضرینو ته مخ راواړوو او وئی وئیل چه دغه د سرو زرو سکے د ده نه واخلي او هغه ته ئی ورکړی چه د چا سره چه لس دی. ۲۵) هغوی جواب ورکړو چه مالکه! د هغه سره خو لس د آگاهو نه دی! ۲۶) هغه وئیل، زه تاسو ته دا وایم چه د کوم سپری سره چه څه وی، هغه ته به نور هم ورکولے کیری خو چه د چا سره چه څه نه وی، د هغه نه به هغه څه هم آخستے شی، چه ئی لری. ۲۷) خو زما هغه دښمنانو چه زه بادشاہ کیدل نه غوښتم، هغوی راولی او زما په وړاندے ئی قتل کړی.

په بیتُ المُقدس کبښے په فتح مندانه طور داخلیل

متی ۲۱ : ۱ - ۱۱، مرقوس ۱۱ : ۱ - ۱۱، یوحنا ۱۲ : ۱۲ - ۱۹

۲۸ د دے سره عیسیٰ وړاندے لاپرو او بیتُ المُقدس ته په ورختو شو. ۲۹ هر کله چه هغه بیت فگے او بیت عنیاه ته ورنزدے شو کوم چه د بنونانو په غره ودان دی نو هغه دوه مُریدان د دے هداياتو سره واستول چه ۳۰ ”دے مخامخ کلی ته ورشئ او تاسو چه کله دے کلی ته ورننوزئ نو یو کوچے به ترلے ومومی چه تر اوسه پرے هیچا لا سورلی نه ده کړے. هغه پرانزئ او دلته ئے راولی. ۳۱ او که څوک درنه دا پوښتنه وکړی چه تاسو دا کوچے ولے پرانزئ نو ورته ووايئ چه زمونږ د مالک په کار دے.“

۳۲ دواړه په مخه لاپل او هم هغه شان ئے وموندل لکه چه عیسیٰ ورته وئیلی وو. ۳۳ او کله چه هغوی کوچے راپرانستو نو د دے مالکانو تپوس وکړو چه ”تاسو دا کوچے ولے پرانزئ؟“

۳۴ هغوی جواب ورکړو چه ”دا زمونږ د مالک په کار دے.“ ۳۵ او هغوی کوچے عیسیٰ له راوستو، بیا هغوی په کوچی باندے خپلے جامے واچولے او عیسیٰ ورباندے سور شو. ۳۶ او خلقو په لاره کبښے هم ورته خپلے جامے وغورولے په کومه لاره چه هغه تیریدو.

۳۷ اوس څه وخت چه هغه د بنونانو د غره نه مخ په کوزیدو وو نو ټولو ملگرو او مُریدانو ئے په هغه ټولو قوتناکو کارونو چه هغوی لیدلی وو د خدائے ثنا ووئیله. ۳۸ ”مبارک دے هغه راتلونکے بادشاه چه د رب په نامه راځی! سلامتی د وی په آسمان کبښے او جلال د وی په اوچت آسمان کبښے.“

۳۹ ځنو فریسیانو په دے گڼه کبښے عیسیٰ ته ووئیل، ”اُستازه! خپلو مُریدانو ته ووايه چه غلی شی!“

٤٠ عیسیٰ جواب ورکړو، ”زۀ تاسو ته وایم که چرے هغوی غلی پاتے شی نو گتے به په چغو سر شی.“

د عیسیٰ ژړل د بیت المقدس په حال

٤١ هر کله چه هغه نزدې راغے، بنار ئے ولیدلو نو هغه په دے باندے وژړل، ٤٢ اؤ وئے وئیل، ”که چرے نن ورخ تا ته دا معلومه وے چه کومه د خیر لاره ده، خو نه! دا ستا د نظر نه پته ده! ٤٣ یو وخت به په تا داسے راشی چه ستا دُشمنان به ستا مُحاصره وکړی، هغوی به ستا نه چاپیر شی اؤ د هر اړخ نه به د راکیر کړی. ٤٤ اؤ په مزکه به د راگزار کړی اؤ ته اؤ ستا بچی به ستا په دیوالونو کبے د ننه وی اؤ ستا یوه گته به هم د گتے د پاسه پرے نه ږدی ځکه چه تا د خُدائے هغه مقرر وخت ونه پیژندلو، هر کله چه هغه راغے!“

د خُدائے کور پاکول

متی ٢١ : ١٢ - ١٧، مرقوس ١١ : ١٥ - ١٩، یوحنا ٢ : ١٣ - ٢٢

٤٥ بیا عیسیٰ د خُدائے کور ته ننوتو اؤ د سوداگرو په بهر راویستو ئے لاس پورے کړو. ٤٦ اؤ دا ئے ورته ووئیل، ”صحیفے وائی چه ”زما کور به د عبادت ځائے وی“، خو تاسو ترے د پاکوانو کنډر جوړ کړے دے.“

٤٧ د خُدائے په کور کبے به هره ورخ عیسیٰ تعلیم ورکولو. اؤ مشران کاهنان اؤ د شرعے عالمان د دة د ژولو په تلاش کبے وؤ چه د اولسی مشرانو مرسته هم ورسره وه. ٤٨ خو هغوی په دے کبے بے وسه وؤ ځکه چه د خلقو د هغه په خبرو یقین وو.

دَ عيسی دَ اِختیار په باره کبښے تپوس

متی ۲۱ : ۲۳ - ۲۷، مرقوس ۱۱ : ۲۷ - ۳۳

۲۰ (۱) یوه ورځ چه عيسی دَ خُدائے په کور کبښے خلقو ته تعليم ورکولو اُو ورته ئے زیرے اُورولو نو مشران کاهنان، دَ شرعے عالمان اُو اولسی مشران راغلل. (۲) اُو هغوی وویل، ”مُونږ ته ووايه چه دا ته په کوم اِختیار داسے کارونه کوے لگيا یئے؟ دا واک اِختیار تاله چا در کړے دے؟“

(۳) عيسی هغوی ته جواب ورکړو، ”زَه هم له تاسو نه يوه پوښتنه کوم، ما ته وښايئ (۴) چه آيا دَ يحيی بپتسمه دَ آسمان نه وه يا دَ بنی آدمو نه؟“

(۵) په دے هغوی دَ يو بل سره په بحث شول، ”که چرے مُونږ ووايو چه له آسمان نه، نو دے به راته ووائی چه بيا تاسو په هغه ايمان ولے رانه وړو؟ (۶) اُو که چرے مُونږ ووايو چه دَ بنی آدمو دَ طرفه وه، نو خلق به ټول مُونږ سنگسار کړی ځکه چه هغوی په دے خبره قایل دی چه يحيی يو نبی وو.“ (۷) نو هغوی جواب ورکړو چه ”مُونږ هيڅ نه شو وئيلے.“

(۸) اُو عيسی هغوی ته وویل، ”بيا به زَه هم دا درته ونه ښيم چه زَه دا کار په کوم اِختیار کوم.“

دَ انگورو باغ اُو دَ باغوانانو مثال

متی ۲۱ : ۳۳ - ۴۶، مرقوس ۱۲ : ۱ - ۱۲

(۹) نو بيا عيسی خلقو ته دا مثال تير کړو چه ”يو سړی دَ انگورو باغ ولگولو اُو باغوانانو ته ئے ورکړو اُو يو بل ملک ته دَ پيرے مودے دَ پاره لاړو. (۱۰) کله چه موسم راغے نو هغه يو نوکر باغوانانو ته ورواستولو چه ترے نه دَ هغه دَ پيداوار حصه راوړی

خو باغوانانو هغه ووهو اؤ خالی لاس ئے واپس وليرلو. (۱۱) هغه بيا بل نوکر ور

واستولو خو هغه ئے هم بد بد ووهلو، بے عزته ئے کرو اؤ تش لاس ئے واپس

راوشرلو. (۱۲) هغه بيا دريم سرے ور واستوو خو هغه ئے هم زخمی کرو، په تيبسته

ترے راغے. (۱۳) بيا د انگورو د باغ مالک ووئيل چه اوس ما ته څه کول په کار دی؟ زه

به خپل خوږ زوئے ورواستوم. کيدے شی چه د ده مخ وکړی. (۱۴) خو هر کله چه

باغوانانو هغه وليدو نو يو بل ته ئے ووئيل، دا ئے وارث دے، راځئ چه مړ ئے کرو چه

ميراث ئے مونږ ته پاتے شی! (۱۵) نو هغوی هغه د انگورو د باغ نه بهر راوويستو اؤ مړ

ئے کرو.

نو اوس ووايئ چه د انگورو د باغ مالک به د هغوی سره څه سلوک وکړی؟ (۱۶) هغه به

راشی اؤ دا ټول باغوانان به مړه کړی اؤ د انگورو باغ به بل چا ته ورکړی.

هر کله چه هغوی دا واؤريدل نو وئے وئيل، ”ځدائے مه کړه!“

(۱۷) خو هغه ورته ځير ځير وکتل اؤ وئے وئيل، ”نو بيا د صحيفو د دے عبارت څه

مطلب دے؟

”کوم کايے چه گلکارانو رد کړے وو

هم هغه د گوټ سر گايے شو.“

(۱۸) هر څوک چه په دے کايی راوغورزيری هغه به نرے نرے شی اؤ که چرے دغه

کايے په چا راپريوځی نو هغه به هم ريز مريز شی.“

(۱۹) د شرعے عالمانو اؤ مشرانو کاھنانو غوښتل چه هغه ته هم په هغه ځائے کښے

لاس ورواچوی ځکه چه هغوی په دے ورسيدل چه دا مثال ده په هغوی پورے ووی خو

هغوی دَ خلقو نه ویریدل.

قیصر له محصول وړکول

متی ۲۲ : ۱۵ - ۲۲، مرقوس ۱۲ : ۱۳ - ۱۷

٢٠ نو هغوی په دے لئون کبښے وُو چه څنگه به ئے راگیر کړو. نو جاسوسان ئے پت دَ صادقانو په جامه کبښے ورواستول چه دَ هغه څه داسے خبرے راوینسی دَ کومو په بهانه چه هغه ونيولے شی او دَ حاکم زور او اختیار ته وسپارلے شی. ٢١ هغوی په هغه یو سوال وکړو او ورته ئے ووئیل، ”أستاذہ! مونږ په دے خبر یو، څه چه تہ وایئے او دَ څه تعلیم چه وړکوی هغه حق دے. تہ دَ چا مخ ملازه نه کوے خو په رښتیا هغه څه وایے چه دَ خدائے لار ده. ٢٢ ولے مونږ ته قیصر له خراج وړکول په کار دی او که نه؟“

٢٣ عیسی دَ هغوی په چل پوهه شو او ورته ئے ووئیل، ٢٤ ”ما ته دَ سپینو زرو یوه سکه وښایے. په دے دَ چا تصویر دے او دَ چا نوم؟“

هغوی جواب وړکړو چه ”دَ قیصر.“

٢٥ عیسی ووئیل چه ”بښه ده، قیصر ته خپل حق وړکړئ او خدائے له خپل.“

٢٦ دغه شان دَ خلقو په وړاندے دَ دوی دا کوشش چه هغه په خبرو کبښے راوینسی کامیاب نه شو او دَ هغه په جواب هغوی حق حیران غلی پاتے شول.

دَ بیا ژوندی کیدلو په باب کبښے تپوس

متی ۲۲ : ۲۳ - ۳۳، مرقوس ۱۲ : ۱۸ - ۲۷

٢٧ بیا ځنې صدوقیان وړاندے راغلل. دا هغه خلق دی څوک چه دَ قیامت دَ ورځے

نه مُنکر دی. (۲۸) هغوی دا سوال وکړو چه ”اُستازده! موسیٰ مُونږ ته دا بنائیلی دی چه که د چا ورور مږ شی او بنځه ئے پاتے شی او بچی ئے نه وی نو بل ورور د هغه کونډه واده کړی او د هغه نسل د پيدا کړی. (۲۹) نو اوس اووه ورؤنه ؤو. وړومبی واده وکړو او بے اولاده مږ شو. (۳۰) بیا دویم هغه بنځه واخسته، (۳۱) بیا دریم هم دغه شان اووه وارې مږه شول خو د یو هم اولاد ونه شو. (۳۲) وروستو دغه بنځه هم مږه شوه. (۳۳) د قیامت په ورځ به دغه بنځه د چا وی؟ ځکه چه اوو وارو د هغه سره واده کړے وو.“

(۳۴) عیسیٰ هغوی ته ووئیل، ”د دے دنیا سږی او بنځے واده کوی، (۳۵) خو هغه څوک چه د بل جهان لایق گنلے شوی دی، هغوی به د بیا راژوندی کیدو نه پس واده نه کوی. (۳۶) ځکه چه د هغه نه پس به هغوی نه مری، هغوی به د فرښتو په شان وی. هغوی د خدائے زامن دی ځکه چه هغوی په بیا راژوندی کیدو کبے حصه دار دی. (۳۷) او دا چه مږی به راژوندی کولے شی، دا موسیٰ په خپله هم د چارو د سوزولو په واقعه کبے بیان کړے دی چرته چه د مالک په باب کبے وائی، ”د ابراهیم خدائے، د اسحاق خدائے او د یعقوب خدائے.“ (۳۸) نو خدائے د مږو خدائے نه دے، د ژوندو خدائے دے. د هغه په نزد ټول ژوندی دی.“

(۳۹) په دے ځنو د شرعے عالمانو ووئیل، ”اُستازده! پیر بنه د ووئیل.“ (۴۰) ځکه چه د دے نه پس د چا دا مجال نه وو چه په هغه باندے بل سوال وکړی.

د داؤد د زوئے په باب کبے تپوس

متی ۲۲ : ۴۱ - ۴۶، مرقوس ۱۲ : ۳۵ - ۳۷

(۴۱) عیسیٰ هغوی ته ووئیل، ”هغوی څنگه دا وئیلے شی چه مسیح د داؤد زوئے دے؟ (۴۲) ځکه چه داؤد په خپله په زبور کبے وائی چه

”مالک زما مالک ته ووئیل، زما بنی لاس ته کبینه،

﴿۴۳﴾ تر خو چه زه ستا دُشمنان ستا د پنبو لاندے نه کرم۔“

﴿۴۴﴾ داؤد خو په خپله هغه ته مالک وائی، نو بیا هغه د داؤد زوئے څنگه کیدے شی؟“

د شرعے عالمان ملامته کول

متی ۲۳ : ۱ - ۳۶، مرقوس ۱۲ : ۳۸ - ۴۰

﴿۴۵﴾ د ټولو خلقو په وړاندے عیسیٰ خپلو مُريدانو ته ووئیل، ﴿۴۶﴾ ”د شرعے د عالمانو نه ځان ساتی څوک چه په لویو لویو چوغو کبښے گرځی او په بازارونو کبښے د عزت په سلامونو پیر خوشحالیری او په عبادت خانو او په میللمستیاؤ کبښے د مشرئ په ځای کبښیناستل خوبښوی. ﴿۴۷﴾ هم دا هغه خلق دی چه د کونډو مال خوری خو په ظاهره اُورډے اُورډے دُعاگانے کوی او دوی ته به بدترینه سزا ورکړلے شی.“

د کونډے شکرانه

مرقوس ۱۲ : ۴۱ - ۴۴

﴿۱﴾ عیسیٰ چه پاس وکتل نو وئے لیدل چه مالدار خلق د خدائے د کور په خزانه کبښے خپلے شکرانے اچوی. ﴿۲﴾ او هغه یوه خواره کونډه ولیده چه دوه پیسے ئے ورواچولے. ﴿۳﴾ هغه ووئیل، ”زه تاسو ته دا وایم چه دے خوارے کونډے د نورو ټولو نه زیات واچول. ﴿۴﴾ ځکه چه دے نورو چه په شکرانے کبښے څه واچول هغوی د مال د زیات والی په سبب واچول خو د هغے سره چه د خپلے گزارے نه هم کم وُو، هغه ټول ئے واچول.“

د خدائے د کور د بربادیدو په باره کبښے پیشن گوئی

۵) حُنَّے خَلْقُو دَ خُدائے دَ کور اُو دَ هغے دَ بَنکلو کائو اُو په ورکرو شوو نذرانو چه دا بِنایسته کړے شوی وُو، ورپورے خبرے وکړلے. عیسی ورته ووئیل چه ۶) ”دا خیزونه چه تاسو وینئ، وخت به راشی چه په دے کبسه به یو کائے په کائی پاتے نه شی، ټول به ونړولے شی.“

تکلیفونه اُو زورونه

متی ۲۴ : ۳ - ۱۴، مرقوس ۱۳ : ۳ - ۱۳

۷) دوئ عیسی ته ووئیل، ”اُستازه! دا هر خه به کله کیري؟ اُو د دے د کیدو نخبسه به خه وی؟“

۸) عیسی ووئیل، ”پام کوئ چه خوک مو گُمراه نه کړی خکه چه پیر به راخی اُو زما د نوم دعوی به کوی اُو وائی به چه زه هغه یم! اُو وخت نزدے راغله دے خو ورپسه مه خئ. ۹) اُو کله چه تاسو د جنگونو اُو د جگرو واوړئ نو وار خطا کیرئ مه خکه چه دا خیزونه به خامخا اول کیري خو انجام به سمدستی ورپسه نه وی.“

۱۰) بیا هغه دا ووئیل، ”قامونه به د قامونو سره جنگیري، بادشاهئ د بادشاهئ سره. ۱۱) لوتے لوتے زلزله به راخی، قحطونه، وباگانے به په پیرو خایونو کبسه راخی اُو په آسمان به هیبتناکے اُو لوتے نخبسه بِنکاره کیري. ۱۲) خو د دے هر خه نه آگاهو به هغوی په تاسو پسے شی اُو تاسو به عذابوی. تاسو به عبادت خانو ته حواله کیرئ اُو بندی خانو ته به اچولے کیرئ. تاسو به د بادشاهانو اُو حاکمانو په وړاندے زما د نوم په سبب ودرولی کیرئ. ۱۳) اُو دا به ستاسو د پاره د شهادت موقع وگرزی. ۱۴) خو یاد لرئ چه د آگاهو نه په خپله صفائی کبسه د جواب ورکولو فکر ونه کړئ، ۱۵) خکه چه زه به په خپله تاسو ته د وینا داسے طاقت اُو حکمت درکړم چه یو مُخالف به هم د دے

قابل نه وی چه دے ته ټینگ شی یا ئے دروغ ثابت کړی. (۱۶) تر دے چه ستاسو مور پلار، ستاسو وروڼه، ستاسو خپلوان او دوستان به مو هم په حواله کړی، په تاسو کښه به ځنې مره کړې شی، (۱۷) او زما د نوم په سبب به ټول تاسو سره کینه لری. (۱۸) خو ستاسو د سر یو ویبسته قدرے به هم ورکېږی نه، (۱۹) او د خپل صبر په سبب به خپل ژوندون وگتئ.

د بیت المقدس د بربادیدو په باره کښه پېشن گوئی

متی ۲۴ : ۱۵ - ۲۱، مرقوس ۱۳ : ۱۴ - ۱۹

(۲۰) خو هر کله چه تاسو دا ووینئ چه د بیت المقدس نه فوځونه راچاپیر شوی دی نو تاسو پوهه شی چه د هغه بربادی رانزدی ده. (۲۱) نو بیا هغه څوک چه په یهودیه کښه وی، غرونو ته د وتبستی او څوک چه په ښار کښه وی، هغوی د ښار نه بهر وځی او څوک چه د ښار نه بهر په کلو کښه وی هغوی د ښار ته د ننه لاړ نه شی. (۲۲) ځکه چه هم دا به د بدل آخستو ورځے وی او هر څه چه لیکلی شوی دی، هغه به پوره کیري. (۲۳) آفسوس دے په هغه ښځو څوک چه په هغه ورځو کښه امیدوارے وی او یا چه بچو ته تے ورکوی! ځکه چه په مزکه به پیر لوائے مصیبت خور وی او په دے خلقو به لوائے غضب وی. (۲۴) هغوی به په توره ټوټے ټوټے کیري او ټولو ملکونو ته به قیدیان بوتللی کیري او تر هغه ورځے پورے به بیت المقدس د غیرو قومونو تر پښو لاندے کیري تر څو چه د هغو وخت تر سره شوے نه وی.

د ابن آدم راتلل

متی ۲۴ : ۲۹ - ۳۱، مرقوس ۱۳ : ۲۴ - ۲۷

(۲۵) په نمر، سپورمئ او په ستورو کښه به نڅښه څرگندیري. د سمندر د شرهار او د چپو نه به په مزکه قومونه پرشان وی. (۲۶) په خلقو کښه به په مزکه د پېښیدونکو

واقعاتو دَ ویرے له کبله په انسان کښے ساہ نۀ پاتے کپری ځکه چه آسمانی قوتونه به وجرقولے شی. (۲۷) اُو بیا به هغوی دا وینی چه ابن آدم به په ورځو کښے په پیر شان اُو شوکت اُو پیرے لویی سره راځی. (۲۸) هر کله چه دا هر څۀ پېښیدل شروع شی نو نیغ شی اُو خپل سرُونه اُوچت کړی ځکه چه ستاسو خلاصون نزدی دے.

دَ انیخړ دَ ونے سبق

متی ۲۴ : ۲۲ - ۳۵، مرقوس ۱۳ : ۲۸ - ۳۱

(۲۹) عیسی هغوی ته دا مثال تیر کړو چه ”دَ انیخړ ونے ته وگورئ یا ټولو ونو ته. (۳۰) هر کله چه دا غوتی و سپری نو تاسو په خپله وینی اُو پوهه شی چه اوپه رانزدی دے. (۳۱) هم دغه شان چه تاسو دا ټولے خبرے په کیدو وینی نو پوهه شی چه دَ خدائے بادشاهی نزدی راغله ده.

(۳۲) زۀ تاسو ته دا رښتیا وایم چه دا پیرئ به ختمه نۀ شی تر څو چه دا ونۀ شی. (۳۳) آسمان اُو زمکه به پاتے نۀ شی خو زما کلام به تل تر تله پاتے وی.

دَ بیدار اوسیدلو تاکید

(۳۴) خیال ساتئ اُو پام کوئ! خپل زړونه په بدمستی، نشو اُو دنیاوی غمونو مه آخته کوئ ځکه چه هغه ورغ ناڅاپی تاسو لکه دَ لپت راگیر نۀ کړی. (۳۵) ځکه چه هغه ورغ په هر چا چه په دے ټوله دنیا کښے دی، دغسے راتلونکے ده. (۳۶) هر وخت بیدار اوسئ اُو دُعا غواړئ چه قوت ومومی اُو دَ دے پېښو نه بچ پاتے شی اُو چه دَ ابن آدم په وړاندے دَ ودریدو جوگه شی.

(۳۷) عیسی دا ورځے دَ خدائے په کور کښے په تعلیم ورکولو تیرولی اُو بیا به هغه دَ شپے تیرولو دَ پاره دَ ښونانو غره ته تلو. (۳۸) اُو سحر وختی به ټول خلق دَ خدائے کور

ته راټوليدل چه د هغه خبرې واوري.

د عيسى د قتل سازش

متی ۲۶ : ۱ - ۵، مرقوس ۱۴ : ۱ - ۲، یوحنا ۱۱ : ۴۵ - ۵۳

۲۲ (۱) اوس د پتيرې ډوډي د اختر ورځ، چه ورته د فسح ورځ وائي، نژدې وه. (۲) او مشرانو كاھنانو او د شرعې عالمانو دا كوشش كاوو چه خه داسې بهانه ولټوي چه عيسى قتل كړي، خكه چه هغوى د خلقو نه ويريدل.

(۳) خو بيا شيطان په يهوداه اسكريوتى كېسې ورننوتو چه په هغه دولسو مريدانو كېسې يو وو. (۴) او يهوداه د مشرانو كاھنانو او د خدائې د كور د افسرانو سره مشورې ته لاړو چه داسې خه بهانه پيدا كړي چه عيسى څنگه ورته په حواله كړي. (۵) هغوى پير خوشحاله شول او د هغه سره ئې د پيسو لوظ وكړو. (۶) هغه رضا شو او د دې موقعې په لټون كېسې شو چه هغه په ټگي هغوى ته په حواله كړي.

د فسح د اختر تياري

متی ۲۶ : ۱۷ - ۲۵، مرقوس ۱۴ : ۱۲ - ۲۱، یوحنا ۱۳ : ۲۱ - ۳۰

(۷) بيا د پتيرې ډوډي ورځ راغله په كومه ورځ چه د فسح قرباني كيدونكي وه. (۸) او عيسى بيا بطروس او يوحنا د دې هداياتو سره واستول چه ”لاړ شئ او زمونږ د پاره د فسح ډوډي تياره كړئ چه وئې خورو.“

(۹) هغوى تپوس وكړو چه ”ته په كوم خائې كېسې غواړې چه مونږ دا تياري وكړو؟“

(۱۰) هغه جواب وركړو چه ”څنگه چه تاسو بناړ ته ننوزئ نو تاسو به يو سرې ووينئ چه د اوبو منگې به وړي. هغه چه كوم كور ته ورننوزي نو هم هغه كور ته ورپسې

ننوزئ. (۱۱) اُو دَ کور خاوند ته دا پیغام ورکړئ، اُستاز وائی چه هغه دَ میلمانو کمره کومه ده چرته چه به زه دَ مُریدانو سره دَ فسح پوږئ خورم؟ (۱۲) نو هغه به تاسو ته یوه لویه تیاره کړے شوے بالا خانه وښائی، نو هلته تیاری وکړئ.

(۱۳) هغوی لاپل اُو هلته ئے هر خیز دَ هغه دَ وینا په مُطابق ولیدلو. هغوی دَ فسح دَ پاره تیاری وکړه.

دَ عشا رِیانی مُقررول

متی ۲۶ : ۲۶ - ۳۰، مرقوس ۱۴ : ۲۲ - ۲۶، اول کورنثیان ۱۱ : ۲۳ : ۲۵

(۱۴) اُو چه وخت راغے نو عیسی سره دَ خپلو رسولانو پوږئ ته کښیناستو. (۱۵) اُو هغوی ته ئے ووئیل چه ”زما دا څومره خواهش وو چه دَ خپل مرگ اُو مُصیبت دَ زغملو نه وړومبے تاسو سره دَ فسح دا پوږئ وخورم. (۱۶) ځکه چه زه تاسو ته دا وایم چه دَ دے نه پس به زه تر هغے بیا دا پوږئ هیچرے ونه خورم تر څو چه دَ خدائے په بادشاهئ کښے دَ دے مقصد پوره نه شی.“ (۱۷) بیا عیسی یوه پیاله واخسته اُو دَ شکر کولو نه پس ئے ووئیل، ”دا واخلی اُو په خپلو کښے ئے وویښئ. (۱۸) ځکه چه زه تاسو ته دا وایم چه دَ دے ساعت نه پس به زه دَ انگور ورس بیا تر هغے ونه څښم تر څو چه دَ خدائے بادشاهئ رانه شی.“

(۱۹) بیا هغه پوږئ واخستله، شکر ئے پرے وکړو اُو ما ته ئے کړه اُو هغوی له ئے ورکړه اُو وئے وئیل، ”دا زما بدن دے چه ستاسو دَ پاره ورکړے کپړی. زما دَ یادگار دَ پاره هم دغسے کوئ.“ (۲۰) اُو هم دغسے ئے دَ پوږئ نه پس پیالی واخسته اُو وئے وئیل چه ”دا پیالی زما په هغه وینه چه ستاسو دَ پاره توپولے کپړی، نوے لوظ دے.

(۲۱) خو گورئ! زما دَ مُخبر لاس هم ما سره په میز باندے دے! (۲۲) ځکه چه ابن آدم څنگه چه مُقرر شوے دے، هغه شان به ځی، خو افسوس دے په هغه سپری دَ چا په

مُخبرئُ چه هغه په حواله كيرئ!

٢٣ په دے خبره هغوى په خپلو كښے په بحث شو چه په مونږ كښے به دا كار څوك كوى.

د لوى په باره كښے بحث

٢٤ بيا په هغوى كښے تكرار وشو چه په هغوى كښے به څوك د ټولو نه لوى وگڼلے شى. ٢٥ خو عيسى وويل چه ”د قومونو بادشاهان په خپلو خلقو حكومت كوى او څوك چه پرے اختيار لري هغوى ته د ملك خيرخواه وئيلے كيرئ. ٢٦ خو په تاسو كښے د داسے نه وى. په تاسو كښے د ټولو نه لوى خان د ټولو نه وړوكے گڼى او ستاسو مشر د ستاسو خدمتگار وى. ٢٧ ځكه چه په دے كښے څوك لوى دے؟ هغه څوك چه پوپئ ته ناست وى او كه هغه څوك چه خدمت كوى؟ يقيناً هغه څوك چه پوپئ ته ناست وى. خو زه دلته ستاسو په مينځ كښے د خدمتگار په شان يم.

٢٨ تاسو هغه خلق يئ چه زما په آزمېښتونو كښے ما سره مضبوط ولاړ وئ. ٢٩ او اوس زه هغه بادشاهى ستاسو د پاره مقرر ووم چه زما پلار زما د پاره مقرر كړے ده. ٣٠ تاسو به زما په بادشاهى كښے زما په ميز خورئ، څښئ او د منصفانو په شان به په تختونو كښيڼئ چه د اسرائيل د دولسو قبيلو تر مينځه انصاف وكړئ.

د پطروس د انكار كولو په باره كښے پيشن گوئى

متى ٢٦ : ٣١ - ٣٥، مرقوس ١٤ : ٢٧ - ٣١، يوحنا ١٣ : ٣٦ - ٣٨

٣١ شمعونه! آئے شمعونه! گوره، خبردار شه! شيطان تاسو ټول وغوښتلئ چه هغه تاسو لكه د غنمو د دانو وڅڼدئ. ٣٢ خو ما ستا د پاره دا دعا كړے ده چه ستا ايمان لاړ نه شى او هر كله چه ته راوگرزئ نو ته خپل وروڼه مضبوط كړه.

٣٣) پطروس جواب ورکړو چه ”مالِکِه! زهٔ تا سره قید خانے اؤ مرگ ته تيار يم!“

٣٤) عيسی ووتیل، ”پطروسه! زهٔ تا ته وایم چه نن شپه به چرگ تر هغه بانگ ونه وائی تر خو چه تهٔ زما د پیژندگلو نه درے ځله انکاری نهٔ شه.“

بتوی، کڅورے اؤ توره

٣٥) عيسی خپلو مُريدانو ته ووتیل، ”هر کله چه ما تاسو بے خپلو اؤ تش لاس بے له بتوی استولی وی، ولے تاسو د څه څیز حاجتمند شوئ؟“

٣٦) هغوی جواب ورکړو چه ”نه“

هغه ووتیل چه ”اوس د چا سره بتوی وی، هغه د د ځان سره واخلی اؤ خپلے کڅورے د هم ورسره وی، اؤ که توره ورسره نهٔ وی، نو هغه د خپل کمیس خرڅ کړی خو توره د واخلی. ٣٧) ځکه چه صحیفے وائی چه ”هغه په باغیانو کښے حساب کړے شو،“ اؤ دا الفاظ به ضرور زما په حقله پوره کپړی بے شکه هر څه چه زما په باب کښے لیکلی شوی دی، هغه به پوره کپړی.“

٣٨) هغوی ووتیل، ”گوره مالِکِه! مونږ سره دا دوه توره دی!“

هغه ووتیل، ”کافی دی!“

د بنونانو په غرهٔ کښے دُعا

متی ٢٦ : ٣٦ - ٤٦، مرقوس ١٤ : ٣٢ - ٤٢

٣٩) بیا عيسی بهر ووتو اؤ د خپل دستور په مطابق د بنونانو غرهٔ ته لاړو اؤ مُريدان هم ورسره وو. ٤٠) هر کله چه هغه هغه ځائے ته ورسیدلو نو هغوی ته ئے ووتیل، ”دُعا

غواړئ چه په آزمايښت كېښې پرې نه وزي.

٤١ هغه په خپله د هغوى نه يو څو قدمه لرې لاړو، په زنگنونو شو او دُعا ئې شروع كړه. ٤٢ ”اُتې پلاره! كه دا چرې ستا رضا وي نو دا پياله له مانه لرې كړه خو زما رضا نه، ستا رضا د پوره شى.“ ٤٣ او په دغه وخت كېښې يوه فرېښته د آسمان نه رانازله شوه، چه ئې مطبوط كړى. ٤٤ او چه سخت عذابيدو نو لا ئې هم په جوش كېښې دُعا وكړله او د هغه خوله د وينو د څاڅكو په شان په مزكه څڅيدله.

٤٥ هر كله چه عيسى د دُعا نه پاڅيدو او خپلو مريدانو ته راستون شو نو هغوى ئې غم زپلى اوده و موندل. ٤٦ هغه ووئيل، ”دا تاسو ولې اوده يئ؟ پاڅئ او دُعا وغواړئ چه تاسو په آزمايښت كېښې پرې نه وزي.“

په عيسى مځبري او نيول

متى ٢٦ : ٤٧ - ٥٦، مرقوس ١٤ : ٤٣ - ٥٠، يوحنا ١٨ : ٣ - ١١

٤٧ هغه ساعت چه عيسى لا دا خبرې كولې نو گڼ خلق راغلل. او يهوداه نومې سرې څوك د دولسو مريدانو نه يو وو، د هغوى نه مخكېښې وو. هغه عيسى له راغې چه كښل ئې كړى. ٤٨ خو عيسى ووئيل، ”يهوداه! ته د ابن آدم مځبري په كښلولو كوي څه؟“

٤٩ كله چه د عيسى ملگرو دا وليدل چه څه كېږي نو هغوى ووئيل، ”مالكه! مونږ د خپلو تورو نه كار واخلو څه؟“ ٥٠ او په هغوى كېښې يو د مشر كاھن په نوكر گزار وكړو او د هغه بنى غوږ ئې پرې كړو.

٥١ خو عيسى جواب وركړو، ”پرېږدئ چه هغوى خپل كار وكړي!“ بيا هغه د هغه سرې په غوږ لاس كېښودو او روغ ئې كړو.

٥٢) بيا عيسىٰ مشرانو كاھنانو اَو دَ خُدائے دَ كور حفاظت كُونكو افسرانو اَو اُولسی مشرانو ته مخ راواړوو چه دَ هغه په نيولو پسے راغلی ؤو. هغه وويل، ”ولے تاسو ما يو ډاكو گنئ چه توره كوتك په لاس زما په گرفتارئ پسے راوتی یئ خه؟“ (٥٣) هره ورغ چه زه تاسو سره دَ خُدائے په كور كبنے وم نو تاسو ما ته لاس ونه چولو خو اوس دا ستاسو وخت دے اَو دَ توره تيارے اختيار.“

دَ پطروس دَ عيسىٰ نه انكار

متی ٢٦ : ٥٧ - ٥٨ ، ٦٩ - ٧٥ ، مرقوس ١٤ : ٥٣ - ٥٤ ، ٦٦ - ٧٢ ، يوحنا ١٨ : ١٢ - ١٨ ، ٢٥ - ٢٧

٥٤) بيا ئے عيسىٰ گرفتار كړو اَو بوئے تلو اَو دَ مشر كاھن كور ته ئے ننويستو اَو پطروس ورپسے وروستو وروستو روان وو. (٥٥) هغوى دَ غولى په مينخ كبنے اور بل كړو اَو گير چاپيره ترے كبنيناستل اَو پطروس هم دَ هغوى په مينخ كبنے كبنيناستو. (٥٦) بيا يوه وينخه چه دَ اور په رڼا كبنے هغه وليدو اَو ورته ئے نيغ وكتل نو وئے وويل، ”دا سرے خو هم ورسره وو!“

٥٧) خو پطروس دَ دے نه انكار وكړو. هغه وويل، ”آئے بنخے! زه ئے خه پيژنم؟“

٥٨) لږه شيبه پس بل چا وليدو اَو وئے وويل چه ”ته خو هم په هغوى كبنے يو ئے!“

خو پطروس وويل چه ”نه! هغه زه نه يم!“

٥٩) يوه گينته به تيره وه چه يو بل تن نور هم په كلکه وويل چه ”بے شكه، دا سرے هم

ورسره وو خكه چه دے هم گليلی دے!“

٦٠) خو پطروس وويل، ”سړيه! زه خبر نه يم چه دا ته لا خه وايئے!“

په دے ساعت كبنے چه هغه لا خبرے كوله نو چرگ بانگ ووه. (٦١) اَو بيا مالک

مخ راواړوو او پطروس ته ئې وکتل او پطروس ته د مالک خبرې را یادې شوې چه
 ”هم په دې شپه د چرگ د بانگ وئیلو نه مخکې به تۀ درې ځله زما نه انکاری شې.“
 (٦٢) نو هغه بهر لاړو او په چغو چغو ئې وژپل.

د عیسی سپکاوې او وهل

متی ٢٦ : ٦٧ - ٦٨، مرقوس ١٤ : ٦٥

(٦٣) کومو خلقو چه د عیسی څوکې کوله، هغوی ورپورې توقې وکړلې او وئې وهلو.
 (٦٤) سترگې ئې ورله وتړلې او تپوسونه ئې ترې شروع کړل، ”اوس نبوت وکړه! تۀ
 چا ووهلې؟ دا راته ووايه!“ (٦٥) او دغه شان هغوی د هغه نور هم سپکاوې کولو.

عیسی د جرگې په مخ کې

متی ٢٦ : ٥٩ - ٦٦، مرقوس ١٤ : ٥٥ - ٦٤، یوحنا ١٨ : ١٩ - ٢٤

(٦٦) او چه ورځ شوه نو اولسی مشران، مشران کاهنان او د شرعې عالمان راټول شول
 او عیسی ئې د خپلې جرگې وړاندې پیش کړو. (٦٧) هغوی ووئیل، ”مؤنر ته ووايه چه
 تۀ په رشتیا مسیح یئې؟“

هغه جواب ورکړو، ”که زۀ درته وایم نو تاسو به په ما یقین ونۀ کړئ. (٦٨) او که زۀ درنه
 تپوسونه وکړم نو تاسو به ځواب رانه کړئ. (٦٩) خو د دې ساعت نه پس به ابن آدم د
 حق تعالی بنی لاس ته ناست وی.“

(٧٠) هغوی ټولو ووئیل، ”نو بیا تۀ د خدائې زوئې یئې څۀ؟“

هغه جواب ورکړو، ”دا تاسو وایئ چه زۀ یم.“

(٧١) هغوی ووئیل، ”ولې د نور شهادت څۀ حاجت شته؟ مؤنر د دۀ د خپلې ځلې نه په

د پيلاطوس په مخکښې د عيسی پيشی

متی ۲۷ : ۱ - ۲، ۱۱ - ۱۴، مرقوس ۱۵ : ۱ - ۵، یوحنا ۱۸ : ۲۸ - ۳۸

۲۳ (۱) د دے سره ټوله غونډه پاڅیده او عيسی ئے پيلاطوس ته بوتلو. (۲) او په دے وينا ئے د هغه خلاف دعوی شروع کړه، ”مؤنر داسے سرے ولیدلو چه زمونږ د قوم خلق بدراه کوی او قیصر ته د خراج ورکولو نه خلق منع کوی او وائی چه زه مسیح یعنی بادشاه یم.“

(۳) پيلاطوس د هغه نه ټپوس وکړو، ”ولے ته د يهوديانو بادشاه يئے څه؟“

هغه ووئیل چه ”دا ستا وينا ده.“

(۴) نو بيا پيلاطوس مشرانو کاهنانو او حاضر و خلقو ته ووئیل چه ”زه د دے سرے په جواب کښے هيڅ جرم نه وینم.“

(۵) خو هغوی اصرار وکړو چه ”د هغه تعليمات په ټوله يهوديه کښے د خلقو په زړونو کښے کرکه او نفرت پيدا کوی. دا د گليل نه راشروع شو او تر دے ښاره راخور شو.“

د هيروديس په مخ کښې د عيسی پيشی

(۶) کله چه پيلاطوس دا واؤریدل نو ټپوس ئے وکړو چه ”ولے دا سرے گليلی دے څه؟“ (۷) او چه د دے نه خبر شو چه عيسی د هيروديس د رعیت سرے دے نو هغه دا مقدمه هيروديس ته واستوله څوک چه په خپله په هغه ورځو کښے په بيت المقدس کښے ديره وو. (۸) کله چه هيروديس عيسی ولیدو نو د هغه په لیدو پير خوشحاله شو

ځکه چه د هغه په حقله ئے آوريدلی خو وُو او د پير وخت نه ئے دا تلوسه وه چه هغه ووينی او په دے طمع وو چه د هغه د لاسه څه مُعجزه په خپله ووينی. (۹) هيروديس د عيسی نه پير تپوسونه وکړل خو هغه هيڅ جواب ورنه کړو. (۱۰) خو مشران کاهنان او د شرعے عالمان راغلل او پير په زور سره ئے د هغه برخلاف مُقدمه شروع کړه. (۱۱) بيا هيروديس او د هغه سپاهيانو د هغه سپکاوی وکړو او بے عزته ئے کړو او په ځليدونکو جامو کبښے ئے پيلاطوس ته واپس واستوو. (۱۲) هم په هغه ورځ هيروديس او پيلاطوس دوستان شول ولے چه تر دغه وخته پورے د هغوی دواړو په مينځ کبښے دُښمنی وه.

په عيسی د مرگ فتوی

متی ۲۷ : ۱۵ - ۲۶، مرقوس ۱۵ : ۶ - ۱۵، یوحنا ۱۸ : ۳۹ - ۱۹ : ۱۶

(۱۳) پيلاطوس اوس مشران کاهنان، مشران او ځنې خلق راوبلل، (۱۴) او ورته ئے ووييل، ”تاسو دا سرپے ما ته د خلقو د بدراه کولو په الزام کبښے راوستے دے خو لکه چه تاسو گورئ ما په خپله ستاسو په وړاندے د هغه تحقيقات وکړل او په هغه کبښے مے هغه جُرم ونه مُوندلو چه تاسو پرے د کوم دعوی کړے ده. (۱۵) او نه هيروديس په کبښے څه وموندل ځکه چه هغه هغه بيرته مُونږ ته راوليرلو. ښکاره ده چه هغه داسے څه جُرم نه دے کړے چه د مرگ لائق وی. (۱۶) ځکه زه دا تجویز کوم چه د يو څو کورپو سزا ورکړم او پرے به ئے بردم.“ (۱۷) د اختر په موقعه به هغه ته دا اجازت وو چه د هغوی په وينا يو قیدی آزاد کړی.

(۱۸) خو ټولو په جمع چغے کړے، ”دا سرپے لرے کوه! مُونږ ته برابا آزاد کړه!“ (۱۹) دا سرپے په ښار کبښے د بغاوت او قتل په الزام قید کړے شوے وو.

(۲۰) پيلاطوس هغوی ته بيا مُخاطب شو او دا ئے غوښتل چه عيسی آزاد کړی. (۲۱) خو هغوی چغے کړے، ”دئے په سولئ کړه! دئے په سولئ کړه!“

﴿۲۲﴾ هغهٔ په دريم ځل بيا هغوى ته ووييل، ”ولې؟ ده څه گناه كړې ده؟ ما هغه د څه غټ جرم مجرم نه دې موندلې، ځكه به ئې زه د كورپو په سزا آزاد كړم.“

﴿۲۳﴾ خو هغوى په ټينگه او په چيغو ووييل چه ”عيسى د په سولئ كړې شى!“ او د هغوى مطالبه ومنلې شوه. ﴿۲۴﴾ نو پيلاطوس دا فيصله وكړه چه د هغوى د خوبسې كار د وشى. ﴿۲۵﴾ هغه هغه سرې آزاد كړو چه هغوى غوښتو، هغه سرې د بغاوت او قتل په جرم كېښې قيد شوې وو، او عيسى ئې د هغوى مرضئ ته وسپارلو.

د عيسى په سولئ كيدل

متى ۲۷ : ۳۲ - ۴۴، مرقوس ۱۵ : ۲۱ - ۳۲، يوحنا ۱۹ : ۱۷ - ۲۷

﴿۲۶﴾ چه هغوى عيسى په سولئ كولو ته بوتلو نو شمعون كرينى نومې سرې ئې راوښولو چه له ميرې نه راتلو، سولئ ئې هغه ته په اوږه كړه او هغه ئې په عيسى پسې سولئ په اوږه روان كړو.

﴿۲۷﴾ پير خلق ورسې شول چه په كېښې گڼې ښځې هم وې، چه سينې ئې وهلې او د هغه په حال ئې وير كولو. ﴿۲۸﴾ عيسى هغوى ته مخ راواړوو او ورته ئې ووييل، ”آئې د بيت المقدس لُونو! په ما پسې ژړا مه كوئ خو په خپل ځان او په خپل اولاد وژاړئ. ﴿۲۹﴾ ځكه چه هغه ورځې بې شكه راتلونكى دى چه هغوى به وائى چه بختورې دى شنډې چه كله ئې هم بچى نه دى راوړى او تې ئې هم نه دې وركړې. ﴿۳۰﴾ بيا به هغوى غرونو ته وائى چه په مونږ راورغړئ! او غونډو ته به وائى چه مونږ پټ كړئ! ﴿۳۱﴾ ځكه چه كه دا كار د شنې ونې سره كيږي نو د وچې ونې سره به څه چل كيږي؟“

﴿۳۲﴾ د عيسى سره دوه بدمعاشان هم وو څوك چه په سولئ كولو ته بوتلې شول. ﴿۳۳﴾ او كله چه هغوى كيږئ نومې ځائې ته ورسيدل نو هغه ئې هلته په سولئ كړو او بدمعاشان هم ورسره چه يو ئې بنى لاس او بل ئې په گس لاس وو. ﴿۳۴﴾ عيسى ووييل،

”پلاره! دوی معاف کړه! ځکه چه هغوی نه پوهیږی چه څه کوی.“

هغوی د عیسی جامے په خپلو کبښے په خسنی ویشلے. (۳۵) او خلق ئے تماشے ته ولاړ وؤ او د هغوی حاکمانو په هغه پورے توقے کولے، ”هغه نور خلق بچ کول، اوس د ځان بچ کړی که چرے په رښتیا د خدائے غوره شوے مسیح وی!“

(۳۶) سپاهیان هم په دے توقو کبښے ورسره ملگری شول او رامخکبښے شول او هغه له ئے سرکه ورکړه. (۳۷) او وئے وئیل، ”که چرے ته د یهودیانو بادشاه یئے نو خپل ځان بچ کړه!“

(۳۸) او د هغه د سر د پاسه یوه تختی وه چه پرے لیکلی وؤ چه ”دا د یهودیانو بادشاه دے.“

(۳۹) د بدمعاشانو نه یو چه هلته ځوړند وو عیسی ته پیغور ورکړو، ”ولے ته مسیح نه یئے څه؟ نو بیا خپل ځان او مونږ هم بچ کړه!“

(۴۰) خو دویم هغه ورتلو او ورته ئے ووئیل چه ”ته د خدائے نه نه ویریرے څه؟ تا ته هم د ده په شان سزا درکړے کیري. (۴۱) زمونږ سره خو انصاف شوے دے. مونږ خو د خپل عمل بدل بیا موندو، ولے دے سړی خو هیڅ بد کار نه دے کړے.“ (۴۲) او هغه ووئیل، ”ائے عیسی! هر کله چه ته خپلے بادشاهئ ته راشے نو ما یاد کړه!“

(۴۳) عیسی جواب ورکړو، ”زه تا ته دا رښتیا وایم چه ته به نن ما سره په جنت کبښے یئے.“

د عیسی مرگ

﴿۴۴﴾ قریباً دَ غرمے وخت وو اُو پہ ٲول ملک کبے تیاری شوہ اُو دَ ماسپین تر دريو بجو پورے وه. ﴿۴۵﴾ نمر ٲت شو اُو دَ خدائے دَ کور ٲرده په مینخ دوه ٲوتے شوہ. ﴿۴۶﴾ نو بیا عیسیٰ یوه اُوچته چغه وویسته اُو وئے وئیل، ”ائے ٲلاره! زه خیل رُوچ ستا په لاس کبے سپارم!“ اُو دَ دے وینا سره ئے ساه ورکړه.

﴿۴۷﴾ اُو صویه دار دا هر خه ولیدل اُو دَ خدائے ثنا ئے بیان کړه. هغه وئیل چه ”بے شکه چه دا سرے صادق وو!“

﴿۴۸﴾ خو هغه ٲولو خلقو چه تماشے ته راغونډ شوی وُو چه هغوی دا واقعه ولیده نو سینے ئے وهله اُو کورونو ته بیرته لاړل. ﴿۴۹﴾ دَ عیسیٰ ٲول واقفان لرے ولاړ وُو اُو کومے بنخے چه دَ گلیل نه ورپسے راغله وے، هغه هم ولاړے وے اُو دا هر خه ئے ولیدل.

دَ عیسیٰ بشخیدل

﴿۵۰﴾ هلته یوسف نومے یو سرے وو چه دَ جرگے ممبر هم وو، یو نیک اُو صادق سرے وو. ﴿۵۱﴾ هغه دَ هغوی په دے عمل اُو په صلاح کبے ورسره متفق نه وو. هغه دَ یهودیانو دَ اریمتیه دَ بنار نه وو اُو دَ خدائے دَ بادشاهی په انتظار وو. ﴿۵۲﴾ نو دا سرے ٲیلاطوس ته لاړو اُو دَ عیسیٰ لاش ئے ترے وغوښتو. ﴿۵۳﴾ دَ سولی نه ئے راگوز کړو اُو په مهینه لټه کبے ئے ونغښتو اُو په گټ کبے ئے په کنستی شوی قبر کبے کیښودو چه دَ دے نه وړاندے په کبے بل خوک نه وو کیښودے شوے. ﴿۵۴﴾ دا دَ جُمعے ورغ وه اُو دَ سبت ورغ شروع کیده.

﴿٥٥﴾ کومے بنڄے چه ورسره دَ گلیل نه راغله وے هغوی ورپسه وے اُو هغوی قبر په نخبنه کړو اُو دا ئے کتل چه دَ عیسی لاش څنگه کیښودے شوے وو. ﴿٥٦﴾ بیا هغوی کور ته لارلے اُو عود اُو لوبان ئے تیار کړل اُو دَ شریعت په مطابق ئے دَ سبت په ورغ آرام وکړو.

دَ عیسی بیا ژوندے کیدل

متی ٢٨ : ١ - ١٠، مرقوس ١٦ : ١ - ٨، یوحنا ٢٠ : ١ - ١٠

٢٤ ﴿١﴾ خو دَ اتوار په ورغ سحر وختی بنڄے قبر ته راغله اُو هغه تیارے کړے خوشبوئ ئے دَ ځان سره راوړے. ﴿٢﴾ اُو دَ قبر نه ئے کانے رغړیدلے ولیدو. ﴿٣﴾ هغوی دَ ننه ورغله خو دَ مالک عیسی لاش ئے هلته ونه موندلو. ﴿٤﴾ دوی لا په دے واقعه حیرانے ولاړے وے چه ناڅاپی دوه سپری په بریښناکو جامو کبنے دَ هغوی خوا کبنے ولاړو. ﴿٥﴾ هغوی وویریدلے اُو خپل سر ونه ئے مزکے ته ټیټ کړل خو هغوی ورته وویل چه ”ژوندے په مړو کبنے څله لټوی؟“ ﴿٦﴾ هغه دلته نشته، هغه پاڅیدلے دے. تاسو رایادے کړئ هغه خبرے چه په گلیل کبنے ئے درته کړے وے ﴿٧﴾ چه ابن آدم په څنگه دَ گناه گارو سپرو په لاس حواله کیږی اُو په سولئ به شی اُو په دریمه ورغ به ژوندے پاڅی.“

﴿٨﴾ بیا هغوی ته دَ عیسی خبرے وریادے شوے، ﴿٩﴾ اُو دَ قبر نه په واپسئ ئے دا ټولے خبرے هغه یوولسو مړیدانو اُو نورو ټولو خلقو ته واوړولے. ﴿١٠﴾ هغه بنڄے مریم مگدلینی، یوانه اُو دَ یعقوب مور مریم وے اُو دوی دَ هغه نورو بنځو سره رسولانو ته دا خبرے وکړلے. ﴿١١﴾ خو دا خبرے هغوی ته عبث ښکاره شوے اُو هغوی پرے باور ونه کړو. ﴿١٢﴾ خو پطروس پاڅیدلو اُو قبر ته ئے په منډه لاړو اُو چه ټیټ شو اُو دننه ئے وکتل نو دَ تش کفن نه سیوا ئے نور هیڅ ونه لیدل اُو هغه په دے شوی کار

إماؤس ته تلل

مرقوس ۱۶ : ۱۲ - ۱۳

١٣ هم په هغه ورځ إماؤس نومے کلی ته د دوئے نه دوه کسان روان ؤو چه د بیت المقدس نه خوا او شا اووه ميله لرے دے. ١٤ او په خپلو کبسے ئے په دے واقعاتو خبرے کولے. ١٥ او هغوی د یو بل سره په دے بحث کبسے لگیا ؤو نو عیسیٰ په خپله راغے او د هغوی سره ملگرے شو. ١٦ خو د هغوی سترگے بندے کرے شومے وے چه هغه ونه پیژنی. ١٧ هغه له هغوی نه تپوس وکړو چه ”دا تاسو په تلو تلو کبسے په څه بحث کولو؟“

هغوی غم زپلی ودریدل. ١٨ نو کلیوپاس نومے سپری ورته جواب ورکړو، ”ولے ته په بیت المقدس کبسے یکی یو مسافر یئے چه د دے واقعے نه خبر نه ئے چه په تیرو څو ورځو کبسے هلته څه شوی دی؟“

١٩ هغه ورته ووییل چه ”څه شوی دی؟“

هغوی جواب ورکړو چه ”د عیسیٰ ناصری په حقله چه د خدائے په وړاندے په کلام او عمل دواړو کبسے یو زورور نبی وو. ٢٠ او زمونږ مشرانو کاهنانو او حاکمانو او ټولو خلقو هغه حواله کړو چه د مرگ حکم پرے وشي او په سولئ ئے کړو. ٢١ خو زمونږ دا طمع وه چه هم دا سرپے به بنی اسرائیل خلاص کړی! خو یوه غټه خبره په کبسے دا وشوه چه نن دریمه ورځ ده چه دا واقعه شومے ده. ٢٢ او اوس زمونږ د پلے یو څو بنځو مونږ په دے خبره حق حیران کړو چه سحر وختی د هغه قبر ته تلے وے. ٢٣ خو د هغه لاش ئے ونه موندو او د دے خبر سره بیرته راغلے چه هغو ته فریستے بنکاره شومے او ورته ئے ووییل چه هغه خو ژوندے دے. ٢٤ نو زمونږ یو څو کسان

قبر ته لارل اؤ خه چه هغه بنحو وئیلی وُو هغه شان ئے ولیدل خو هغه ئے ونه موندو.

٢٥ عیسی جواب ورکړو چه ”ائے ناپوهه خلقو اؤ د نبیانو په ټولو خبرو ایمان راوړلو ناراسته زړونو! ٢٦ ولے د مسیح د پاره دا مقرر نه وُو چه هغه به دا زحمتونه وزغمی اؤ په خپل جلال کبے به داخل شی؟“ ٢٧ بیا عیسی له موسی نه اؤ له ټولو نبیانو نه هغه خبره واخسته چه خومره خبرے د هغه په حقله په صحیفو کبے راغلی دی اؤ هغوی ته ئے بیان کړه.

٢٨ په دے وخت کبے هغوی چه کوم کلی ته تلل، هغه ته نزدی وُو اؤ عیسی لا په مخه روان وو. ٢٩ خو هغوی هغه ته په کلکه ووئیل چه ”مؤنر سره پاتے شه خکه چه ما بنام کیدونکے دے اؤ ورخ په تیریدو ده.“ نو هغه د ننه لارو اؤ د هغوی سره پاتے شو. ٣٠ اؤ کله چه هغه د هغوی سره خوراک ته کبیناستو نو پوپئ ئے راواخستله، شکر ئے پرے وویستو، پکړے ئے کړه اؤ هغوی ته ئے ورکړه. ٣١ بیا د هغوی سترگے وغریدے اؤ هغه ئے وپیژندلو خو هغه د هغوی د نظر نه غائب شو. ٣٢ هغوی یو بل ته ووئیل، ”کله چه په لاره هغه زمونږ سره خبرے کولے اؤ د صحیفو تشریح ئے کوله نو څنگه زمونږ زړونه د جوشه پک شوی وُو!“

٣٣ بیا هغوی هغه ساعت پاخیدل اؤ بیرته بیت المقدس ته روان شول. هلته هغوی هغه یوولس مُریدان اؤ نور ملگری چه راټول وُو، ولیدل. ٣٤ اؤ وئیل ئے، ”دا ربتیا دی چه مالک پاخیدلے دے اؤ شمعون ته بنکاره شوے دے!“

٣٥ نو بیا هغوی ورته د خپلے لارے قیصه تیره کړه اؤ ورته ئے ووئیل چه هغوی څنگه مالک د پوپئ ماتولو په وخت وپیژندلو.

په مُريدانو ښکاره کيدل

متی ۲۸ : ۱۶ - ۲۰، مرقوس ۱۶ : ۱۴ - ۱۸، یوحنا ۲۰ : ۱۹ - ۲۳، أعمال ۱ : ۶ - ۸

۳۶) کله چه مُريدان په دے خبرو لگيا وُو نو عيسی په خپله د هغوی په مينځ کښے ودریدو او ورته ئے ووئيل، ”السلام عليكم.“

۳۷) هغوی ويرے او هيبت واخستل او دا گمان ئے کاوو چه گنی پيرے دے. ۳۸) خو هغه ورته ووئيل چه ”تاسو داسے وار خطا ولے يئ او ستاسو په زړونو کښے دا قسم قسم وسوسے ولے پيدا کيری؟“ ۳۹) زما لاسونو او پښو ته وگورئ چه دا زه یم. ما له لاس راوړئ او وگورئ، د پيری غوښه او هډوکي نه وی لکه چه تاسو وينئ چه زه ئے لرم.“

۴۰) د دے وينا نه پس ئے خپل لاسونه او پښے هغوی ته وښودل. ۴۱) د هغوی اوس هم د خوشحالی په وجه باور نه کيدو او لا حيران وُو، نو هغه هغوی ته ووئيل چه ”ستاسو سره دلته د خوراک د پارہ څه شته که نه؟“ ۴۲) نو هغوی ورله د ماهی يوه ټکره ورکړه چه هغوی ورپته کړے وه. ۴۳) هغه واخسته او د هغوی په وړاندے ئے وخورله.

۴۴) عيسی هغوی ته ووئيل چه ”دا زما هغه کلام دے چه کله زه ستاسو سره وم نو درته به مے وئيل چه د موسی په شريعت کښے د نبیانو په صحيفو کښے او په زبور کښے هر څه چه زما په حقله ليکلي شوی دی، هغه به ضرور پوره کيری.“

۴۵) بيا هغه د هغوی عقل روښانه کړو چه په صحيفو پوهه شی. ۴۶) هغه ووئيل چه ”دا ليکلي شوی دی چه مسيح به زحمت وزغمی او په دريمه ورځ به له مړو نه بيا ژوندے پاخی. ۴۷) او د هغه په نامه به ټولو قومونو ته د گناھونو نه د توبے او د معافئ وعظ کولے شی. تاسو د بيت المقدس نه شروع شی. ۴۸) هم تاسو د دے هر څه گواھان يئ. ۴۹) او دا گورئ، زه تاسو ته د خپل پلار کړے لوظ دراستوم، دلته په دے ښار کښے تر

هغه ڀاتۍ شئ تر څو چه په تاسو آسمانی قوت نازل شی.“

د عیسیٰ آسمان ته ختل

مرقوس ۱۶ : ۱۹ - ۲۰، أعمال ۱ : ۹ - ۱۱

۵۰) بیا عیسیٰ هغوی بھر د بیت عنیاہ پورے بوتلل او لاسونه ئے اوجت کړل او هغوی له ئے برکت ورکړو. ۵۱) او داسے وشو چه په برکت ورکولو هغه د هغوی نه جدا شو او آسمان ته پورته کړے شو. ۵۲) هغوی ورته سجده وکړله او پیر په خوشحالی بیت المقدس ته واپس شول. ۵۳) او خپل ټول وخت ئے د خدائے په کور کبښے د خدائے په ثنا وئیلو کبښے تیروولو.